

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลสภาพทั่วไป
ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

๑.๑ ความเป็นมา

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ และตามคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๑๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เรื่อง จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยที่รายงานตรงต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย

การจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด เพื่อเป็นเจ้าภาพในการประสานงาน เพื่อเชื่อมโยงและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผล โดยทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการแผนพัฒนาและงบประมาณในระดับกลุ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญ

สำนักงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดมีโครงสร้างการบริหารงาน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ เห็นชอบการปรับปรุงการจัดกลุ่มจังหวัดและการกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด รวมทั้งให้จัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (OSM) ในจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ

๑.๒ ลักษณะทางกายภาพ

❖ ที่ตั้งและอาณาเขต

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ตั้งอยู่ในตอนล่างของประเทศไทย ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ มีพื้นที่รวมกันประมาณ ๓๑,๔๐๗ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๙,๔๔๒,๓๖๖ ไร่ คิดเป็นร้อย ๑๘.๔๙ ของพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และร้อยละ ๖.๒ ของพื้นที่ประเทศไทย มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเพื่อบ้าน ระยะทางรวม ๖๐๑ กิโลเมตร ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ระยะทาง ๓๖๑ กิโลเมตร

มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา ระยะทาง ๖๗ กิโลเมตร

จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา ระยะทาง ๑๓๕ กิโลเมตร

จังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ระยะทาง ๓๔ กิโลเมตร

❖ อาณาเขต

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดมุกดาหาร

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและสุรินทร์

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับราชอาณาจักรกัมพูชา

ภาพที่ ๑ แสดงที่ตั้ง และอาณาเขตของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

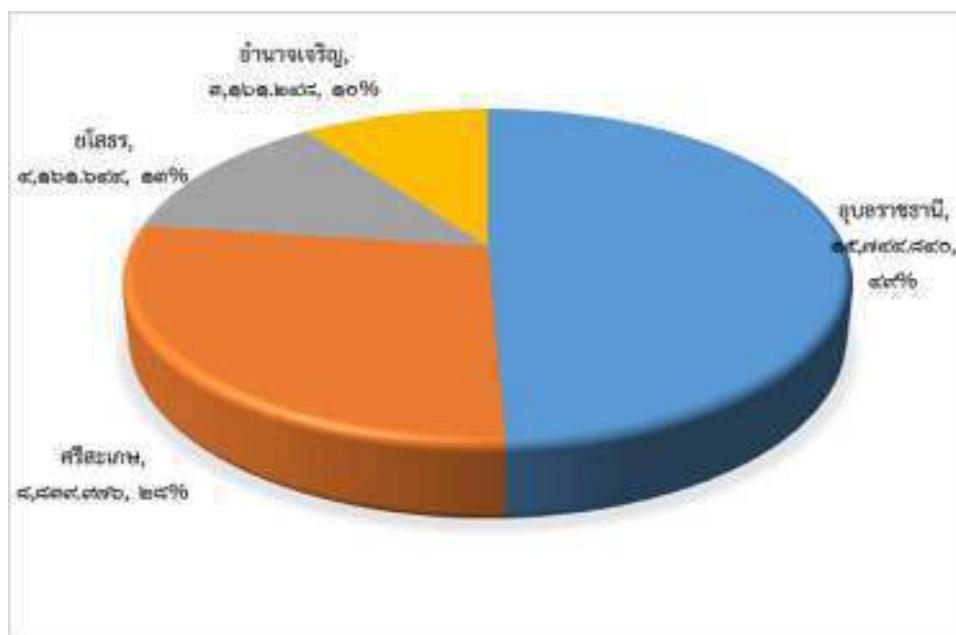
❖ ขนาดพื้นที่

กลุ่มจังหวัดฯ มีระยะห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ ๕๙๒ กิโลเมตร และทางรถไฟ ๕๗๕ กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ของแต่ละจังหวัด ๓๑,๕๐๗.๗๒๘ ตารางกิโลเมตร โดยจังหวัดอุบลราชธานีมีพื้นที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๔ รองลงมาคือ ศรีสะเกษ ร้อยละ ๒๗.๗๐ ยโสธร ร้อยละ ๑๓.๐๔ และอำนาจเจริญ ร้อยละ ๙.๙๑ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ และรายจังหวัด

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เนื้อที่		ร้อยละ (ของกลุ่มจังหวัด)
	ตารางกิโลเมตร	ไร่	
กลุ่มจังหวัด ๑	๓๐,๙๐๗.๗๒๘	๗๙,๙๔๒,๓๓๖	๑๐๐.๐๐
อุบลราชธานี	๑๕,๗๔๔.๘๔๐	๔,๘๔๐,๕๒๖	๔๗.๓๔
ศรีสะเกษ	๘,๘๓๙.๘๗๖	๒,๕๕๔,๘๘๕	๒๗.๗๐
ยโสธร	๔,๑๖๑.๖๔๔	๑,๖๐๑,๐๔๐	๑๓.๐๔
อำนาจเจริญ	๓,๑๖๑.๒๔๘	๑,๙๗๕,๗๔๘	๙.๙๑

ที่มา : สำนักทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๘

ภาพที่ ๒ สัดส่วนพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ระยะทางระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับจังหวัดอุบลราชธานี (ศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด) โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๘ กิโลเมตร โดยจังหวัดที่ห่างจากศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดมากที่สุด คือ ยโสธร ๙๘ กิโลเมตร อำนาจเจริญ ๗๕ กิโลเมตร และศรีสะเกษ ใกล้ที่สุด ๖๑ กิโลเมตร

ตารางที่ ๒ ระยะทางระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด

จังหวัด	ระยะทางห่างจากศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด
ศรีสะเกษ	๖๑ กิโลเมตร
ยโสธร	๙๘ กิโลเมตร
อำนาจเจริญ	๗๕ กิโลเมตร

ที่มา : สำนักทะเบียน กรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือเป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลางและเป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซ้อนกับสันดินริมน้ำ

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่บริเวณที่เรียกว่า แอ่งโคราช (Korat basin) สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย ๖๘ เมตร (๒๒๗ ฟุต) ลักษณะโดยทั่วไป เป็นที่ราบสูงต่ำสลับกัน ลาดเอียงไปทางตะวันออกมีแม่น้ำมูล ไหลผ่านกลางจังหวัด จากทิศตะวันตกมาயังทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญได้แก่ ลำเชบก ลำเชบ้าย ลำโนนใหญ่ ลำโนนน้อย และมีภูเขาระบchoson หлат แห่งบริเวณชายแดนทางตอนใต้ มีเทือกเขาที่สำคัญคือ เทือกเขาราหรัด และเทือกเขานมดงรัก ซึ่งกั้นอาณาเขตระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา

จังหวัดศรีสะเกษ มีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบโดยพื้นที่ทางการเกษตร ประมาณ ๕,๓๔๐.๗๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๓๓๗.๙๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๒ พื้นที่ป่าไม้ ประมาณ ๗๒๑.๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๕๑.๗๗ ไร่ คิดเป็นประมาณร้อยละ ๘.๑๗ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เป็นที่อาศัยและอื่น ๆ อีกประมาณ ๒,๗๗๗.๓๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๗๓๕.๘๔ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๔๒ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด บริเวณที่ราบลุ่มส่วนใหญ่เป็นบริเวณแม่น้ำมูล ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของอำเภอราษฎร์ไศล ยางชุม น้อยและกันทรารมย์ เทือกเขาที่สำคัญคือเทือกเขานมดงรัก ซึ่งอยู่ด้านใต้ของจังหวัด กั้นเขตแดนไทย – กัมพูชา

จังหวัดยโสธร มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง โดยมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว มีแม่น้ำชี ไหลผ่านตอนใต้ของจังหวัด อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๗ ฟุต มีพื้นที่เป็นภูเขา บางส่วนทางตอนเหนือของจังหวัดอยู่ในเทือกเขากูพาน เขตอำเภอเลิงนกทา อำเภอคุดชุม สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินราย ไม่มีอุ่นน้ำ ทำการเกษตรไม่ค่อยดีนัก

จังหวัดอำนาจเจริญ มีภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ลุ่ม มีเนินเขาเตี้ย ๆ ทอตดาวไปจรดจังหวัดอุบลราชธานีที่อำเภอชานมุน ตั้งอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ ๖๘ เมตร สภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทรายและดินลูกรังบางส่วน มีแม่น้ำโขงเป็นแนวกั้นจังหวัดอำนาจเจริญกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่อำเภอชานมุน

❖ ลักษณะภูมิอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิอากาศร้อนเกือบทตลอดปีและหนาจัดในฤดูหนาว มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง ๑๒.๑ – ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในเขตที่มีปริมาณน้ำฝนค่อนข้างสูง เมื่อเทียบกับปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยของจังหวัดอื่น ๆ ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงปลายเดือนตุลาคม อุณหภูมิจะเริ่มลดต่ำลงตั้งแต่เดือนตุลาคมและสิ้นสุดปลายเดือนมกราคม จนนั้นจะเริ่มร้อนอบอ้าวไปจนถึงเดือนพฤษภาคม

จังหวัดศรีสะเกษ มีสภาพอากาศร้อนเกือบทตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๑๕.๙ – ๓๕.๔ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๓๑.๐-๔๖.๐ สภาพอากาศของศรีสะเกษแบ่งเป็น ๓ ฤดู โดยฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคมและฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์

จังหวัดยโสธร สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและป่าโปร่ง อากาศจะร้อนจัดในฤดูร้อนและหนาจัดในฤดูหนาว อุณหภูมิระหว่าง ๑๒.๑ – ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

จังหวัดอำนาจเจริญ มีลักษณะภูมิอากาศแบบ Tropical Savannah คือ จะเห็นความแตกต่างของฤดูฝนและฤดูแล้งอย่างชัดเจน มีช่วงกลางวันยาวในฤดูร้อนและมีอุณหภูมิสูงตลอดปี สภาพภูมิอากาศแบบเป็น ๓ ฤดู ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ส่วนฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเมษายน

❖ อุณหภูมิ

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอุณหภูมิระหว่าง ๑๒.๑ – ๔๑.๑ องศาเซลเซียส

❖ การใช้ที่ดิน

จากการสำรวจข้อมูลสภาพพื้นที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยกรมพัฒนาที่ดินพบว่าพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม ร้อยละ ๖๘.๕๕ รองลงมาคือพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๑๕.๖๔ พื้นที่เบ็ดเตล็ดร้อยละ ๗.๐๐ พื้นที่ชุมชน ร้อยละ ๔.๙๐ พื้นที่แหล่งน้ำ ร้อยละ ๓.๑๖ รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ขนาดและร้อยละการใช้ที่ดินตามประเภทการใช้งานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง		พื้นที่เกษตรกรรม		พื้นที่ป่าไม้		พื้นที่แหล่งน้ำ		พื้นที่เบ็ดเตล็ด	
	ขนาด	ร้อย%	ขนาด	ร้อย%	ขนาด	ร้อย%	ขนาด	ร้อย%	ขนาด	ร้อย%
กลุ่มจังหวัด	๘๗๗,๔๕๕	๔.๙๐	๑๓,๘๑๘,๑๘๐	๖๙.๒๙	๓,๑๑๙,๘๗๘	๑๕.๖๔	๖๓๐,๕๕๒	๓.๑๖	๑,๓๙๖,๒๐๒	๗.๐๐
อุบลราชธานี	๔๖๓,๒๐๓	๔.๙๑	๖,๑๙๔,๒๐๒	๖๒.๖๕	๑,๙๔๔,๑๘๓	๒๐.๑๖	๓๖๓,๒๔๐	๓.๖๙	๔๖๔,๗๔๓	๘.๗๙
ศรีสะเกษ	๒๔๔,๔๑๓	๔.๙๒	๔,๒๑๐,๔๖๘	๗๙.๑๙	๖๔๔,๔๗๒	๑๑.๑๗	๑๔๗,๖๙๖	๒.๖๗	๒๒๗,๔๐๖	๔.๑๔
ยโสธร	๑๒๗,๕๖๖	๔.๙๓	๑,๒๑๕,๑๘๗	๗๙.๑๒	๒๖๖,๖๗๒	๑๐.๑๘	๗๓๑,๗๗๓	๒.๘๒	๒๐๙,๕๔๓	๘.๐๗
อำนาจเจริญ	๙๒,๓๓๓	๔.๙๔	๑,๓๑๖,๖๕๓	๗๖.๗๗	๒๒๖,๕๙๒	๑๑.๔๗	๔๖,๑๑๒	๒.๓๔	๔๔,๑๑๐	๔.๗๖

ที่มา : http://www.ldd.go.th/web_OLP/report_research_NE.html สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๑.๓ ข้อมูลการปกครอง / ประชากร

❖ เขตการปกครอง ประชากรและการบริหาร

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นรูปแบบการบริหารเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งแบ่งพื้นที่ของประเทศไทยและจัดเป็นกลุ่มจังหวัด ๑๙ กลุ่มจังหวัด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ โดยกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป็นกลุ่มจังหวัดลำดับที่ ๑๙ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ซึ่งมีหน่วยการปกครองระดับอำเภอรวมกัน ๖๓ อำเภอ ๔๕๔ ตำบล ๖,๙๗๐ หมู่บ้าน ๑๔๔ เทศบาล ๔๖๐ อบต. มีบ้านพักอาศัยทั้งหมด ๑,๐๑๕,๕๐๐ หลังคาเรือน จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดรวม ๔,๒๔๒,๗๙๑ คน โดยจังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดคือจังหวัดอุบลราชธานี ๑,๔๕๗,๔๒๙ คน รองลงมาคือจังหวัดศรีสะเกษ ๑,๔๖๔,๗๙๔ คน จังหวัดยโสธร ๔๔๐,๑๔๒ คน และจังหวัดอำนาจเจริญ ๑๗๖,๓๙๒ คน ตามลำดับ

ถึงแม่จังหวัดอุบลราชธานีจะมีจำนวนประชากรมากที่สุด แต่ด้วยขนาดของพื้นที่จังหวัดที่มากเช่นกันทำให้อัตราความหนาแน่นของประชากรน้อยกว่าจังหวัดอื่น ๆ โดยจังหวัดที่มีความหนาแน่นของประชากรสูงสุด คือ จังหวัดศรีสะเกษ ๑๖๔.๗๗ คน/ตร.กม. รองลงมาคือ จังหวัดยโสธร ๑๒๙.๔๐ คน/ตร.กม. จังหวัดอำนาจเจริญ ๑๑๙.๐๖ คน/ตร.กม. และจังหวัดอุบลราชธานี ๑๑๗.๙๗ คน/ตร.กม. รายละเอียดตามตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ จำนวนอำเภอ ตำบล หมู่บ้านและประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ^๑
ตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เขตการปกครอง					จำนวน ประชากร (คน)	เนื้อที่ (ตร.กม.)	บ้าน (หลัง)
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.			
กลุ่มจังหวัด	๖๓	๔๕๔	๖,๘๒๐	๑๗๔	๔๖๐	๔,๒๔๒,๗๙๑	๓๒,๓๖๒.๗๐	๑,๐๑๕,๕๐๐
อุบลราชธานี	๒๕	๒๑๖	๒,๖๙๙	๔๙	๑๗๙	๑,๔๕๗,๔๒๙	๑๕,๗๔๔.๘๔	๔๘๑,๒๐๐
ศรีสะเกษ	๒๒	๒๐๔	๒,๖๓๓	๓๗	๑๗๙	๑,๔๖๘,๗๙๙	๘,๔๓๙.๔๗	๓๐๙,๙๐๐
ยโสธร	๙	๗๙	๘๓๕	๒๔	๖๓	๔๔๐,๑๙๒	๔,๑๖๑.๖๔	๑๔๕,๙๐๐
อำนาจเจริญ	๗	๕๖	๖๕๓	๒๔	๓๙	๓๗๖,๓๙๒	๓,๑๖๑.๒๔	๗๙,๖๐๐

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries11.html>

สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละ ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกตามเพศ

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวน ประชากร (คน)	ชาย		หญิง		ร้อยละ ประชากร ทั้งกลุ่ม ๑	ความ หนาแน่น (คน/ตร. กม.)
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๔๒,๗๙๑	๒,๑๙๓,๕๗๑	๕๐.๐๕	๒,๑๙๖,๒๒๐	๔๙.๔๕	๑๐๐	๓๓๑.๑๐
อุบลราชธานี	๑,๔๕๗,๔๒๙	๗๓๐,๗๐๑	๕๐.๑๐	๗๒๖,๗๒๙	๔๙.๔๙	๔๓.๖๔	๑๗๑.๔๗
ศรีสะเกษ	๑,๔๖๘,๗๙๙	๗๓๓,๖๕๗	๕๙.๕๕	๗๓๕,๑๗๑	๔๐.๔๕	๓๔.๖๗	๑๖๕.๗๗
ยโสธร	๔๔๐,๑๙๒	๒๗๑,๑๐๙	๕๐.๑๙	๒๖๙,๐๗๓	๔๙.๘๑	๑๒.๗๘	๑๒๙.๘
อำนาจเจริญ	๓๗๖,๓๙๒	๑๗๘,๑๐๔	๔๙.๔๙	๑๗๘,๒๗๙	๕๐.๕๐	๙.๔๙	๑๗๙.๐๖

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย <http://www.dla.go.th/work/abt/index.jsp>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries11.html>

สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๑.๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

❖ โครงสร้างและขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ คิดเป็น ๑๓๐,๓๗๗ ล้านบาท ซึ่งโดยภาพรวมมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๖ รายละเอียดตามตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
(พ.ศ. ๒๕๕๗)

หน่วย : ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด ๑	๑๗,๘๓๓	๑๙,๙๓๒	๒๒,๕๙๕	๒๐,๗๗๖
อุบลราชธานี	๘๗,๑๙๖	๙๘,๘๓๑	๑๑๔,๒๕๘	๑๐๔,๔๘๐
ศรีสะเกษ	๔๔,๗๙๖	๖๑,๐๕๙	๖๗,๒๙๗	๖๒,๗๖๒
ยโสธร	๒๒,๒๓๓	๒๔,๑๕๕	๒๗,๖๓๘	๒๕,๗๓๑
อำนาจเจริญ	๑๒,๖๐๘	๑๓,๘๗๗	๑๖,๗๕๒	๑๕,๗๓๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

<http://www.nesdb.go.th/main.php?filename=grossRegional> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗ รายละเอียดตามตารางที่ ๗ และเมื่อเปรียบเทียบรายได้และรายจ่ายของกลุ่มจังหวัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๖ พบว่า ประชาชนมีการใช้จ่ายลดลง แสดงถึงการเก็บออมหรือเหลือเก็บมากขึ้น ซึ่งมีลักษณะ เช่นเดียวกับการใช้จ่ายภาพรวมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียดตามตารางที่ ๘

ตารางที่ ๗ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ภาค / จังหวัด	ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ (บาท)			
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๖๑,๐๔๑	๖๗,๙๔๕	๗๓,๓๓๙	๗๑,๒๙๖
อุบลราชธานี	๕๐,๑๐๑	๕๖,๙๕๗	๖๖,๐๓๔	๖๐,๕๖๘
ศรีสะเกษ	๔๒,๐๒๖	๔๘,๑๒๒	๖๔,๒๕๖	๖๐,๑๒๖
ยโสธร	๔๕,๖๑๘	๔๙,๖๔๗	๕๖,๙๗๘	๕๓,๑๒๐
อำนาจเจริญ	๔๔,๕๗๑	๔๙,๒๓๔	๕๔,๗๗๙	๕๔,๖๗๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries/๑๕.html>

สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตารางที่ ๘ เปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ต่อครัวเรือนของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๗

ภาค / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๔			พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๗		
	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง	รายได้	รายจ่าย	ส่วนต่าง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๙,๒๓๗	๑๔,๓๗๕	๓,๘๕๒	๑๙,๑๗๑	๑๕,๐๙๒	๔,๐๙๙	๒๑,๐๙๔	๑๓,๐๓๒	๕,๐๖๒
อุบลราชธานี	๒๑,๖๖๐	๑๖,๑๓๐	๕,๖๓๐	๒๒,๓๔๔	๑๓,๕๔๗	๙,๓๙๗	๒๐,๔๕๓	๑๓,๔๔๘	๖,๖๐๕
ศรีสะเกษ	๑๓,๕๔๔	๑๑,๖๗๒	๑,๘๗๒	๑๖,๒๖๗	๑๖,๒๐๗	๖๗๖	๑๔,๗๗๓	๑๔,๑๒๔	๖๖๙
ยโสธร	๑๖,๗๖๗	๑๒,๘๔๒	๔,๙๒๕	๑๔,๔๗๘	๑๒,๔๔๘	๑,๔๖๘	๑๙,๔๕๘	๑๔,๔๕๓	๕,๐๖๕
อำนาจเจริญ	๑๕,๙๗๕	๑๔,๘๖๒	๑,๑๖๓	๑๖,๑๗๓	๑๔,๑๖๒	๒,๐๑๑	๒๑,๐๗๔	๑๗,๑๗๘	๔,๑๙๖

ที่มา : การสำรวจสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ.๒๕๕๘ <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries/๑๑.html> สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

การวัดข้อมูลการพัฒนาด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด จำนวน ๓๗ ตัวชี้วัด โดยเปรียบเทียบกับประเทศ พบร่วม มีตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย จำนวน ๔ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลจังหวัด อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานและอัตราการขายตัวรายได้ท่องเที่ยว รายละเอียดตามตารางที่ ๙

ตารางที่ ๙ ข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

ตัวชี้วัด	ประเทศไทย	กลุ่มจังหวัด ๑	หน่วย
ขนาดเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัด	๓๔๒,๙๐๗.๒๐	๒๒๗,๗๘๘.๑๔	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคเกษตร	๗๖,๔๘๔.๔๓	๗๑,๔๔๑.๖๗	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	๔๐,๔๘๗.๐๗	๒๐,๗๔๐.๖๗	ล้านบาท
ขนาดเศรษฐกิจภาคบริการ	๑๘๔,๑๘๑.๖๘	๑๓๕,๒๐๕.๘๖	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลจังหวัด	๑.๐๓	๔.๙๖	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคเกษตร	๐.๐๓	-๐.๗๑	ร้อยละ
อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	๐.๒๔	๑๙.๕๖	ร้อยละ
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	๑๑๑,๓๗๙.๓๙	๖๔,๒๘๒.๗๐	บาท/คน
ผลิตภาพแรงงาน	๑๑๐,๖๒๒.๐๒	๓๕,๑๒๑.๖๙	บาท/คน
อัตราการขายตัวของผลิตภาพแรงงาน	๐.๗๐	๔.๖๕	ร้อยละ
อัตราการว่างงาน	๐.๘๓	๐.๙๕	ร้อยละ
รายได้การท่องเที่ยว	๒๐,๔๐๕.๑๔	๗๗,๗๕๕.๐๗	ล้านบาท
อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	๑๓.๑๐	๑๓.๕๕	ร้อยละ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ข้อมูลด้านการธุรกิจและการค้าชายแดน

การประกอบการด้านธุรกิจการค้าของจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจทางด้านการเกษตร การค้าปลีก ค้าส่งและการบริการ นอกจากนี้ยังมีการนำเข้า ส่งออก สินค้าโดยเฉพาะสินค้าการเกษตร เป็นองค์ประกอบหลักมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเพื่อนบ้านถึง ๓ จังหวัด การขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด มีการขยายตัวอย่างช้า ๆ เนื่องจากความแตกต่างกันของขนาดเศรษฐกิจและทรัพยากร่วยในกลุ่มจังหวัด

นอกจากนี้แล้ว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน ๒ ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีจังหวัดที่ติดต่อกับประเทศไทยดังกล่าว ๓ จังหวัด คือ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ และอำนาจเจริญ ทำให้มีจุดผ่านแดนทั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน รวม ๕ ช่องทาง ดังตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐ จุดผ่านแดนภารและจุดผ่อนปรนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

จังหวัด	จุดผ่านแดนภาร	จุดผ่อนปรน
อุบลราชธานี	ด่านพรມแเดนช่องเม็ก อำเภอสิรินธร ด่านพรມแเดนปากแขง อำเภอนาตาล	หน้าที่ว่าการอำเภอเขมราฐ บ้านสองคอก อำเภอโพธิ์เทรา บ้านด่านเก่า อำเภอโขงเจียม ช่องตากลู อำเภอบุณฑริก ช่องอาบานม้า อำเภอคำยืน
ศรีสะเกษ	ด่านพรມแเดนช่องสะจำ อำเภอภูสิงห์	-
อำนาจเจริญ	-	บ้านยักษ์คุ อำเภอชานุมาน

ที่มา : ด่านศุลกากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำหรับมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ พบว่า กลุ่มจังหวัดได้เปรียบดุลการค้าทุกปีและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ มีมูลค่าการค้า ๑๙,๕๓๓.๑๔ ล้านบาท ได้เปรียบดุลการค้า ๑๑,๓๘๓.๐๘ ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าการค้าสูงที่สุด โดยมีข้อมูลดังตารางที่ ๑๑ และ ตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๑ ข้อมูลการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

หน่วย ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘	
	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก	สินค้านำเข้า	สินค้าส่งออก
กลุ่มจังหวัด	๑,๗๒๐.๔๔	๑๔,๐๔๑.๕๕	๑,๙๓๔.๖๒	๑๖,๖๓๓.๕๓	๓,๕๗๔.๘๖	๑๔,๙๕๔.๒๘
อุบลราชธานี	๑,๖๑๘.๓๗	๑๓,๒๑๒.๒๑	๑,๗๖๓.๑๒	๑๕,๕๕๐.๔๘	๓,๓๖๑.๒๙	๑๔,๐๔๕.๔๕
ศรีสะเกษ	๔๖.๙๕	๗๗๘.๙๗	๖๔.๙๐	๙๖๐.๔๖	๒๐๒.๒๔	๘๓๖.๐๗
อำนาจเจริญ	๕.๕๒	๕๕.๓๗	๖.๖๐	๗๒.๐๙	๑.๓๓	๗.๖๖

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภายในกลุ่ม พ.ศ. ๒๕๕๘

ตารางที่ ๑๒ มูลค่าการค้าชายแดนและดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

หน่วย ล้านบาท

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗		พ.ศ. ๒๕๕๘	
	มูลค่าการค้า ชายแดน	ดุลการค้า	มูลค่าการค้า ชายแดน	ดุลการค้า	มูลค่าการค้า ชายแดน	ดุลการค้า
กลุ่มจังหวัด	๑๕,๗๖๗.๓๙	๑๒,๓๒๕.๗๑	๑๙,๔๔๙.๑๕	๑๔,๗๗๗.๙๑	๑๙,๕๓๓.๑๔	๑๑,๓๘๓.๐๘
อุบลราชธานี	๑๔,๔๘๐.๕๘	๑๑,๔๔๓.๘๔	๑๗,๓๔๔.๑๐	๑๓,๔๗๗.๔๖	๑๗,๔๐๖.๗๔	๑๐,๖๘๔.๑๖
ศรีสะเกษ	๔๒๔.๙๒	๗๓๒.๐๒	๑,๐๒๖.๓๖	๘๗๔.๕๖	๑,๐๓๘.๓๑	๖๓๓.๘๓
อำนาจเจริญ	๖๙.๘๙	๔๙.๘๕	๗๔.๖๙	๖๗.๔๙	๘๘.๐๙	๖๔.๐๙

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดภายในกลุ่ม พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ศักยภาพด้านพืชเศรษฐกิจ

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีการเพาะปลูกและทำรายได้ให้กับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ข้าว มีพื้นที่เพาะปลูกรวมกันถึง ๙,๗๐๗,๐๘๕ ไร่ รองลงมาคือ มันสำปะหลัง ๗๓๓,๐๔๗ ไร่ ยางพารา ๖๑๓,๑๘๗ ไร่ ผลไม้ ๑๔๐,๘๓๖ ไร่ และอ้อย ๑๒๔,๔๗๐ ไร่ รายละเอียดดังตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)					รวม
	ข้าว	มันสำปะหลัง	ยางพารา	ผลไม้	อ้อย	
กลุ่มจังหวัด	๙,๗๐๗,๐๘๕	๗๓๓,๐๔๗	๖๑๓,๑๘๗	๑๔๐,๘๓๖	๑๒๔,๔๗๐	๑๑,๓๒๒,๖๓๕
อุบลราชธานี	๔,๒๘๘,๘๗๘	๔๓๕,๖๐๕	๓๒๓,๕๙๕	๑๒๘,๐๖๗	๑๕,๗๗๗	๕,๒๐๑,๙๒๒
ศรีสะเกษ	๓,๑๐๓,๓๘๘	๑๔๘,๒๓๕	๑๙๓,๓๕๑	๓,๘๙๑	๒๒,๐๖๔	๓,๗๗๐,๙๗๙
ยโสธร	๑,๒๘๐,๕๗๗	๘๘,๓๒๗	๕๘,๘๕๓	๗๑๒	๑๖,๘๐๓	๑,๔๗๕,๒๗๒
อำนาจเจริญ	๑,๐๒๔,๒๕๒	๖๐,๘๘๐	๓๗,๓๘๘	๘,๑๖๖	๔๓,๘๒๖	๑,๑๗๔,๕๑๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สืบคันเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เมื่อตรวจสอบพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิต (กก./ไร่) ของข้าวนาปีของกลุ่มจังหวัด ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด เปรียบเทียบกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗ พบว่า ภาคร่วมมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าระดับภาคเล็กน้อย ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเล็กน้อย รายละเอียดตามตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ เปรียบเทียบเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิต (กก./ไร่) ของข้าวนาปีกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๔		พ.ศ. ๒๕๕๕		พ.ศ. ๒๕๕๖		พ.ศ. ๒๕๕๗	
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)						
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๗,๕๖๕,๓๙๒	๓๔๐	๓๙,๔๘๗,๒๒๐	๓๑๒	๓๗,๐๖๖,๖๒๙	๓๓๒	๓๗,๑๓๐,๓๓๕	๓๓๗
กลุ่มจังหวัด	๙,๖๖๔,๔๕๕	๓๔๔	๙,๗๔๒,๔๙๔	๓๑๓	๙,๒๒๙,๔๐๑	๓๓๒	๙,๑๗๐,๓๑๒	๓๓๔
อุบลราชธานี	๔,๒๗๓,๑๑๑	๓๑๗	๔,๓๑๔,๘๓๑	๓๑๒	๓,๘๘๑,๕๓๕	๓๑๕	๓,๘๕๒,๒๙๖	๓๑๑
ศรีสะเกษ	๓,๑๐๘,๕๗๗	๓๗๖	๓,๑๕๓,๕๓๗	๓๕๗	๓,๐๒๖,๐๘๗	๓๔๕	๓,๐๐๑,๑๗๐	๓๕๙
ยโสธร	๑,๒๗๕,๐๑๔	๓๔๕	๑,๓๔๔,๒๒๙	๒๙๙	๑,๓๕๓,๙๗๖	๓๒๘	๑,๓๕๓,๒๓๑	๓๔๔
อำนาจเจริญ	๑,๐๑๖,๗๒๒	๓๑๘	๑,๐๒๙,๙๐๑	๒๖๙	๙๖๔,๓๐๓	๓๑๙	๙๖๓,๕๕๕	๓๑๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๘

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice%e๒๕๕๗-%e๕๘/.pdf>

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice%e๒๕๕๖-%e๕๗/.pdf>

<http://www.oae.go.th/download/prcai/DryCrop/majorrice%e๒๕๕๕-%e๕๖/.pdf> สืบคันเมื่อ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

❖ ข้อมูลด้านการปศุสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ กรมปศุสัตว์ได้รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านการปศุสัตว์ในประเทศไทย โดยในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีข้อมูลด้านการปศุสัตว์ที่สำคัญ คือ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีจำนวนโคและกระบือมากเป็นอันดับ ๒ ของประเทศไทย นอกจากนี้ ยังมีจำนวนปศุสัตว์ที่สำคัญ ในพื้นที่ ดังนี้

ตารางที่ ๑๕ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และพื้นที่การปลูกหญ้าอาหารสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูกหญ้า/ พืชอาหารสัตว์ (ไร่)	พื้นที่ทุ่งหญ้าสารารณะ (ไร่)
กลุ่มจังหวัด ๑	๒๗๓,๕๔๔.๐๐	๓๖,๒๖๗.๗๕	๒๐๔,๔๒๑.๒๕
อุบลราชธานี	๑๐๒,๙๑๕	๑๒,๐๖๓.๐๐	๖๑,๗๙๘.๐๐
ศรีสะเกษ	๑๐๓,๒๐๗	๗,๖๔๑.๐๐	๙๐,๐๐๒.๐๐
ยโสธร	๔๑,๒๗๔	๘,๘๗๖.๐๐	๑๖,๔๗๕.๗๕
อำนาจเจริญ	๒๖,๑๙๘	๓,๖๔๗.๗๕	๓๖,๐๔๕.๕๐

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

ตารางที่ ๑๖ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ รายจังหวัด ประจำปี ๒๕๕๘

จังหวัด	โคเนื้อ							
	โคเพื่อเมือง		โคพันธุ์และลูกผสม		โคขุน		โคเนื้อทั้งหมด	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
กลุ่มจังหวัด	๓๘๘,๙๘๐	๑๐๑,๖๕๑	๑๒๘,๖๓๘	๓๙,๑๖๔	๒,๓๐๕	๘๘๖	๔๑๙,๙๒๓	๑๓๕,๓๒๗
อุบลราชธานี	๑๗๗,๐๕๐	๔๖,๒๗๓	๒๔,๔๗๓	๘,๖๖๔	๕๐๘	๓๔๐	๒๐๒,๔๓๑	๕๑,๙๓๘
ศรีสะเกษ	๑๗๔,๘๗๓	๔๓,๑๓๗	๓๐,๓๘๕	๘,๖๒๑	๘๓๐	๒๒๑	๒๐๖,๐๒๘	๕๐,๑๐๑
ยโสธร	๑๗,๘๑๐	๔,๓๐	๔๙,๕๕๐	๑๔,๘๘๐	๖๙๑	๑๘๘	๖๘,๐๒๑	๑๙,๗๒๗
อำนาจเจริญ	๑๙,๓๐๗	๖,๙๔๖	๒๓,๘๖๐	๖,๘๘๙	๒๗๖	๑๓๗	๔๓,๔๔๓	๑๓,๕๖๑

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

จากตารางที่ ๑๖ ข้อมูลจำนวนเกษตรกรและโคเนื้อในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี มีปริมาณการเลี้ยงโคมากที่สุด รวมกันถึง ๔๐๘,๔๕๙ ตัว ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโคมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๓ และ ๔ ของประเทศไทย ขณะที่จังหวัดยโสธรและจังหวัดอำนาจเจริญมีกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ถึงแม้จะไม่มากแต่ก็เพียงพอในการที่จะเป็นแหล่งวัตถุดิบเสริมความต้องการของกลุ่มจังหวัด ในการที่จะพัฒนาไปสู่การส่งเสริมการเลี้ยงหรือการแปรรูปโคเนื้อในพื้นที่ต่อไป

ตารางที่ ๑๗ จำนวนเกษตรกรและgradeปี รายจังหวัดประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด จังหวัด	ผู้ (ตัว)	gradeปี			
		เมีย (ตัว)		รวม (ผู้+เมีย) (ตัว)	เกษตรกร (ครัวเรือน)
		แรกเกิดจนถึง โคลาว	ตั้งท้อง แรกขึ้นไป		
กลุ่มจังหวัด	๔๙,๐๐๐	๗๕,๓๖๗	๔๖,๖๑๔	๑๗๐,๙๙๔	๔๐,๔๙๓
อุบลราชธานี	๒๓,๕๓๖	๓๑,๖๕๓	๑๙,๔๗๑	๗๔,๖๖๐	๒๒,๕๙๖
ศรีสะเกษ	๑๙,๕๗๒	๓๓,๑๐๕	๑๗,๕๔๕	๗๐,๖๒๒	๑๙,๗๙๐
ยโสธร	๓,๓๙๑	๖,๑๒๔	๖,๕๐๙	๑๖,๑๒๓	๕,๒๒๑
อำนาจเจริญ	๒,๑๐๑	๔,๓๙๕	๓,๐๙๐	๙,๕๗๙	๓,๓๙๖

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดที่มีการเลี้ยง gradeปีมากที่สุด ๗๔,๖๖๐ ตัว จำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงgradeปี ๒๒,๕๙๖ ครัวเรือน รองลงมาคือจังหวัด ศรีสะเกษ ๗๐,๖๒๒ ตัว ๑๙,๗๙๐ ครัวเรือน จังหวัดยโสธร ๑๖,๑๒๓ ตัว ๕,๒๒๑ ครัวเรือน และจังหวัด อำนาจเจริญ ๙,๕๗๙ ตัว ๓,๓๙๖ ครัวเรือน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๘ จำนวนสุกร ไก่ เป็ด แพะและแกะ ประจำปี ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่				
	สุกร	ไก่	เป็ด	แพะ	แกะ
กลุ่มจังหวัด	๒๕๑,๕๔๐	๑๒,๐๙๙,๖๗๑	๘๙๙,๙๙๕	๔๗๕	๙๓
อุบลราชธานี	๑๓๑,๒๑๕	๖,๙๐๔,๕๓๐	๔๑๐,๔๐๒	๑๐๑	๑๕
ศรีสะเกษ	๖๗,๗๖๐	๒,๘๗๒,๗๔๘	๓๔๐,๔๒๙	๒๒๓	๗๘
ยโสธร	๓๕,๓๙๕	๑,๒๙๖,๑๒๒	๙๓,๖๒๖	๓๒	๐
อำนาจเจริญ	๒๒,๑๐๑	๔๕๖,๒๑๑	๕๕๙,๕๗๙	๖๙	๐

ที่มา : รายงานข้อมูลจำนวนปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ ประจำปี ๒๕๕๘

จากตารางที่ ๑๘ จะเห็นว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและgradeปี ที่มีปริมาณการเลี้ยงมากในกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ แล้ว ยังมีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ สุกรที่มีปริมาณการเลี้ยง รวมกัน ๒๕๑,๕๔๐ ตัว ไก่ ๑๒,๐๙๙,๖๗๑ ตัว เป็ด ๘๙๙,๙๙๕ ตัว ส่วนแพะและแกะนั้น มีปริมาณไม่มากนัก ทั้งนี้ เนื่องจากไม่เป็นที่นิยมในการบริโภคของคนในพื้นที่

❖ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีการลงทุนและประกอบการด้านอุตสาหกรรม กระจายตัวในจังหวัดต่าง ๆ ครอบทุกจังหวัด โดยมีจำนวนโรงงานรวมกัน ๗,๙๑๕ โรง มีเงินลงทุนหมุนเวียน ทั้งสิ้น ๖๒,๕๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำนวน ๓๙,๑๒๙ คน โดยจังหวัด

อุบลราชธานี ยังเป็นจังหวัดที่มีจำนวนโรงพยาบาลมากกว่าทุกจังหวัด โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๐ รายละเอียด ตามตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ จำนวนโรงพยาบาลอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ จำแนกรายจังหวัด ณ สิ้นปี พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนโรงพยาบาล	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
กลุ่มจังหวัด	๗,๘๑๕	๖๒,๕๔๐	๓๙,๑๒๙
อุบลราชธานี	๔,๔๖๕	๔๔,๓๕๙.๔๐	๒๔,๑๒๐
ศรีสะเกษ	๒,๐๐๗	๑๑,๕๓๗.๔๔	๗,๖๗๗
ยโสธร	๗๔๑	๓,๙๖๓.๔๖	๔,๔๓๙
อำนาจเจริญ	๔๐๒	๒,๖๗๘.๔๘	๒,๔๙๓

ที่มา : กรมโรงพยาบาลอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

<http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=spss&f> เส็บค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

๑.๕ ลักษณะทางสังคม

❖ ข้อมูลด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีประชากรวัยแรงงานรวมกันทั้งสิ้น ๒,๗๕๙,๙๘๑ คน เป็นประชากรวัยแรงงานที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๖๐ ปี จำนวน ๑,๙๗๖,๒๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๖๐ และมีงานทำจำนวน ๑,๙๔๑,๙๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๗๖ ของวัยแรงงานทั้งหมด รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ จำนวนประชากรวัยแรงงาน ผู้มีงานทำและผู้ว่างงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

ภาค/จังหวัด	ประชากรวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ผู้มีงานทำและผู้ว่างงาน						
	ประชากรรวม	วัยแรงงาน		ผู้มีงานทำ		ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๔,๔๗๖,๔๓๑	๙,๙๗๖,๒๖๑	๖๗.๑๔	๙,๙๔๑,๙๐๓	๗๙.๗๖	๕๒,๑๒๔	๐.๕๒
กลุ่มจังหวัด ๑	๒,๗๕๙,๙๘๑	๑,๙๔๑,๙๐๓	๗๑.๖๐	๑,๙๔๑,๙๐๓	๙๙.๗๖	๘,๓๔๖	๐.๔๒
อุบลราชธานี	๑,๓๓๓,๒๕๑	๑,๙๔๑,๙๐๓	๖๙.๒๑	๑,๙๔๑,๙๐๓	๙๙.๗๖	๔,๓๔๖	๐.๔๒
ศรีสะเกษ	๘๐๔,๑๑๔	๕๘๔,๗๕๗	๗๓.๖๖	๕๘๔,๗๕๗	๗๙.๖๖	๑,๗๑๓	๐.๓๐
ยโสธร	๓๘๓,๐๔๔	๒๔๓,๕๘๘	๖๓.๖๔	๒๔๓,๕๘๘	๙๙.๕๕	๑,๒๗๙	๐.๔๔
อำนาจเจริญ	๒๑๙,๐๗๖	๑๖๑,๓๒๗	๗๑.๖๔	๑๖๑,๓๒๗	๙๙.๙๗	๘๒	๐.๐๖

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

<http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries03.html> เส็บค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ตารางที่ ๒๑ จำนวนแรงงานต่างด้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนแรงงานต่างด้าว		
	พ.ศ. ๒๕๕๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๑,๖๑๔	๒,๘๒๕	๙,๐๖๕
อุบลราชธานี	๕๓๒	๒,๑๖๐	๖,๘๔๕
ศรีสะเกษ	๔๕๖	๔๗๓	๑,๐๓๑
ยโสธร	๔๔	๑๙๔	๑๔๗
อำนาจเจริญ	๔๒	๓๘	๔๗

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘

❖ ศักยภาพด้านการประกอบอาชีพ

ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ทำไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๙ ที่เหลือประกอบอาชีพพนักงานภาคการเกษตร เช่น พานิชยกรรม และบริการ ร้อยละ ๑๖.๒๗ การอุตสาหกรรม ร้อยละ ๙.๔๑ รับจ้างร้อยละ ๑๐.๓๗ และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ ๐.๒๓

ตารางที่ ๒๒ ร้อยละของการประกอบอาชีพของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ภาค/จังหวัด	ผู้มีงานทำ	เกษตรกรรม		อุตสาหกรรม		พนักงานและบริการ		ลูกจ้างในครัวเรือน		อื่น ๆ	
		จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
ภาค ตะวันออก- เฉียงเหนือ	๙,๗๑๗,๘๔๖	๔,๕๕๘,๑๒๐	๕๒.๑๒	๑,๒๙๖,๗๗๙	๑๒.๙๙	๒,๐๒๑,๔๗๓	๒๐.๔๑	๑,๐๐๙,๘๗๙	๑๐.๖๐	๒๗,๒๘๙	๐.๒๙
กลุ่มจังหวัด ๑	๑,๙๕๑,๘๐๓	๑,๒๓๒,๘๑๔	๖๓.๑๗	๑๙๕,๖๓๖	๙.๕๑	๓๒๖,๓๔๒	๑๖.๗๒	๒๐๒,๓๖๕	๑๐.๓๗	๔,๕๕๕	๐.๒๓
อุบลราชธานี	๘๗๕,๔๗๗	๕๑๒,๗๔๕	๖๖.๐๓	๑๗๙,๐๔๗	๑๒.๗๔	๑๔๒,๗๖๙	๑๙.๗๔	๑๐๐,๖๐๔	๑๐.๖๔	๒๗,๗๓๙	๐.๒๓
ศรีสะเกษ	๔๙๒,๘๔๗	๔๑๕,๘๙๐	๘๐.๑๗	๓๕,๓๐๕	๙.๙๖	๔๑,๘๕๔	๑๐.๘๖	๕๗,๖๔๙	๑๒.๖๖	๑,๗๗๗	๐.๓๓
ยโสธร	๒๔๒,๓๑๙	๑๙๖,๑๖๐	๗๙.๔๘	๒๐,๒๓๒	๗.๗๖	๓๘,๔๔๔	๑๓.๖๔	๒๒,๔๖๖	๙.๖๖	๑๑	๐.๐๔
อำนาจเจริญ	๑๖๑,๑๑๖	๑๐๘,๐๐๙	๖๗.๐๔	๑๓,๐๕๗	๘.๑๐	๒๒,๔๖๖	๑๔.๓๗	๑๖,๘๗๘	๑๖.๘๗	๔๗	๐.๒๓

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สืบค้นข้อมูลเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

❖ ข้อมูลด้านการศึกษา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีระบบการศึกษาทั้งรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ข้อมูลการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีจำนวนสถานศึกษาร่วม ๓,๐๖๗ แห่ง มีครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาจำนวน ๔๓,๕๕๘ คน มีนักเรียนนักศึกษาร่วม ๘๑๒,๗๑๙ คน สัดส่วนระหว่างครูต่อนักเรียน จำนวน ๑:๗๘.๖๔ คน

ตารางที่ ๒๓ จำนวนสถานศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามระดับ			รวม
	อุดมศึกษา	มัธยมศึกษา	ประถมศึกษา	
กลุ่มจังหวัด	๘	๑๙๗	๒,๔๗๔	๓,๐๖๗
อุบลราชธานี	๔	๔๒	๑,๗๔๗	๑,๗๖๘
ศรีสะเกษ	๒	๕๑	๙๘๔	๑,๐๕๓
ยโสธร	-	๒๗	๔๗๘	๕๐๕
อำนาจเจริญ	๒	๒๒	๒๔๘	๒๘๒

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกลุ่มจังหวัด

ตารางที่ ๒๔ จำนวนครู นักเรียน และสัดส่วนครูต่อนักเรียนของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา	จำนวนนักเรียน นักศึกษา	สัดส่วน ครู : นักเรียน
กลุ่มจังหวัด	๔๓,๕๕๘	๘๑๒,๗๑๙	๑ : ๑๙.๖๔
อุบลราชธานี	๑๗,๙๐๑	๒๖๙,๙๗๙	๑ : ๑๕.๐๗
ศรีสะเกษ	๑๖,๔๒๔	๔๑๕,๑๒๗	๑ : ๒๕.๒๗
ยโสธร	๖,๐๔๒	๗๕,๔๕๗	๑ : ๗๒.๔๙
อำนาจเจริญ	๓,๑๙๑	๕๒,๓๑๙	๑ : ๑๖.๓๙

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกลุ่มจังหวัด

❖ ข้อมูลด้านการสาธารณสุข

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีโรงพยาบาลศูนย์ ๔ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๕๖ แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๗๕๐ แห่ง ไม่มีโรงพยาบาลของเอกชน ร้านขายยาที่กระจายอยู่ภายนอกในจังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัดมีแพทย์ทั้งสิ้น ๕๗๖ คน ทันตแพทย์ ๑๙๑ คน พยาบาล ๔,๔๐๓ คน คิดเป็นสัดส่วนต่อจำนวนประชากรทั้งกลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๑:๗,๓๓๖ คน สัดส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร เท่ากับ ๑:๗,๓๓๖ คน สัดส่วนพยาบาลต่อประชากร เท่ากับ ๑:๙๖๐ คน

ตารางที่ ๒๕ จำนวนสถานพยาบาลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประชากร	สัดส่วนข้อมูลสถานพยาบาลต่อประชากร					
		โรงพยาบาลศูนย์		โรงพยาบาลชุมชน		โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ	
		จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๒๔,๕๗๗	๔	๑:๑,๐๕๖,๓๖๘	๕๑	๑:๗,๔๕,๔๕๔	๗๕๐	๑: ๕,๖๓๔
อุบลราชธานี	๑,๗๔๔,๖๖๙	๑	๑:๑,๘๔๔,๖๖๙	๒๓	๑: ๘,๙๐๓	๓๑๗	๑: ๕,๘๗๙
ศรีสะเกษ	๑,๔๖๕,๒๓๓	๑	๑:๑,๔๖๕,๒๓๓	๑๙	๑: ๗๗,๑๑๖	๒๔๔	๑: ๖,๐๐๕
ยโสธร	๔๔๐,๒๑๑	๑	๑:๔๔๐,๒๑๑	๘	๑: ๖๗,๔๒๖	๑๑๒	๑: ๔,๘๒๓
อำนาจเจริญ	๓๗๕,๓๘๐	๑	๑:๓๗๕,๓๘๐	๖	๑: ๖๒,๕๕๓	๗๗	๑: ๔,๘๗๕

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗

ตารางที่ ๒๖ สัดส่วนบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขต่อประชากรกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก -
เฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่ม จังหวัด/ จังหวัด	ประชากร	แพทย์		พยาบาล		จำนวน	สัดส่วน
		จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	สัดส่วน		
กลุ่มจังหวัด	๔,๒๙๕,๔๗๓	๔๗๖	๗,๓๓๖	๑๘๑	๒๓,๓๔๕	๔,๔๐๓	๙๖๐
อุบลราชธานี	๑,๘๔๔,๖๖๙	๓๖๓	๔,๐๔๒	๘๑	๒๒,๗๗๔	๒,๔๘๔	๗๔๓
ศรีสะเกษ	๑,๔๑๕,๒๓๓	๑๒๕	๑๑,๗๒๒	๔๗	๓๑,๗๗๕	๙๑๕	๑,๖๑๓
ยโสธร	๔๔๐,๒๑๑	๓๒	๑๖,๔๘๒	๒๓	๒๓,๔๘๗	๔๗	๑,๒๕๕
อำนาจเจริญ	๓๗๕,๓๘๐	๔๖	๖,๗๐๓	๓๐	๑๒,๕๓๓	๔๘๗	๖๓๙

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗

❖ ข้อมูลด้านศาสนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีวัดรวมกันทั้งสิ้น ๓,๙๗๔ แห่ง โบสถ์ ๗๐ แห่ง มีสหพัฒน์ ๗ แห่ง มีพระสงฆ์ ๒๒,๐๔๕ รูป ประชากรส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดนับถือพุทธศาสนา ร้อยละ ๘๙.๒๓ ศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๖๙ และศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๐.๓๙ ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาสถานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พระสงฆ์	วัด	โบสถ์	มัสยิด
กลุ่มจังหวัด	๒๒,๐๔๕	๓,๙๗๔	๗๐	๗
อุบลราชธานี	๘,๗๗๕	๑,๖๘๔	๒๒	๑
ศรีสะเกษ	๑,๔๘๒	๑,๑๑๕	๑๔	๔
ยโสธร	๔๘๗	๖๓๙	๒๙	๑
อำนาจเจริญ	๔๘๗	๔๘๗	๖	๑

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด ภายในกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๖ โครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อ กับจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดและใกล้เคียงทั่วประเทศ รวมถึงเชื่อมต่อกับต่างประเทศ มีความสะดวกสามารถเดินทางได้หลากหลายเส้นทาง ทั้งเครื่องบินโดยสาร รถยนต์ รถไฟ ดังนี้

❖ รถยนต์

จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดมีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อกันทางถนนลาดยางขนาด ๔ ช่องจราจรและ ๒ ช่องจราจร ประกอบด้วย ทางหลวงหมายเลข ๒๓ หมายเลข ๒๔ หมายเลข ๒๐๒ หมายเลข ๒๑๔ และหมายเลข ๒๒๖ โดยมีระยะทางระหว่างกลุ่มจังหวัด ดังแสดงในตาราง ๒๘

ตารางที่ ๒๘ เส้นทางหลวงเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และเชื่อมต่อกับกรุงเทพมหานคร และระยะทาง

การเดินทาง	ทางหลวงที่เชื่อมต่อ	ระยะทาง (กม.)
อุบลราชธานี – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๔	๖๗๙
ศรีสะเกษ – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๔ และ ๒๒๖	๕๔๐
ยโสธร – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๓ และ ๒๐๒	๕๕๒
อำนาจเจริญ – กรุงเทพมหานคร	ทางหลวงหมายเลข ๒๑๔ และ ๒๑๒	๕๘๕
อุบลราชธานี – ศรีสะเกษ	ทางหลวงหมายเลข ๒๔ และ ๒๒๖	๖๑
อุบลราชธานี – ยโสธร	ทางหลวงหมายเลข ๒๓	๙๙
อุบลราชธานี – อำนาจเจริญ	ทางหลวงหมายเลข ๒๑๒	๗๕

ที่มา : กรมทางหลวง พ.ศ. ๒๕๕๗

❖ **รถไฟ**

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีเส้นทางรถไฟเชื่อมระหว่างจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษกับจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยมีเส้นทางเดินรถไฟและสถานีรถไฟในจังหวัดอุบลราชธานีและ ศรีสะเกษ วันละ ๑๑ เที่ยว ประกอบด้วยรถธรรมชาติ ๕ เที่ยว รถเร็ว ๕ เที่ยว รถด่วน ๒ เที่ยว รถด่วนพิเศษ ๑ เที่ยว

❖ **เครื่องบิน**

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีสนามบินตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีเพียง จังหวัดเดียว จำนวน ๒ แห่ง ซึ่งเป็นสนามบินพาณิชย์ ๑ แห่ง และสนามบินทางทหาร ๑ แห่ง มีสายการบิน ให้บริการ ๕ สายการบิน ประกอบด้วย สายการบินไทยสมายล์ สายการบินนกแอร์ สายการบินไทย แอร์เอเชีย สายการบินกานต์แอร์ และสายการบินไลอ้อนแอร์ มีจำนวนเที่ยวบิน ๑๑๒ เที่ยวต่อสัปดาห์

❖ **ข้อมูลด้านการไฟฟ้า**

การให้บริการด้านการไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัด มีจำนวนสถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมกัน ๒๖ แห่ง จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า ๖๑๓,๐๒๒,๕๑๕.๖๔ กิโลวัตต์/ชม. รายละเอียดตามตารางที่ ๒๙

ตารางที่ ๒๙ การให้บริการกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก-เฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	สถานีไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	จำนวนหน่วยกระแสไฟฟ้า (กิโลวัตต์/ชม.)
กลุ่มจังหวัด	๒๖	๖๑๓,๐๒๒,๕๑๕.๖๔
อุบลราชธานี	๔	๕๙๒,๕๐๔,๗๐๒.๐๐
ศรีสะเกษ	๕	๒๒,๐๐๐.๐๐
ยโสธร	๙	๒๐,๐๔๐,๘๓๓.๖๔
อำนาจเจริญ	๘	๔๓,๖๖๐.๐๐

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ

❖ ข้อมูลด้านการประปา

การให้บริการน้ำประปาของจังหวัดต่าง ๆ มีสำนักงานประปารวมกัน ๑๐ แห่ง มีจำนวนผู้ใช้น้ำรวม ๑๐๙,๒๑๔ ราย มีกำลังการผลิตและจ่ายน้ำ ๓,๓๖๘,๕๓๘ ลบ.ม. นอกจากนี้ยังมีองค์การบริหารส่วนตำบล ประปาหมู่บ้านและประปางานอามัย ครอบคลุมพื้นที่ในหมู่บ้านต่าง ๆ ดังแสดง ในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๐ จำนวนประชาส่วนภูมิภาค จำนวนผู้ใช้น้ำและปริมาณการผลิตน้ำของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัด / จังหวัด	จำนวนประชาส่วนภูมิภาค (แห่ง)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)
กลุ่มจังหวัด	๑๐	๑๒๖,๙๗๐	๓,๓๖๘,๕๓๘
อุบลราชธานี	๔	๖๖,๔๔๒	๒,๐๘๓,๔๖๔
ศรีสะเกษ	๒	๒๗,๕๗๕	๗๒๘,๙๓๔
ยโสธร	๓	๑๙,๔๙๔	๗๔๐,๕๔๐
อำนาจเจริญ	๑	๑๓,๐๕๙	๒๒๕,๐๘๓

ที่มา : การประชาส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธรและอำนาจเจริญ

❖ ข้อมูลด้านโทรศัพท์

การให้บริการด้านการสื่อสารโทรศัพท์ตามภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีทั้งระบบโทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ระบบอินเตอร์เน็ต วิทยุกระจายเสียง ครอบคลุมทุกพื้นที่ ในทุกจังหวัด ทั้งการติดต่อสื่อสารภายในประเทศ การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ โดยมีผู้ให้บริการประกอบด้วยบริษัท กสท.จำกัด มหาชน บริษัท TOT จำกัด มหาชน เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกบริษัท นอกจากนี้ ยังมีสำนักประชาสัมพันธ์เขต ๒ สถานีคิลินหลักและสถานีวิทยุชุมชนครอบคลุมทุกพื้นที่ ๔ จังหวัด รายละเอียดดังตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ตารางที่ ๓๑ จำนวนผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ของจังหวัดต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ประเภทกลุ่มเป้าหมาย				
	ธุรกิจ	บ้าน	สาธารณะ	ส่วนราชการ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๙,๑๓๐	๗๐,๐๙๐	๘,๒๒๔	๖,๒๖๗	๙๓,๗๑๑
อุบลราชธานี	๔,๖๗๐	๓๙,๑๙๙	๔,๗๐๑	๓,๑๙๖	๔๑,๗๕๖
ศรีสะเกษ	๒,๒๓๐	๑๖,๔๔๗	๑,๐๔๔	๑,๔๕๗	๒๑,๗๓๔
ยโสธร	๙๔๕	๙,๓๙๙	๑,๕๖๔	๑,๐๖๒	๑๒,๕๓๐
อำนาจเจริญ	๑,๒๔๕	๕,๑๒๕	๑๙๕	๕๑๒	๗,๕๔๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธรและอำนาจเจริญ

๑.๗ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

❖ ข้อมูลด้านทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีพื้นที่ป่าไม้รวมกันทั้งสิ้น ๒,๙๓๔,๘๙๐.๙๙ ไร่ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๖ พบว่า โดยภาพรวมมีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๓๐,๗๙๘.๓๙ ไร่ และเมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดยโสธร เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า จังหวัดมีการรณรงค์หรือจัดกิจกรรมการปลูกต้นไม้ ทำให้จำนวนพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๒

ตารางที่ ๓๒ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)			
	พ.ศ. ๒๕๔๔	พ.ศ. ๒๕๔๕	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๓,๑๙๗,๔๘๐.๗๕	๓,๑๙๗,๔๘๕.๘๕	๒,๙๐๔,๐๙๒.๖๐	๒,๙๓๔,๘๙๐.๙๙
อุบลราชธานี	๑,๘๙๖,๘๔๓.๗๕	๑,๘๙๖,๘๔๕.๓๐	๑,๗๙๑,๖๗๕.๘๙	๑,๘๒๒,๘๐๓.๖๙
ศรีสะเกษ	๖๖๘,๓๘๗	๖๖๘,๓๘๕.๘๕	๖๗๔,๙๑๑.๔๑	๖๓๙,๒๗๖.๕๗
ยโสธร	๒๗๒,๗๒๕	๒๗๒,๗๒๗.๒๑	๒๗๔,๓๐๓.๘๐	๒๔๐,๔๒๖.๕๗
อำนาจเจริญ	๓๕๙,๔๒๕	๓๕๙,๔๒๗.๔๙	๒๒๔,๒๐๑.๔๐	๒๒๒,๑๘๓.๗๖

ที่มา : สกติ forest Land Assessment สำนักอุทยานแห่งชาติ ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

❖ ข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นดินทรายไม่สามารถอุ่น้ำได้ จึงทำให้ขาดเคลื่อนน้ำธารมชาติ ต้องอาศัยการชลประทานเข้ามาช่วย มีการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่เพื่อกักเก็บน้ำ โดยจำแนกเป็นรายจังหวัด ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี มีแม่น้ำมูล แม่น้ำซี ไหลผ่านทางตอนกลางของจังหวัดจากทิศตะวันตกมาทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอโขงเจียม มีลำน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำมูล แม่น้ำซี แม่น้ำโขง ลำเชบก ลำเชบาย ลำโดมใหญ่ ลำโดมน้อย และลำน้ำสาขา รวม ๑๕ สาย

จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อการเกษตร การประมง ได้แก่ แม่น้ำมูล ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ ห้วยศรีา บึงและหนองน้ำธารมชาติกระจาอยอยู่ทั่วพื้นที่ ส่วนมากทางตอนเหนือของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอราษีศิล อำเภอယายางซุมน้อยและอำเภอเมือง

จังหวัดยโสธร มีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโนน ห้วยสะแบก โพง ลำเชบาก ลำเชบาย (ลุ่มน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลางของจังหวัด ส่วนพื้นที่ตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำซีและแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำหวาน (ลุ่มน้ำซี) ไหลผ่านจังหวัด

จังหวัดอำนาจเจริญ มีแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ลำเชบาก ลำเชบก ลำลอง ลำห้วยปลาడek ลำห้วยจันทัน ลำห้วยพระเหลา ลำห้วยแซง ลำห้วยทม ลำห้วยตาเที่ยว ลำห้วยจิตาปา ลำห้วยทราย ลำห้วยคันแท ลำห้วยแก้งแมงและลำห้วยต้มแคน ซึ่งแหล่งน้ำดังกล่าวมีผลต่อการเกษตรและการประมง

❖ ข้อมูลทรัพยากรดิน

สภาพดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย เนื่องมาจากการอยู่ย่ำถ่ายตัวของหินทราย ซึ่งขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เก็บน้ำ ทำให้เกิดความแห้งแล้งปราภูมิอยู่ทั่วไปทั้งภูมิภาค

❖ ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมที่เป็นปัญหาต่อการท่องเที่ยวคือ ขยายและการกำจัดขยาย โดยแยกเป็นภายนอกเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล และจากข้อมูลขยายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ พบว่า มีปริมาณขยายเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ดังแสดงในตารางที่ ๓๓

ตารางที่ ๓๓ ปริมาณขยายมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗

หน่วย : ตันต่อวัน

จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	๒๕๕๔			๒๕๕๖			๒๕๕๗		
	ในเขต เทศบาล	นอกเขต เทศบาล	รวม	ในเขต เทศบาล	นอกเขต เทศบาล	รวม	ในเขต เทศบาล	นอกเขต เทศบาล	รวม
กลุ่มจังหวัด	๖๙	๑,๒๐๓	๑,๙๐๒	๑,๑๗๘	๒,๗๘๘	๓,๙๐๖	๑,๐๑๖	๒,๐๕๐	๓,๐๖๖
อุบลราชธานี	๓๒๘	๕๗๘	๘๔๖	๕๕๖	๑,๑๖๑	๑,๗๑๗	๔๖๘	๗๑๙	๑,๗๘๘
ศรีสะเกษ	๑๙๐	๔๖๐	๖๕๐	๒๕๐	๑,๑๐๓	๑,๓๕๓	๓๓๓	๑,๐๒๘	๑,๓๖๑
ยโสธร	๑๐๖	๑๓๐	๒๓๖	๑๖๒	๓๒๖	๔๙๘	๙๘	๑๔๗	๒๔๕
อำนาจเจริญ	๘๕	๘๕	๑๗๐	๑๕๐	๑๙๘	๓๙๘	๑๑๖	๑๕๖	๒๗๒

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๔ การกำจัดขยายมูลฝอยของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ขยายที่มีการกำจัด			ขยายที่นำไปใช้ ประโยชน์	ขยายที่ไม่มีการ กำจัดและ อื่น ๆ	รวม
	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	รวม			
กลุ่มจังหวัด	๖๐๐.๓๖	๔๘๓.๙๖	๑,๐๘๓.๓๒	๒๔๐.๙๖	๑,๗๘๗.๕๓	๓,๐๖๔.๘๑
อุบลราชธานี	๓๕๒.๖๓	๒๐๘.๑๓	๕๖๐.๗๖	๙๒.๒๙	๕๓๕.๔๗	๑,๗๘๘.๔๙
ศรีสะเกษ	๑๐๙.๑๕	๑๐๑.๔๙	๒๑๐.๖๔	๑๒๐.๖๔	๑,๐๒๘.๙๖	๑,๓๖๐.๒๔
ยโสธร	๕๒.๖๔	๙๙.๔๔	๑๕๑.๔๔	๑๔.๑๕	๙๗.๕๔	๒๔๕.๓๒
อำนาจเจริญ	๘๕.๘๔	๗๔.๕	๑๖๐.๔๔	๑๓.๗๔	๙๗.๕๔	๒๗๒.๑๖

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๗

๑.๘ ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญของพื้นที่

ข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญของพื้นที่ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่จะสนับสนุนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีดังนี้

❖ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นจำนวนมากมากกระจายตัวอยู่ในทุกจังหวัด โดยมีแหล่งท่องเที่ยวรวมกันจำนวน ๑๕๙ แห่ง แยกเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และประเพณี จำนวน ๙๔ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ๖๕ แห่ง ข้อมูลจากการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬามีการจัดเก็บในปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ จังหวัด โดยในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑๖๘,๐๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖ รายละเอียดดังตารางที่ ๓๕

ขณะเดียวกัน เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น ส่งผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่ โดยมูลค่าการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ สูงถึง ๘,๔๗๐.๗๔ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้น ๔๗๐.๗๖ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๕ จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๗			พ.ศ. ๒๕๕๘		
	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๔,๕๓๓,๒๔๔	๑๕๗,๔๐๔	๔,๖๙๐,๖๕๘	๔,๕๕๙,๖๗๓	๑๕๖,๒๗๔	๔,๗๐๕,๗๑๑	๔,๗๒๒,๓๓๗	๑๖๑,๖๐๓	๔,๘๗๓,๙๓๗
อุบลราชธานี	๒,๔๗๑,๑๖๘	๑๗๗,๘๑๘	๒,๖๔๙,๐๕๘	๒,๕๕๑,๑๒๖	๑๗,๔๗๙,๓๐๗	๒,๖๖๗,๕๗๗	๒,๕๕๓,๑๑๒	๑๖๓,๐๑๑	๒,๖๖๖,๑๓๓
ศรีสะเกษ	๑,๑๔๙,๕๗๓	๑๗,๖๗๐	๑,๑๖๗,๒๔๓	๑,๓๗๗,๒๔๗	๑,๓๗๗,๖๕๑	๑๗,๗๐๑	๑,๓๖๔,๗๕๒	๑,๔๐๗,๖๗๔	๑๗,๔๔๕,๑๑๙
ยโสธร	๔๘๔,๖๒๙	๑๒,๒๗๓	๕๐๖,๘๐๒	๔๘๒,๘๗๗	๑๒,๐๐๘	๔๙๔,๙๘๕	๕๐๐,๙๒๒	๑๒,๓๒๒	๕๐๓,๑๔๔
อำนาจเจริญ	๒๕๕,๔๗๙	๗,๑๐๓	๒๖๒,๕๘๑	๒๖๒,๔๑๘	๗,๔๘๘	๒๖๒,๘๐๖	๒๗๐,๖๓๖	๗,๘๒๕	๒๗๐,๔๖๑

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เวปไซต์ สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

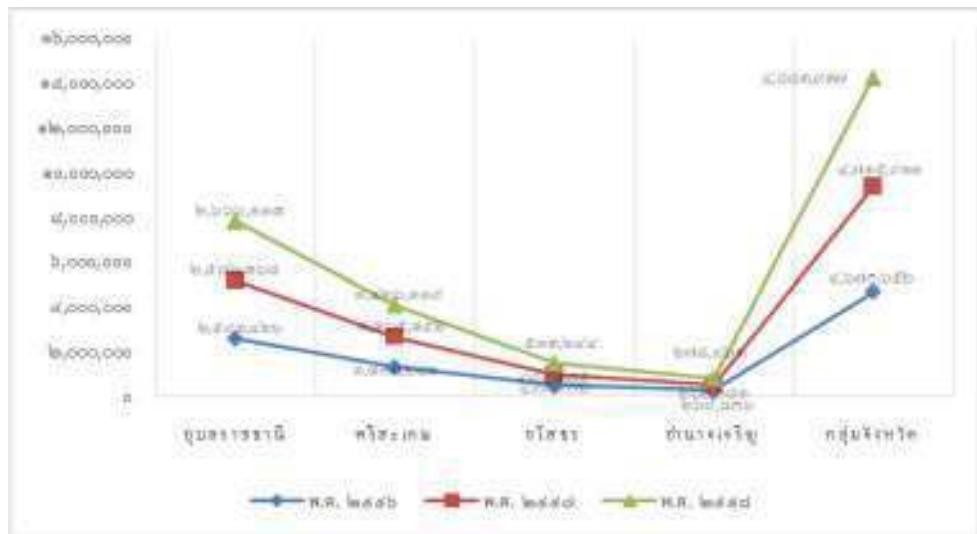
ตารางที่ ๓๖ รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่าง พ.ศ.

๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

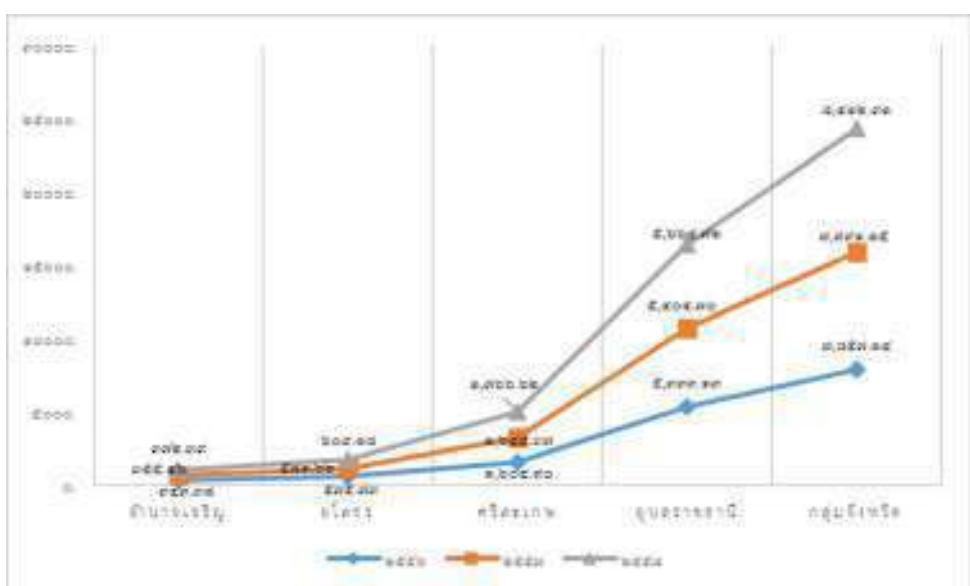
หน่วย : ล้านบาท

กลุ่ม จังหวัด/ จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๕๖			พ.ศ. ๒๕๕๗			พ.ศ. ๒๕๕๘		
	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม	ชาวไทย	ชาว ต่างชาติ	รวม
กลุ่มจังหวัด	๓,๓๖๔,๑๔๔	๔๘๓,๐๐๐	๓,๘๕๓,๑๔๔	๓,๗๔๑,๑๑๗	๗,๔๑๖,๕๗๘	๓,๘๕๗,๖๗๘	๓,๗๔๑,๑๑๗	๗,๔๒๔,๕๗๘	๓,๘๕๗,๖๗๘
อุบลราชธานี	๔,๙๗๐,๑๒๕	๔๐๒,๘๘๘	๕,๓๗๑,๐๕๓	๕,๔๗๑,๑๒๖	๑,๔๗๙,๓๐๗	๕,๔๘๒,๕๗๗	๕,๔๗๓,๑๑๒	๑๖๓,๐๑๑	๕,๖๖๖,๑๓๓
ศรีสะเกษ	๑,๑๔๙,๕๗๓	๑๗,๖๗๐	๑,๑๖๗,๒๔๓	๑,๓๗๗,๒๔๗	๑,๓๗๗,๖๕๑	๑๗,๗๐๑	๑,๓๖๔,๗๕๒	๑,๔๐๗,๖๗๔	๑๗,๔๔๕,๑๑๙
ยโสธร	๔๘๔,๖๒๙	๑๒,๒๗๓	๕๐๖,๘๐๒	๔๘๒,๘๗๗	๑๒,๐๐๘	๔๙๔,๙๘๕	๕๐๐,๙๒๒	๑๒,๓๒๒	๕๐๓,๑๔๔
อำนาจเจริญ	๒๖๒,๔๗๙	๗,๑๐๓	๒๖๒,๕๘๑	๒๖๒,๔๑๘	๗,๔๘๘	๒๖๒,๘๐๖	๒๗๐,๖๓๖	๗,๘๒๕	๒๗๐,๔๖๑

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เวปไซต์ สืบค้นเมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ภาพที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๔ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

๑.๙ สรุปผลการดำเนินงานตามแผนฯ ที่ผ่านมา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ในระยะที่ผ่านมา (๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) มีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์

ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล

พันธกิจ

๑. พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GAP และเพิ่มนูลค่าผลิตภัณฑ์ เพิ่มช่องทางการตลาด ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพัฒรัฐรัฐกิจ การค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยการปรับเปลี่ยนช่องทาง การตลาด ทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
๓. สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มนูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๓. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๔. อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัวร้อยละ ๘
๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปีร้อยละ ๑๒

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เพิ่มผลผลิตให้ได้ตาม มาตรฐานและสร้างมูลค่า ผลิตภัณฑ์ด้วยการปรับปรุง เพิ่มช่องทางการตลาดทั้ง ในและต่างประเทศ ข้าว หอยมะลิคุณภาพดี	๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิ ต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๕ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่	ผลผลิต ปี ๕๗ ๓๑๓ ก.ก./ไร่	๓๓๐	๓๖๐	๓๙๐	๔๐๐
๒. พื้นที่และพื้นนาที่ดิน ท่องเที่ยวใหม่ศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้ มาตรฐาน	๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้จากการท่องเที่ยว และพัฒนาทักษะบุคลากร ๒๐	รายได้ ปี ๒๕๕๖ ๗,๕๓๗.๓๒ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๓. สร้างเครือข่ายการค้า กลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่า การค้าชายแดนด้วยระบบ โลจิสติกส์(Logistics)ที่มี ประสิทธิภาพ	๓. มูลค่าการค้าชาย แดน เพิ่มขึ้นเป้าหมาย รวมร้อยละ ๒๐	มูลค่า ปี ๒๕๕๖ ๑๑,๐๓๙.๔๗ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
	๔. อัตราการขยายตัว ของเศรษฐกิจ กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออก เนียงเหนือ ตอนล่าง ๒ เป้าหมาย รวม ร้อยละ ๘	(เฉลี่ยปี ๕๓ - ๕๖) ๔๘ ล้านบาท	๒	๔	๖	๘
	๕. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวล รวมจังหวัด (GPP) ภาค การเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวมร้อยละ ๑๒	มูลค่า ปี ๒๕๕๖ ๔๐,๔๕๒.๔๐ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒
	๖. ผลิตภัณฑ์มวลรวม ของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒ เป้าหมาย รวมร้อยละ ๑๒	มูลค่า ปี ๒๕๕๖ ๒๒๗.๗๘๘ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมาย รวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่	ผลผลิตปี ๕๗ ๓๓๐ ก.ก./ไร่	ผลผลิตปี ๕๗ ๓๓๓ ก.ก./ไร่	๓๓๐	๓๖๐	๓๙๐	๔๐๐
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัดเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๘	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๖.๑ ล้านบาท	๒	๔	๖	๘
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากข้าวหอมมะลิคุณภาพดี	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวมร้อยละ ๑๒	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๔๐,๘๕๒.๕๐ ล้านบาท	๓	๖	๙	๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน^{เป้าประสงค์}

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓๓.๕๕
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวเป้าหมายรวมร้อยละ ๒๐	รายได้ปี ๒๕๕๖ ๕,๖๗๙.๖๑ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ	๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๓๓.๕๕					ร้อยละ ๓๓.๕๕
๓. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด	๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐	จำนวนนักท่องเที่ยวปี ๒๕๕๖ ๒,๓๗๑,๔๓๔ คน	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน						

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่า
การค้าชายแดนครบทั้งจังหวัดได้มาตรฐานสากล**

เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพัฒนาМИตราทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาและพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพัฒนาМИตราทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งมอบ (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า
๔. เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน
๕. พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ
๖. พัฒนาศักยภาพผู้มีอยู่ในงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขัน

เป้าประสงค์เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
๑. เสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเครือข่ายวิสาหกิจ ชุมชนและผู้ประกอบการ เศรษฐกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม	๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของมูลค่าการค้า ชายแดน เป้าหมายร้อยละ ๒๐	มูลค่าปี ๒๕๕๖ ๑๔,๖๕๐.๙๕ ล้านบาท	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒. เสริมสร้างเครือข่าย พันธมิตรทางการค้า การ ลงทุนในกลุ่มจังหวัดและ ประเทศเพื่อนบ้าน ๓. ศึกษาและพัฒนาระบบ การให้บริการ โลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุน การค้า ๔. เสริมสร้างศักยภาพ การ แข่งขันของกลุ่มจังหวัด ภายใต้กรอบประชาคม อาเซียน	๒. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของมูลค่า การจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๒๐	มูลค่าปี ๒๕๕๖ เท่ากับ ๕,๕๘๓,๑๓๗,๓๔๕ บาท	๑๐	๑๓	๑๙	๒๐

สรุปแผนปฏิบัตรราชการ ประจำปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้ดำเนินโครงการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ รวม ๓๓ โครงการ ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๑,๔๕๗,๘๔๒,๔๐๙.๘๐ บาท ดังรายละเอียดตามตารางที่ ๓๗ - ๔๐

ตารางที่ ๓๗ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัตรราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพ	๕๗,๐๒๙,๐๗๔.๘๐	สang.เกษตรฯ ในกลุ่มจังหวัดฯ
๒.	โครงการส่งเสริมการตลาดข้าวหอมมะลิ	๒๒,๗๖๕,๖๘๓	สang.พาณิชย์ จ.อุบลราชธานี
๓.	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	๑๕๗,๘๔๒,๙๕๒	
๓.๑	ก่อสร้างประติมารมบัวห้วยวังนอง ต.ปทุม อ.เมือง จ.อุบลฯ	๔๘,๑๖๐,๐๐๐	สang.โยธาธิการและผังเมือง อุบลราชธานี
๓.๒	ปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทปรางค์กู่ อ.ปรางค์กู่ จ.ศรีสะเกษ	๔,๗๗๔,๐๐๐	สang.พระพุทธศาสนา จ.ศรีสะเกษ
๓.๓	ก่อสร้างอาคารสารสนเทศและจำหน่าย ของที่ระลึกสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ จ.ศรีสะเกษ	๓,๕๐๐,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ศรีสะเกษ
๓.๔	ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวลานพระธาตุสีดา ต.ด่าน อ.ราชคีรี จ.ศรีสะเกษ	๑,๙๔๐,๐๐๐	สang.พระพุทธศาสนา จ.ศรีสะเกษ
๓.๕	ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนป่าเฉลิมพระเกียรติ ๙ (เนินหนองกว้าง) อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ	๔,๙๘๕,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
๓.๖	ปรับปรุงภูมิทัศน์และถนนภายในวัดพระธาตุเรืองรอง จ.ศรีสะเกษ	๖,๙๖๐,๐๐๐	สำนักงานทางหลวงชนบท จ.ศรีสะเกษ
๓.๗	ปรับปรุงภูมิทัศน์ปราสาทสระกำแพงน้อย จ.ศรีสะเกษ	๔๙๘,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อ.อุทุมพรพิสัย
๓.๘	ปรับปรุงภูมิทัศน์ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเข้าพระวิหาร	๙๙๗,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อุทยานแห่งชาติเข้าพระวิหาร
๓.๙	ปรับปรุงภูมิทัศน์น้ำตกห้วยจันทร์ จ.ศรีสะเกษ	๒๙๕,๐๐๐	ที่ทำการปกครอง อำเภอขุนหาญ

ลำดับ ที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
	๓.๑๐ ปรับปรุงถนนแօสฟ์ล็อตติกคอนกรีตไป น้ำตกห้วยจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ	๙,๙๘๐,๐๐๐	สำนักงานทางหลวงชนบท จ.ศรีสะเกษ
	๓.๑๑ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวต้นน้ำ บุญบึงไฟ จ.ยโสธร	๔๔,๙๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการฯ จ.ยโสธร
	๓.๑๒ ปรับปรุงภูมิทัศน์อ่างเก็บน้ำห้วยสีเทา จ.อำนาจเจริญ	๑๐,๙๓๕,๐๐๐	โครงการชลประทาน จ.อำนาจเจริญ
	๓.๑๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววนอุทยาน ภูสิงห์-ผาสัง จ.อำนาจเจริญ	๑๙,๙๓๕,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติฯ จ.อำนาจเจริญ
๔.	โครงการประชาสัมพันธ์และการตลาดท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก เนียงเหนือตอนล่าง ๒	๑๖,๑๑๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดในกลุ่มจังหวัดฯ
๕.	โครงการพัฒนาจุดฝ่ายน้ำที่ติดต่อ บุณฑิก จังหวัดอุบลราชธานี	๔,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕
๖.	โครงการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายใน กลุ่มจังหวัดรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๕,๑๙๐,๐๐๐	สนง.ทางหลวงชนบท จังหวัดศรีสะเกษ
๗.	โครงการปรับปรุงถนนและทางระบายน้ำเพื่อ แก้ปัญหาน้ำท่วมเชื่อมศูนย์ OTOP ต.ปทุม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี	๑๒,๙๕๕,๐๐๐	สนง.ทางหลวงชนบท จ.อุบลฯ
๘.	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มจังหวัดฯ
รวมทั้งสิ้น ๘ โครงการ		๔๔๑,๑๙๕,๗๐๙.๘๐ บาท	

ตารางที่ ๓๙ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๑.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ คุณภาพ	๗๔,๖๐๙,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๒.	โครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดีมาตรฐาน	๓๔,๑๑๙,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด, สนง.สหกรณ์จังหวัดใน กลุ่มจังหวัด

ลำดับที่	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
๓.	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่คุณภาพได้มาตรฐาน	๘๐,๐๐๐,๐๐๐	
	(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หาดสีสี – ปากบ่อง จังหวัดอุบลราชธานี	๕,๕๐๐,๐๐๐	ส่น.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด อุบลราชธานี
	(๒) พัฒนาศูนย์การศึกษาท้องฟ้าจำลอง อุบลราชธานีสู่อาเซียน	๙,๕๐๐,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี อุบลราชธานี
	(๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ อนุพุทธ มณฑล จังหวัดศรีสะเกษ	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	สำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ, สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
	(๔) พัฒนาจัดทำนิทรรศการ วิมานพญาแทน ตำนานบุญบั้งไฟ จังหวัดยโสธร	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	ส่น.โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดยโสธร
	(๕) ปรับปรุง-ภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยววนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จ.อำนาจเจริญ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาผึ้ง จ.อำนาจเจริญ
๔.	โครงการพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุน ผลิตภัณฑ์ OTOP ในกลุ่มจังหวัดกับประเทศไทยเพื่อบ้าน	๑๙,๐๐๕,๐๐๐	ส่น.พัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๕.	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๑๒,๘๘๐,๐๐๐	ส่น.พานิชย์จังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๖	โครงการเพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนในกลุ่ม จังหวัดกับประเทศไทยเพื่อบ้าน	๒๒,๓๙๐,๐๐๐	ส่น.พานิชย์จังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๗	โครงการพัฒนาด้านการค้าชายแดนภาคเชียง อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี	๙,๕๐๐,๐๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดอุบลราชธานี/ที่ทำการ ปกรองอำเภอตาล
๘	โครงการส่งเสริมเครือข่ายพันธมิตรการค้าการลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศไทยเพื่อบ้าน	๑,๙๐๐,๐๐๐	ส่น.อุตสาหกรรมจังหวัด อุบลราชธานี
๙	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	กลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
รวมทั้งสิ้น ๙ โครงการ		๒๖๒,๕๐๒,๐๐๐ บาท	

ตารางที่ ๓๙ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน	๒๐๗,๒๖๗,๓๐๐	
๑.๑) อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (อุทยานปีงบัว)	๒๙,๔๗๕,๐๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุบลราชธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองอุบลราชธานี	
๑.๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติเข้าพระวิหาร ท้องที่ อำเภอname จังหวัดอุบลราชธานี	๓,๔๑๗,๖๐๐	สang.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี	
๑.๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ จังหวัดอุบลราชธานี	๔,๐๐๐,๐๐๐	สang.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี	
๑.๔) ก่อสร้างถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต และปรับปรุงลานจอดรถบริเวณแก่งกระเจา เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติภูจอนนายอย จังหวัดอุบลราชธานี	๙,๒๙๗,๑๐๐	สang.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองอุบลราชธานี	
๑.๕) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยววนอุทยานน้ำตกพานหลวง อุบลราชธานี	๔,๓๗๔,๕๐๐	สang.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙	
๑.๖) พัฒนาศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติพาเต็ม	๓,๗๖๗,๕๐๐	สang.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอุบลราชธานี/สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙	
๑.๗) ก่อสร้างพุทธมณฑลจังหวัดอุบลราชธานี (ระยะที่ ๒)	๑๙,๔๑๓,๑๐๐	สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอุบลฯ	
๑.๘) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดชุมดาว (แก่งหินงาม)	๑๒,๗๖๖,๓๐๐	สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	
๑.๙) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดนางเงحاและศูนย์จำหน่ายสินค้า OTOP	๓,๙๖๒,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอ กันทรารมย์	
๑.๑๐) ก่อสร้างศาลากลางน้ำหนองใหญ่ไฟรบึง ๑ ชุด ๒ หลัง	๓,๙๔๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอไฟรบึง	
๑.๑๑) ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในวัดถ้ำน้ำดด	๒,๔๕๒,๕๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอขุนยวญ	
๑.๑๒) บูรณะซ่อมแซมพร้อมปรับปรุงภูมิทัศน์ ปราสาทตาเล็ง ม. ๑ ตำบลปราสาท อำเภอขุน้ำขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ	๖,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอขุน้ำขันธ์ จ.ศรีสะเกษ	
๑.๑๓) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวห้วยตามาย	๔,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองอำเภอ กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ	

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	๑.๑๔) ปรับปรุงผังบริเวณและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานบริเวณผ่านอีเดง พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร	๓,๐๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปักครองอำเภอแกนทรัลกอร์ จ.ศรีสะเกษ
	๑.๑๕) ปรับปรุงภูมิทัศน์หนองสังข์เป็นแหล่งท่องเที่ยว อำเภอพยุห์	๑๑,๙๘๑,๗๐๐	ที่ทำการปักครองอำเภอพยุห์ จ.ศรีสะเกษ
	๑.๑๖) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอาคารพญาဏค	๒๙,๖๕๐,๐๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดยโสธร/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
	๑.๑๗) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวล้ำหวานฝั่งซ้าย	๒๔,๙๐๔,๕๐๐	สำนักงานโยธาธิการและผังเมือง จังหวัดยโสธร/สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
	๑.๑๘) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาฝั่ง จังหวัดอำนาจเจริญ (ระยะที่ ๓)	๒๔,๘๔๗,๕๐๐	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอำนาจเจริญ/วนอุทยานภูสิงห์-ภูผาฝั่ง จังหวัดอำนาจเจริญ
๒	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร	๕๔,๕๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
	๒.๑ ขุดลอกอ่างเก็บน้ำห้วยขัน ตำบลโนนข่า อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรติดขุดไม่น้อยกว่า ๕๘๖,๔๘๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ
	๒.๒ ขุดลอกห้วยโพง หมู่บ้านทุ่งเศรษฐกิจ ตำบลส้มผ่อ อำเภอไทรเจริญ จังหวัดยโสธร ปริมาตรติดขุดไม่น้อยกว่า ๒๒๐,๖๗๙ ลูกบาศก์เมตร	๙,๗๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๒.๓ ก่อสร้างระบบกีบกันน้ำและระบบระบายน้ำหมู่บ้านโนนงาม ตำบลโนนงาม อำเภอปทุมราชวงศ์ จ.อำนาจเจริญ	๒๙,๒๕๐,๐๐๐	โครงการชลประทานอำนาจเจริญ
๓	โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๙,๕๐๔,๕๐๐	สang.พานิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๔	โครงการปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	๔๙,๑๑๗,๓๐๐	แขวงการทางอุบลราชธานีที่ ๑
๕	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๗,๓๔๕,๕๐๐	สang.พานิชย์จังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๖	โครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูปผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพ	๒๐,๘๐๐,๐๐๐	สang.เกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด
๗	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพ	๓๐,๒๔๗,๘๐๐	สang.เกษตรจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๘	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP เชื่อมการค้าการ ลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๙,๒๔๔,๕๐๐	สsn.พัฒนาชุมชนจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๙	งบบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	
รวม ๙ โครงการ		๔๐๔,๐๓๖,๕๐๐	

ตารางที่ ๔๐ โครงการและงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้ มาตรฐาน	๑๕๔,๔๗๓,๔๐๐	
๑.๑	ปรับปรุงพื้นที่จัดทำเส้นทางจักรยานเพื่อ การท่องเที่ยวในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าดงฟ้า หัวน้ำ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระยะทาง ๓ กิโลเมตร	๔,๕๙๕,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙/ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๗ อุบลฯ
๑.๒	ก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์คอนกรีตเสริม เหล็ก ๒ ชั้น และอาคารรองรับนักท่องเที่ยว อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ	๕,๖๐๐,๐๐๐	ที่ทำการปักครอง อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ
๑.๓	พัฒนาอนุพัฒนาจังหวัดศรีสะเกษ (ระยะที่ ๓) ตำบลน้ำคำ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	๙,๔๐๐,๐๐๐	สsn.พระพุทธศาสนา จังหวัดศรีสะเกษ
๑.๔	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสวนสมเด็จ พระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ตำบลหนองครอก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	๑๙,๒๔๔,๕๐๐	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ศรีสะเกษ
๑.๕	ก่อสร้างศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP รองรับการท่องเที่ยว บ้านกลาง หมู่ที่ ๔ ตำบลจะยุง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัด ศรีสะเกษ	๒๑,๑๒๐,๐๐๐	ที่ทำการปักครอง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ
๑.๖	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จัดทำนิทรรศการ อาคารพญาคันคาค ตำบลโนนเมือง อำเภอเมือง ยโสธร จังหวัดยโสธร	๒๔,๕๐๐,๐๐๐	สsn.โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดยโสธร /สsn.การ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร
๑.๗	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวราตุก่องข้าวน้อย ตำบลตาดทอง อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร	๑๐,๔๗๓,๐๐๐	สsn.โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดยโสธร /สsn.การ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดยโสธร

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	๑.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาดี บริเวณจุดสูงสุด จังหวัดอำนาจเจริญ	๒๔,๕๐๐,๐๐๐	วนอุทยานภูสิงห์ - ภูผาดี จ.อำนาจเจริญ
	๑.๕ พัฒนาสวนพุทธอุทยานดินแคนพุทธศาสนา Gate Way ประดูสู่วัฒนธรรม ตำบลบุ่ง อำเภอ เมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ	๒๔,๐๐๐,๐๐๐	สang.โยธาธิการและผังเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ
๒	โครงการเพิ่มศักยภาพด้านการค้าการลงทุนใน กลุ่มจังหวัดกับประเทศเพื่อนบ้าน	๑๔,๕๗๑,๔๐๐	สang.พาณิชย์จังหวัด ภายใต้ กลุ่มจังหวัด
๓	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลด ต้นทุนการผลิตข้าวหอมมะลิในเขตพื้นที่ เหมาะสม	๔๗,๑๒๕,๐๐๐	สang.เกษตรจังหวัด ภายใต้กลุ่ม จังหวัด
๔	โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมเขื่อมโยงการ ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด	๔๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๙ อุบลราชธานี
๕	โครงการส่งเสริมตลาดข้าวหอมมะลิ	๗,๕๒๔,๐๐๐	สang.พาณิชย์จังหวัดในกลุ่ม จังหวัด
๖	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร	๗๕,๐๐๐,๐๐๐	
	๖.๑ แก้มลิงกุดชุมพร้อมอาคารประกอบ ตำบล เดงหม้อ อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ปริมาตรดินชุด ไม่น้อยกว่า ๑๔๔,๓๖๐ ลูกบาศก์เมตร	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทาน อุบลราชธานี
	๖.๒ ชุดลอกร่องเอียนเพื่อการกักเก็บน้ำ บ้าน โนนเยี้ย ตำบลถ้ำบล้อง อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรดินชุดไม่น้อยกว่า ๑๑๕,๗๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ
	๖.๓ แก้มลิงลำชีเก่า บ้านหนองหอย ตำบลเชื่อง คำ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ปริมาตร ดินชุดไม่น้อยกว่า ๔๔,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๖.๔ แก้มลิงกุดยอดนิยม บ้านคุยสำโรง ตำบล เชื่องคำ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ปริมาตร ดินชุดไม่น้อยกว่า ๔๔,๐๐๐ ลูกบาศก์ เมตร	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานยโสธร
	๖.๕ ชุดลอกคลองเชื่อมห้วยเสน บ้านหว้า หมู่ที่ ๒ ตำบลกู่ อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ ปริมาตรดินชุดไม่น้อยกว่า ๑๙๒,๔๕๐ ลูกบาศก์ เมตร	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานศรีสะเกษ

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ	หน่วยงานรับผิดชอบ
๗	งบบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่ม จังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒
รวม ๗ โครงการ		๓๔๙,๑๑๗,๘๐๐	

จากข้อมูลในตาราง สำนักงานยุทธศาสตร์การบริหารกลุ่มจังหวัดได้ติดตามประเมินผลการดำเนินโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ สรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าเกษตรปลอดภัยในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงการจัดการความรู้ด้านการผลิตและการปรับรูป การจัดทำป้ายการผลิตรวมถึงการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน และการจัดทำกิจกรรมทางการตลาดให้กับข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป เช่น Thai Hom Mali Expo เพื่อแสดงสินค้าและสร้างพันธมิตร ทางการค้า ความสำเร็จของการดำเนินการของโครงการในยุทธศาสตร์ส่งผลให้ประชาชน (โดยเฉพาะเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร) ที่เข้าร่วมในโครงการได้รับผลประโยชน์ทั้งทางตรง เช่น ระบบการเกษตรกรรมที่ดีและมีมาตรฐานมากขึ้น มีการขยายตลาดของสินค้าข้าวและผลิตภัณฑ์ข้าวแปรรูป ตลอดจนมีรายได้เพิ่มขึ้น และ ทางอ้อม เช่น มีคุณภาพชีวิตของครอบครัวที่ดีขึ้น และมีการสร้างงานในพื้นที่ส่งผลให้มีการลดลงของการเคลื่อนย้ายแรงงานจากส่วนภูมิภาคไปยังกรุงเทพและภาคส่วนอื่นๆ ของประเทศไทย เมื่อพิจารณา ข้อเสนอแนะของการดำเนินงานโครงการต่างๆ พ布ว่า มีความคล้ายคลึงกันในประเด็นที่สำคัญ ต่อไปนี้ควรมี การวางแผนการผลิตข้าวและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ข้าวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งในปริมาณและคุณภาพควรส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า ควรมีการให้ความรู้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านมาตรฐานสินค้าเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพของสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ควรดำเนินการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรทางการตลาดให้กับสินค้า เพื่อขยายตลาดของสินค้าจากประเทศไทยขึ้น เน้นแนวในการดำเนินโครงการต่างๆ พบว่า การตลาด การพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ได้ มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ตลอดจนการวางแผนการผลิตสินค้าทั้งในรูปวัตถุดิบ (ต้นน้ำ) และผลิตภัณฑ์แปรรูป (กลางน้ำและปลายน้ำ) เป็นสิ่งที่ควรได้รับการดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาดและศักยภาพการแข่งขันให้กับเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ระดับมาตรฐานและยั่งยืน

กลุ่มจังหวัดฯ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ ระดับมาตรฐานสากลและยั่งยืนในหลายโครงการ ซึ่งครอบคลุมถึงโครงการ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มี คุณภาพได้มาตรฐาน การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงรุกเน้นการท่องเที่ยวตลาดปีการพัฒนาบุคลากร

ด้านการท่องเที่ยวเพื่อรองรับประชาชนอาชีวนการประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยวโครงการก่อสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมถึงการปรับปรุงก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยว

จากการพัฒนาโครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมาทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่ไม่ว่าจะเป็นวิมานพญาဏ (อาคารพญาคันคาก) สวนสาธารณะพญาဏนจังหวัดยโสธร อุทยานแห่งชาติพาเต็ม ตลอดจนมีการประชาสัมพันธ์และการดำเนินการตลาดที่ถ่ายทอดจุดเด่นทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครburg และได้มาตรฐานสากล

กลุ่มจังหวัดฯ ได้ดำเนินโครงการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครburg และได้มาตรฐานสากล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพศักยภาพ การค้าการลงทุนผลิตภัณฑ์ OTOP ในกลุ่มจังหวัดกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน และการเพิ่มศักยภาพด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ดังจะเห็นจากตัวเลขมูลค่าการค้าในช่วงปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก ๑๑,๐๓๙.๔๗ เป็น ๑๗,๗๑๔.๐๖ ล้านบาท โดยได้เบรียบดุลการค้าถึง ๑๔,๓๓๒.๖๒ ล้านบาท

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ได้ศึกษาข้อมูลความต้องการของประชาชน การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพของพื้นที่ การวิเคราะห์สภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงสังคมโลก โดยมีรายการบริหารภาครัฐต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ๆ ได้จัดประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อระดมความเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดในด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยสรุปมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากการประชุม ดังนี้

(๑) ด้านการเกษตร ปศุสัตว์

ปัญหา	ความต้องการ
๑. ผลผลิตทางการเกษตรโดยภาพรวมมีผลผลิตต่ำ นอกจากนี้ประเด็นของผลผลิตเกษตรอินทรีย์ ยังไม่มีการรับรองมาตรฐานการผลิต ไม่มีตลาดรองรับและมีราคาต่ำ	๑. ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาส่งเสริม/สนับสนุนให้กลุ่มผู้ผลิตสินค้าเกษตรมีความเข้มแข็ง และส่งเสริมให้เกษตรกรดำเนินการตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๒. ขาดความเชื่อมโยงกันระหว่างข้อมูลผู้ผลิต แหล่งผลิต ผู้ค้า ผู้บริโภค ทั้งในระดับประชาชน และหน่วยงานภาครัฐทำให้ภาคประชาชนขาดองค์ความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทั้งระบบการผลิต การแปรรูป การบริหารจัดการ การตลาด	๒. ส่งเสริมการรวมเป็นกลุ่ม Cluster ของเกษตรอินทรีย์ในกลุ่มจังหวัด และมีการทำงานครรบวงจรเพื่อเพิ่มมูลค่าแก่ผลผลิตทางการเกษตร โดยการเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ
๓. เกษตรกรจำนวนน้อยผลผลิตที่ได้โดยตรง เพราะขาดความรู้และหน่วยงานที่จะส่งเสริมสนับสนุน การนำผลผลิตมาแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม แก่สินค้า / ผลิตภัณฑ์	๓. พัฒนาระบบกลไกให้เกิดตลาดกลางสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้มาตรฐานของกลุ่มจังหวัด
	๔. พัฒนาให้เกิด หน่วยงาน หรือเครือข่ายความร่วมมือของผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ของกลุ่มจังหวัด ทั้งระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงานร่วมกับภาครัฐ เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มผู้ผลิต

๒) ด้านการท่องเที่ยว

ปัญหา	ความต้องการ
๑. หน่วยงานภาครัฐที่ดูแล สนับสนุนการท่องเที่ยว ขาดการประสานงานและบูรณาการการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับจังหวัดและระดับกลุ่มจังหวัด ทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัดไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์	๑. ปรับปรุงฐานข้อมูลท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นปัจจุบัน ทั้งแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่พัก การเดินทาง ที่พัก โปรแกรมการท่องเที่ยวและค่าใช้จ่าย เพื่อเป็นข้อมูลการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว
๒. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาดด้านการท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า สัญญาณอินเตอร์เน็ต ระบบขนส่งและรถโดยสารสาธารณะ โรงแรมที่พัก และร้านอาหาร เป็นต้น ยังขาดประสิทธิภาพ และยังไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน	๒. พัฒนามาตรฐานและความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวให้อยู่ในเกณฑ์เดียวกันทั้งกลุ่มจังหวัด ทั้งโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เช่น ถนน ห้องน้ำ wifi hotspot ผู้ให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว มาตรฐานร้านค้าและอาหาร ที่พัก
๓. การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่ตรงกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จึงทำให้สถานที่ท่องเที่ยวไม่เป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยวอย่างแพร่หลาย	๓. ประชาสัมพันธ์เชิงรุก ป้ายภาษาอังกฤษ และใช้ช่องทางอย่างไม่เป็นทางการ เช่น สื่อออนไลน์ เชค-อิน เป็นต้น หรือ ใช้ตารางในพื้นที่เป็นตัวแทนนำเสนอด้วย หมา จิกนิก เป็นต้น
๔. ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวหรือกิจกรรมการท่องเที่ยว ในฐานข้อมูลส่วนราชการไม่เป็นปัจจุบันและขาดความเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยวทั้งในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๔. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความหลากหลาย สร้างอัตลักษณ์หรือจุดเด่น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมกลุ่มน้ำโขง เส้นทางท่องเที่ยวสายธรรมชาติ เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสาน เป็นต้น
๕. ขาดการพัฒนาสินค้าและบริการ ให้ได้มาตรฐานรวมถึงผู้ให้บริการยังไม่มีความพร้อมในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชนและประชาชน ในการร่วมกันพัฒนาและดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น การพัฒนาจุดบังคับการลงท่องเที่ยวสำหรับกลุ่มทัวร์ การสร้างผู้นำทางท่องเที่ยวที่เป็นคนในพื้นที่ การพัฒนาสินค้าและตราสัญลักษณ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓) ด้านการค้าชายแดน

ปัญหา	ความต้องการ
๑. ขาดเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนภายในกลุ่มจังหวัด ทำให้ไม่มีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่เป็นที่ต้องการของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้สินค้าส่วนใหญ่ที่ส่งออกไม่ใช่สินค้าที่ผลิตในกลุ่มจังหวัด	๑. การปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ เพื่อให้อิทธิพลอย่างต่อเนื่องต่อการส่งออก หรือสามารถส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้อิทธิพลต่อการค้าชายแดน เช่น การพัฒนาจุดผ่อนปรนไทย-ลาว บ้านยักษ์คุ้ม เกือบขนาดมนุษย์ จังหวัดอำนาจเจริญ ให้เป็นจุดผ่านแดนถาวร การเพิ่มระยะเวลาในการเปิดด่าน ประเภทของสินค้าส่งออก
๒. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการส่งออก นำเข้าสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดความผิดตามกฎหมายของประเทศ	๒. การพัฒนาพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดให้เป็นจุดพักริมแม่น้ำที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการส่งออกไปยังด่านการค้าชายแดนทั้งภายในกลุ่มจังหวัด และนอกกลุ่มจังหวัด เช่น ด่านชายแดนมุกดาหาร ด่านชายแดนนครพนม
๓. ระบบโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดีและเพียงพอที่จะเอื้ออำนวยต่อการนำเข้าและส่งออกสินค้า	๓. พัฒนาให้กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลางในการแปรรูปสินค้า / ผลิตภัณฑ์ทั้งจากสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออก เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้เพิ่มให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยอาศัยการวิจัย เป็นฐาน
	๔. การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของประเทศไทยและประเทศคู่ค้า เพื่อลดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายการค้าที่ไม่เท่าเทียมกันและปัญหามาตรฐานสินค้า
	๕. การประสานความร่วมมือทั้งหน่วยงานภายในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพแรงงาน พัฒนาศักยภาพของประชาชน ให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งระดับการผลิตสินค้า การบริหารจัดการ

๒.๒ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่

(๑) ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีขนาดเล็ก แต่เริ่มมีบทบาทโดยโครงสร้างการผลิตขึ้นอยู่กับสาขาวิชาการและการบริการเป็นหลัก ขณะที่การค้าชายแดน ภาคบริการและการท่องเที่ยวเติบโตสูงขึ้น ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ ๒ และมีอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์รวม ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๕.๐

ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPCP) มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๕๖ มีมูลค่า ๒๒๕,๙๗๕ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๔.๑๖ จากปีก่อนหน้า และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร ๖๑,๗๓๗ บาท/คน/ปี ซึ่งมูลค่าของเศรษฐกิจที่สำคัญ ๓ อันดับแรก คือ ภาคการเกษตร (เกษตรกรรมและประมง) ภาคบริการ (สาขาวิชาศึกษา) และภาคการค้า (สาขาวิชาปลีก) โดยที่อัตราการขยายตัวของภาคการเกษตรมีอัตราสูงกว่าภาคการผลิตอื่น ๆ อย่างสำคัญ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบร่วมกันว่า จังหวัดอุบลราชธานี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดที่ประมาณ ๑๔,๒๕๘ ล้านบาท รองลงมาคือ จังหวัดศรีสะเกษ ๖๗,๒๙๗ ล้านบาท จังหวัดยโสธร ๒๗,๖๓๔ ล้านบาทและจังหวัดอำนาจเจริญ ๑๖,๗๔๒ ล้านบาท

ตารางที่ ๔๑ เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๖

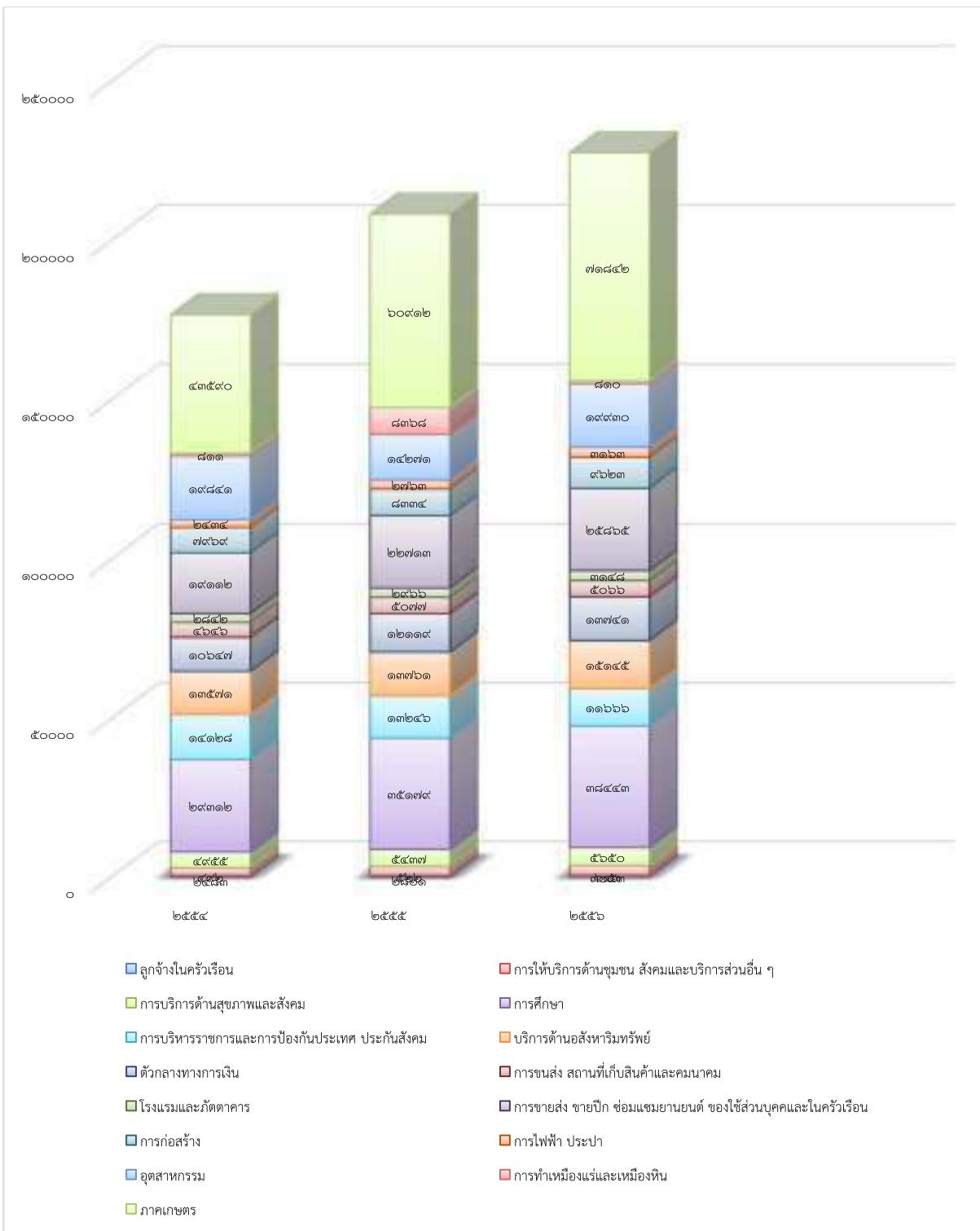
ผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคา ประจำปี	ประเทศไทย				กลุ่มจังหวัด			
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การเปลี่ยน แปลง	ร้อยละ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	การ เปลี่ยน แปลง	ร้อยละ
ภาคเกษตร	๑,๔๒๑,๙๖๒	๑,๔๖๙,๘๘๘	๔๗,๙๒๖	๓.๓%	๕๕๕,๓๙๑	๖๙,๖๑๓	๓๓,๑๒๒	๒๓.๔%
เกษตรกรรมการล่าสัตว์และการป่า ไม้	๑,๓๐๘,๙๐๒	๑,๓๖๕,๗๓๖	๖๖,๙๓๔	๔.๓%	๕๔๔,๓๙๒	๖๗,๓๙๑	๓๓,๐๐๙	๒๓.๙%
การประมง	๑๑๓,๑๖๐	๑๐๔,๑๕๒	-๙,๙๐๘	-๘.๘%	๑๗,๘๗๘	๑๐๘,๑๐๘	๑๒,๒๒๔	๒๑.๖%
ภาคนาอกเกษตร	๑๐,๙๒๗,๑๐๕๗	๑๑,๔๓๑,๖๐๒	๔๐๔,๕๔๓	๔.๖%	๑๒๖,๕๕๒	๑๗๗,๓๖๑	๑๔,๙๗๔	๑๐.๓%
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔๘๓,๔๒๕	๕๗๕,๑๐๓	๙๗,๖๘๘	๒๐.๘%	๑๒,๔๑	๑๗,๗๑๒	-๓.๐๐	-๐.๗๒
อุตสาหกรรม	๓,๔๗๓,๘๗๗	๓,๕๗๑,๘๗๖	๙๘,๐๕๙	๒.๘%	๑๔,๑๗๗	๑๗,๔๑๒	๕,๑๔๕	๓๗.๘%
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	๓๒๖,๙๔๒	๓๔๔,๒๒๒	๑๗๗,๒๘๐	๕.๖%	๓,๗๖๗	๓,๗๖๒	๔๖๔	๑๔.๐%
การก่อสร้าง	๓๔๐,๙๕๖	๓๔๙,๖๖๘	๙,๗๑๒	๒.๓%	๙,๔๗๙	๙,๔๗๐	๑,๓๗๓	๑๖.๔%
การขายส่งการขายปลีก การ ซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ใน ครัวเรือน	๑,๗๗๖,๗๓๗	๑,๗๙๖,๑๑๐	๑๙,๓๙๑	๑.๐%	๒๑,๒๙๑	๒๔,๑๙๐	๒,๙๙๐	๑๓.๔%
โรงแรมและภัตตาคาร	๔๑๓,๒๙๑	๔๒๕,๐๐๐	๑๒,๗๐๙	๒.๘%	๓,๓๒๓	๓,๔๗๐	๑๗๗	๔.๔%
การขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการ คมนาคม	๘๕๗,๓๗๙	๘๘๘,๑๗๑	๒๐,๗๙๓	๓.๗%	๕,๐๕๓	๕,๐๓๖	-๐.๗๐.๐๐	-๐.๓๓
ตัวกลางทางการเงิน	๗๔๔,๔๐๐	๘๖๗,๕๐๘	๑๒๒,๗๑๘	๑๖.๗%	๑๖,๔๗	๑๒,๑๗๘	๑,๗๑๓	๑๔.๔%

ผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคา ประจำปี	ประเทศไทย				กลุ่มจังหวัด			
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	การเปลี่ยน แปลง	ร้อยละ	๒๕๕๙	๒๕๖๐	การ เปลี่ยน แปลง	ร้อยละ
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ	๘๔๐,๒๑๓	๘๗๑,๗๑๔	๗๒,๕๐๒	๓.๘%	๑๓,๗๒๗	๑๔,๘๔๕	๑,๑๗๘	๘.๑%
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกัน สังคม ภาคบังคับ	๗๓๐,๑๕๓	๗๖๑,๒๖๒	๓๑,๑๐๙	๔.๒%	๑๖,๗๙๖	๑๘,๗๙๖	๑๒,๑๔๐	-๒,๖๕๖
การศึกษา	๕๐๔,๐๐๓	๕๓๔,๕๖๒	๒๖,๔๕๙	๕.๒%	๓๕,๒๐๑	๓๘,๗๘๔	๓,๕๘๓	๑๐.๑%
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๒๐๐,๑๗๐	๒๑๑,๑๗๕	๑,๐๐๕	๕.๐%	๕,๕๐๒	๕,๖๙๗	๕,๖๙๗	๐.๔๔๖
การให้บริการด้านชุมชนสังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๒๐๔,๖๔๙	๒๒๖,๐๒๓	๒๒,๓๗๔	๙.๗%	๗,๓๒๖	๗,๔๗๙	๗,๐๕๒	๔.๒๖๕
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๒๒,๖๒๓	๒๓,๒๙๗	๖๗๔	๒.๗%	๒,๕๗๙	๒,๕๒๑	๒๔๓	๒.๓๔๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย	๑๒,๓๔๕,๐๒๑	๑๒,๕๐๑,๔๙๐	๔๕๒,๔๖๙	๓.๗%	๓๘๗,๙๓๒	๔๒๕,๙๗๕	๔๔๘,๐๔๓	๑๔.๑%
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทยต่อคน(บาท)	๑๔๕,๗๒๒	๑๕๓,๒๖๖	๗,๕๔๔	๕.๐%	๕๓,๔๘๗	๖๑,๗๓๗	๕,๑๔๔	๑๔.๔%
ประชากร(๑,๐๐๐คน)	๖๖,๔๙๒	๖๖,๗๕๕	๒๖๓	๐.๓%	๓,๕๕๕	๓,๕๔๓	-๑๒	-๐.๓%

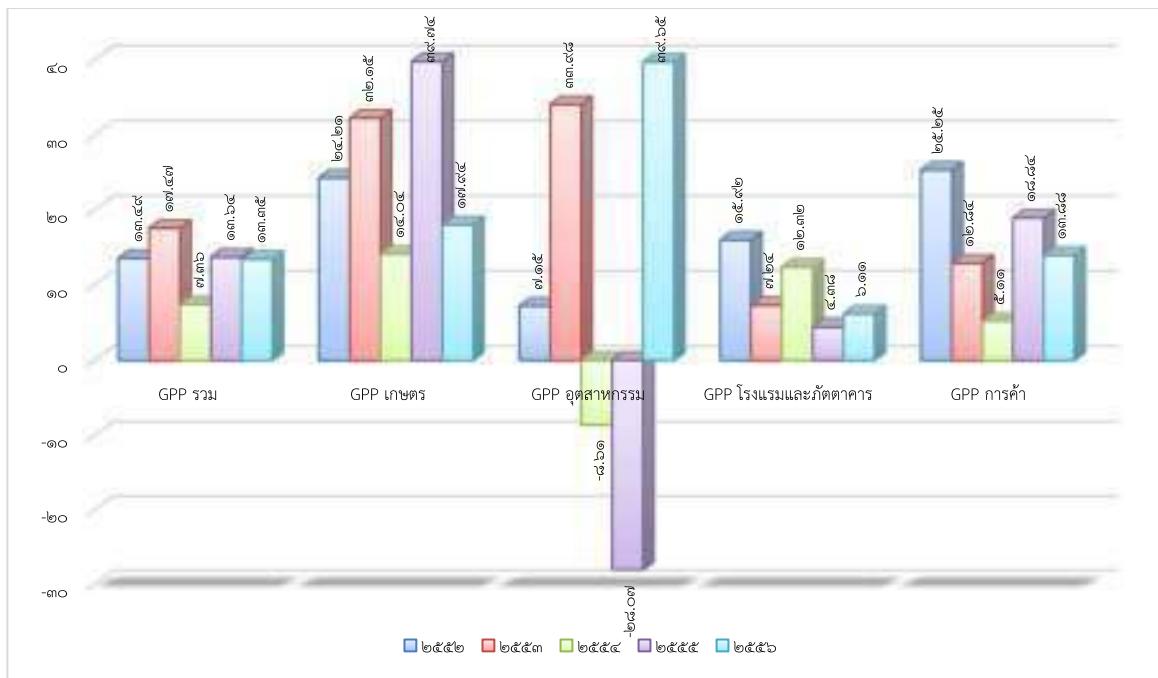
ที่มา สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

http://ecodata.nesdb.go.th/na/GPP_Report.aspx สืบค้น เมื่อ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

จากตาราง เมื่อเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ กับประเทศไทย พบร่วมกันว่า โดยภาพรวมกลุ่มจังหวัดมีอัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจสูงกว่าระดับประเทศไทย มีเพียงสาขา การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน โรงเรมและภัตตาคาร การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม ตัวกลางทางการเงิน การบริหารราชการและการป้องกันประเทศไทย รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ ที่มีอัตราการเติบโต ต่ำกว่าระดับประเทศไทย

ภาพที่ ๕ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)

ภาพที่ ๖ แสดงอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)

มูลค่าเศรษฐกิจสาขากิจการค้าปลีกและค้าส่ง คิดเป็นประมาณร้อยละ ๓๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ซึ่งสถานประกอบการด้านค้าปลีกและค้าส่ง มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง ๕ ปี (๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) มีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นจาก ๑๗,๔๐๔ แห่ง เป็น ๔๕,๕๕๑ แห่ง แต่จำนวนแรงงานในภาคค้าปลีกค้าส่ง กลับมีจำนวนไม่มาก เพียงร้อยละ ๑๒.๗๗ ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

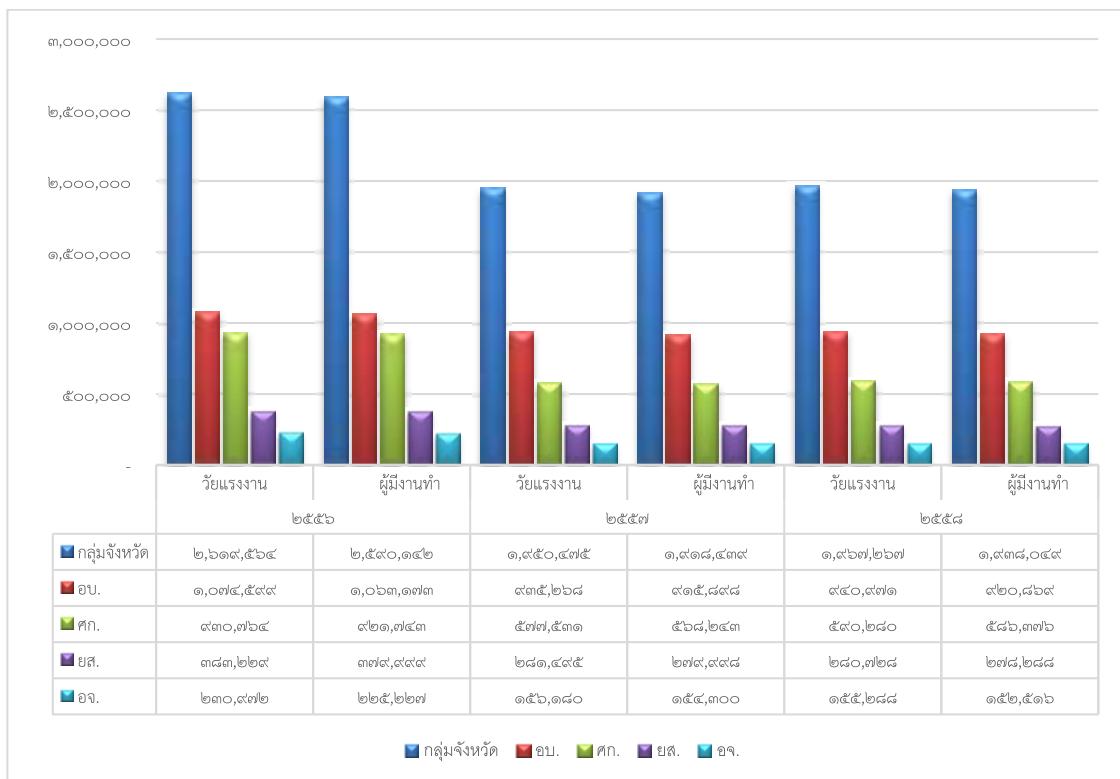

ภาพที่ ๗ แสดงจำนวนแรงงานและแรงงานภาคการค้าในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒

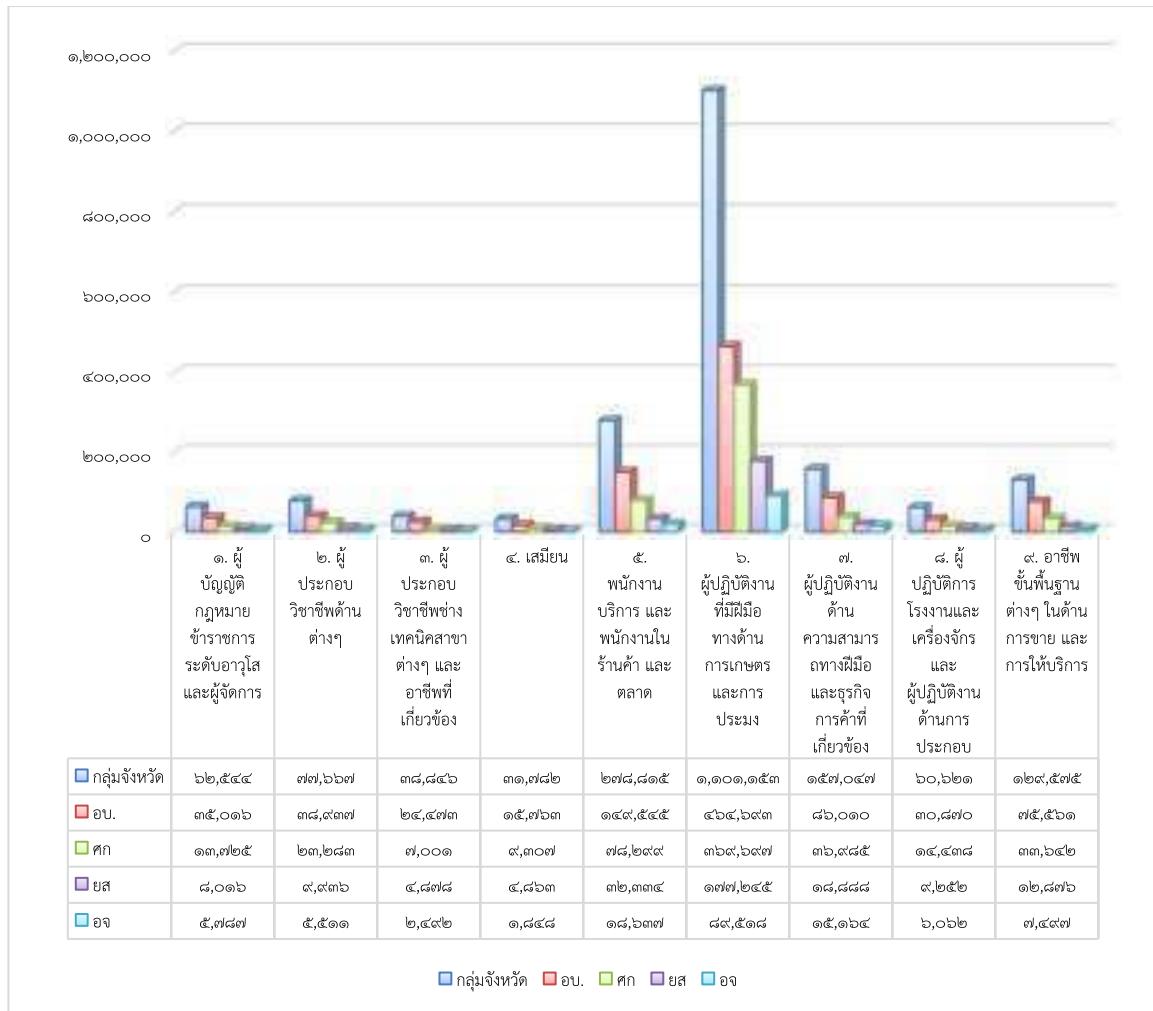
❖ สภาวะแรงงาน

สถานการณ์ด้านแรงงานของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘ พบว่า ในปี ๒๕๕๗ จำนวนประชากรวัยแรงงานมีจำนวนลดลง ประมาณร้อยละ ๒๕.๔๔ จากปี ก่อนหน้า และเริ่มมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในปี ๒๕๕๘ แต่ไม่มากนักเพียงร้อยละ ๐.๙๖ เท่านั้น โดยจำนวนประชากรวัยแรงงานของจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดอำนาจเจริญ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา จำนวนผู้มีงานทำในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ แยกตามอาชีพ จะพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประชากรประกอบอาชีพในภาคการเกษตรและประมงสูงที่สุดถึง ๑,๑๐๑,๑๕๓ คน รองลงมาคือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า ๒๗๔,๔๑๕ คน ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้า ๑๕๗,๐๔๗ คน อาชีพพื้นฐานด้านการขายและการให้บริการ ๑๒๙,๕๕๔ คน

ภาพที่ ๘ แสดงจำนวนประชากรวัยแรงงานและผู้มีงานทำ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๙ แสดงจำนวนผู้มีงานทำจำแนกตามสาขาอาชีพ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๒) ด้านการเกษตร

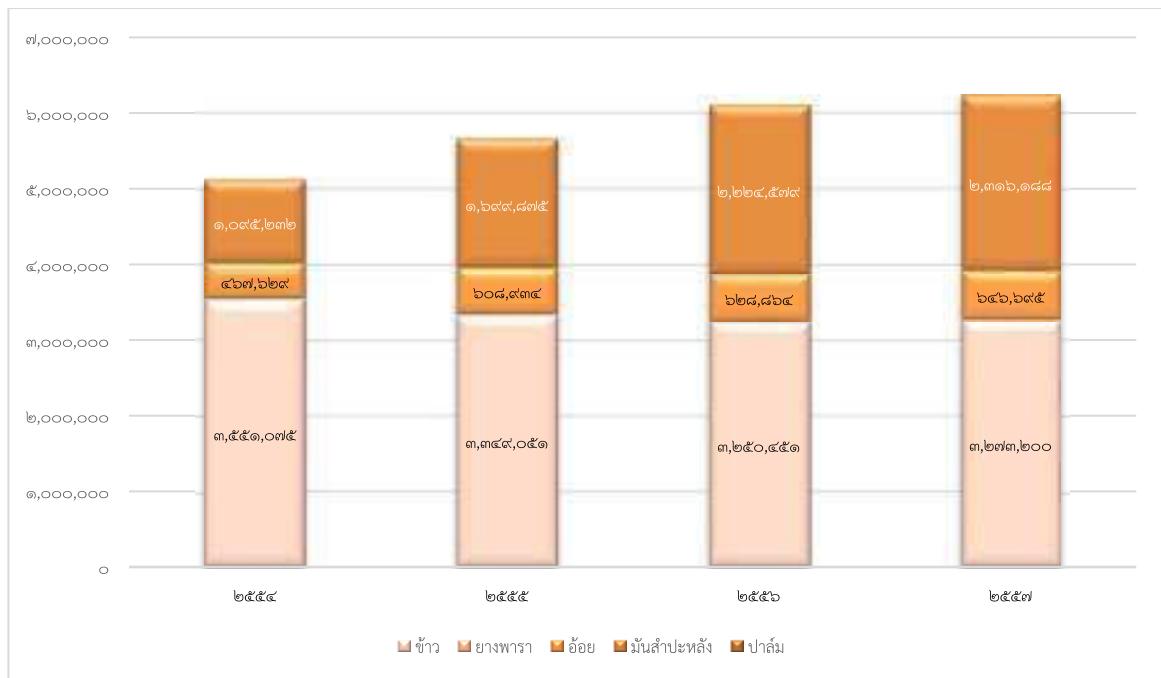
กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นพื้นที่ลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่นมีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลางและเป็นที่ราบลุ่มต่ำสลับซับซ้อนกับสันดินริมแม่น้ำ พื้นที่มีป่าใหญ่เกี่ยวกับที่ดิน เนื่องจากมีลักษณะของดินเป็นดินปนทรายเนื่องมาจากการย่อยสลายตัวของหินทรายไม่สามารถอุดมน้ำได้ จึงทำให้ขาดแคลนน้ำเป็นสำคัญ ต้องอาศัยการชลประทานเข้ามาช่วย มีการสร้างเขื่อนหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ เพื่อเก็บกักน้ำ นอกจากนี้มีป่าใหญ่ที่ดินสีอมโทรม เกิดจากการทำการทำการเกษตรที่ใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีปราบศัตรูพืชในปริมาณสูง และมีการเผาตอซังหลังการเก็บเกี่ยว ทั้งนี้พื้นที่เกษตรกรรมของกลุ่มจังหวัดฯ (ข้อมูลจากรัฐพัฒนาที่ดิน ในปี ๒๕๕๓) คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๕๕ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยสัดส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่ป่าไม้ (ร้อยละ ๑๕.๔๔) พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง (ร้อยละ ๔.๘๗) พื้นที่แหล่งน้ำ (ร้อยละ ๓.๑๙) และพื้นที่เบ็ดเตล็ด (ร้อยละ ๗.๙๖)

การวัดข้อมูลการพัฒนาด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ ซึ่งสำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนากลุ่มจังหวัด จำนวน ๑๓ ตัวชี้วัดโดยเปรียบเทียบกับประเทศ พ布ว่า ในปี ๒๕๕๘ มีตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย จำนวน ๔ ตัวชี้วัด

ประกอบด้วย อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมและเหมืองแร่ อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงาน และอัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลผลการดำเนินงานในระหว่างปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ พบว่าตัวชี้วัดข้างต้นที่ได้รายงานในปี ๒๕๕๖ นั้นมีค่าที่สูงกว่าก่อนหน้าอย่างเห็นได้ท่องเที่ยวที่ซึ่งค่าที่รายงานในปี ๒๕๕๔ นั้นมีค่าต่ำกว่าเกือบ ๒ เท่า การเพิ่มขึ้นของค่าตัวบ่งชี้ในปี ๒๕๕๖ โดยเฉพาะด้านมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด อุตสาหกรรมและผลิตภาพแรงงาน เป็นผลจากการลงทุนและการบริหารจัดการด้านอุตสาหกรรมที่ได้กระจายตัวภายในกลุ่มจังหวัดฯ จากข้อมูลทางสถิติของกลุ่มจังหวัดฯ (ข้อมูลในปี ๒๕๕๔) พบว่า มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑,๙๔๐ โรงงาน และมีเงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๒๓,๑๔๕,๒๖๕,๕๕๔ บาท โดยมีแรงงานในภาคอุตสาหกรรมจำนวนกว่า ๒๓,๕๕๑ คน สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร (เช่น โรงสีข้าว โรงงานแปรรูปผลผลิตการเกษตร) ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมดังกล่าวแสดงถึงข้อมูลด้านมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระหว่างปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ค่า GPP ของกลุ่มจังหวัดเท่ากับ ๑๗๐,๐๓๔ ล้านบาท ในขณะที่ค่าดังกล่าวในปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ มีค่าเท่ากับ ๑๔๗,๗๒๕ และ ๑๖๓,๓๘๘ ล้านบาท ตามลำดับ จากข้อมูลสถิติของกลุ่มจังหวัดฯ พบว่า อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ส่งผลให้เกิดการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวที่ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่รายงานในปี ๒๕๕๔ และในปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ นั้นอาจเป็นผลจากการชะลอตัวของทางเศรษฐกิจมหาคราดับประเทศ โดยข้อมูลได้แสดงให้เห็นการลดลงของอัตราการขยายตัวดังกล่าวในระดับประเทศด้วย ในปี ๒๕๕๔ ค่าอัตราขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวที่สูงกว่าระดับประเทศอาจเป็นผลจากการดำเนินการประชาสัมพันธ์และการบริการนักท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพของกลุ่มจังหวัดฯ

ตารางที่ ๔๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๗ หน่วย ล้านบาท

จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
กลุ่มจังหวัด	๔๓,๕๙๐	๕๕,๓๙๐	๖๙,๖๓๓	๕๕,๓๗๐
อุบลราชธานี	๑๙,๒๐๕	๒๔,๔๙๙	๒๙,๙๐๖	๒๔,๑๔๙
ศรีสะเกษ	๑๖,๒๕๐	๑๙,๗๒๐	๒๓,๔๗๖	๑๙,๙๐๘
ยโสธร	๕,๗๓๙	๗,๐๙๕	๙,๒๙๙	๗,๕๙๕
อำนาจเจริญ	๓,๓๙๔	๔,๐๗๕	๕,๙๙๐	๔,๗๑๖

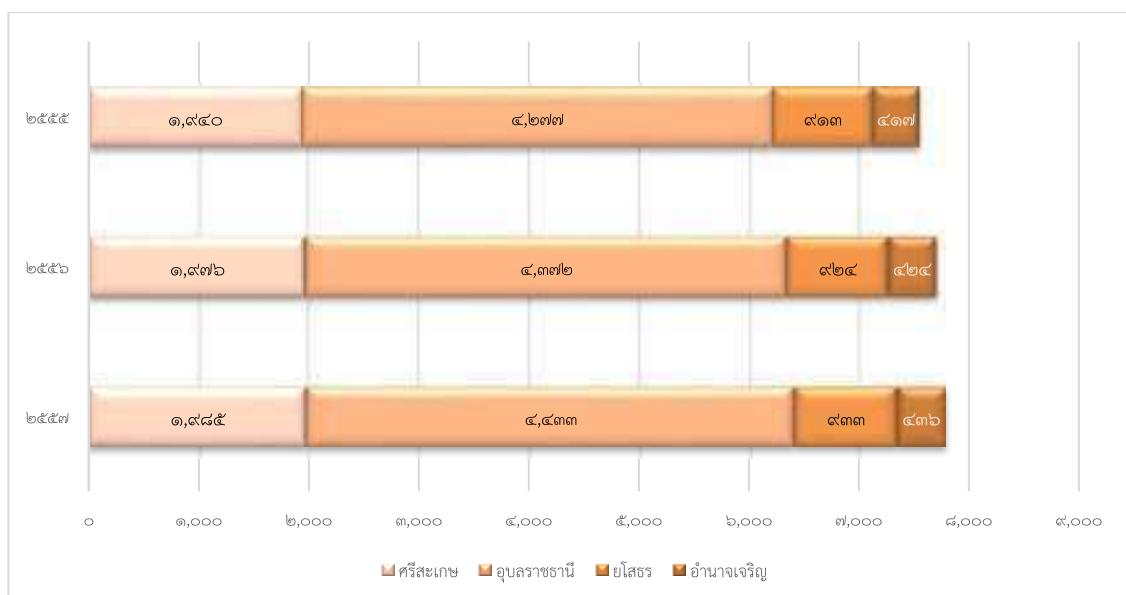
ภาพที่ ๑๐ แสดงผลผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๕ ชนิด (ตัน)

๓) ด้านอุตสาหกรรม

มูลค่าเศรษฐกิจสาขาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ ๙ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด มีจำนวนโรงงานของทั้งกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๔๗ มีจำนวน ๗,๗๘๕ แห่ง ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ จังหวัดอุบลราชธานี

ด้านเงินลงทุนปรับเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๔๗ มีจำนวนเงินลงทุนรวมทั้งกลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๕๓,๑๐๙ ล้านบาท จำนวนคนงานเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ ๓๙,๑๖๗ คน

ด้านผลิตภาพแรงงานของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๔๖ อยู่ที่ ๔๙,๘๘๕ บาท/คน/ปี

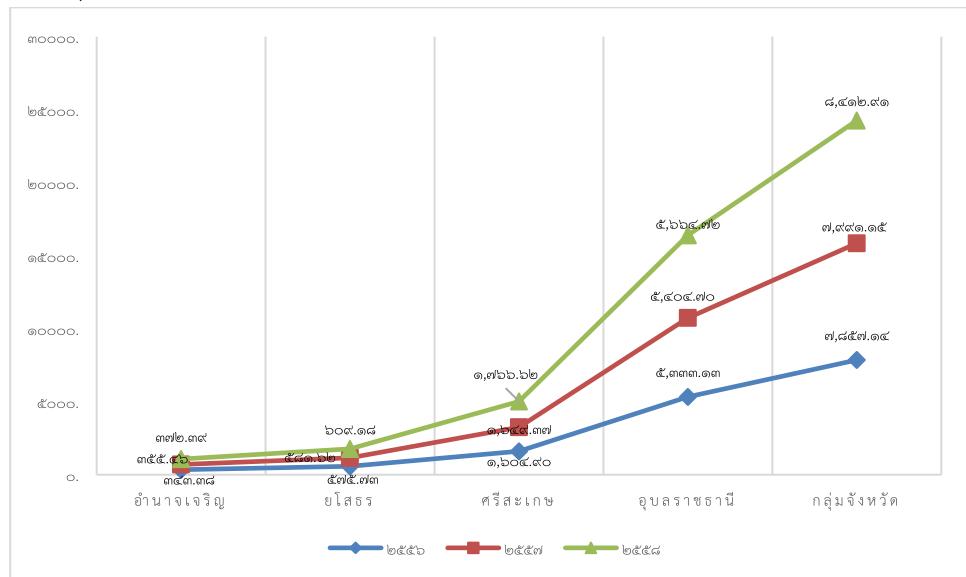
ภาพที่ ๑๑ แสดงจำนวนโรงงาน แยกรายจังหวัด

๔) ด้านการท่องเที่ยว

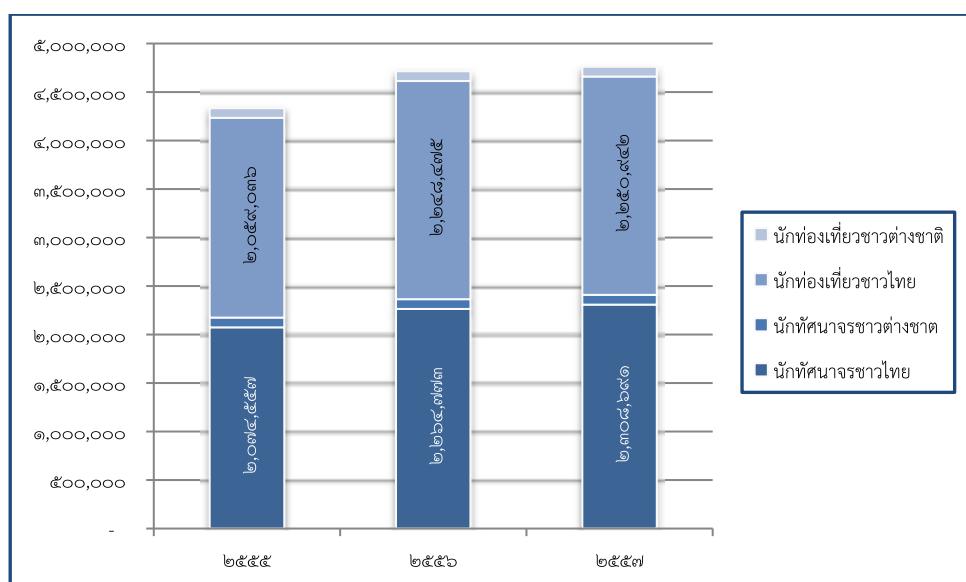
มูลค่าเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะสาขาวัตถุการและโรงเรม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๙.๑๙ ต่อปี

จำนวนผู้มาเยือนมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนใหญ่เป็นนักท่องน้ำและนักท่องเที่ยวชาวไทยเฉลี่ย ประมาณ ๕.๕ ล้านคนต่อปี รายได้จากการท่องเที่ยว มาจากชาวไทยเป็นหลัก โดยเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง มูลค่าการท่องเที่ยวอยู่ที่ ๗,๔๐๐ ล้านบาท

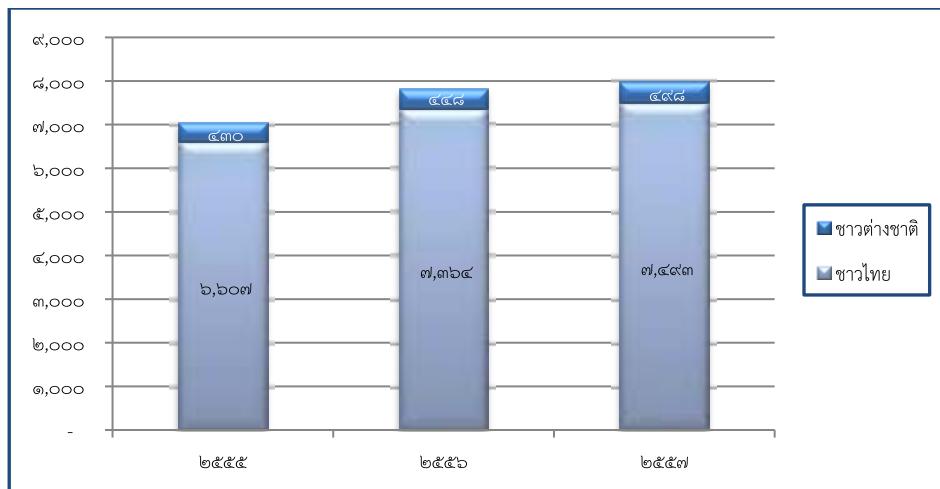
นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะพักค้างคืนมากขึ้น สังเกตจากอัตราการเข้าพักโรงแรมที่เพิ่มขึ้นทุกปี ค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้น โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นกลุ่มที่ใช้จ่ายสูงที่สุด ซึ่งในปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑,๑๘๙ บาท/คน/วัน

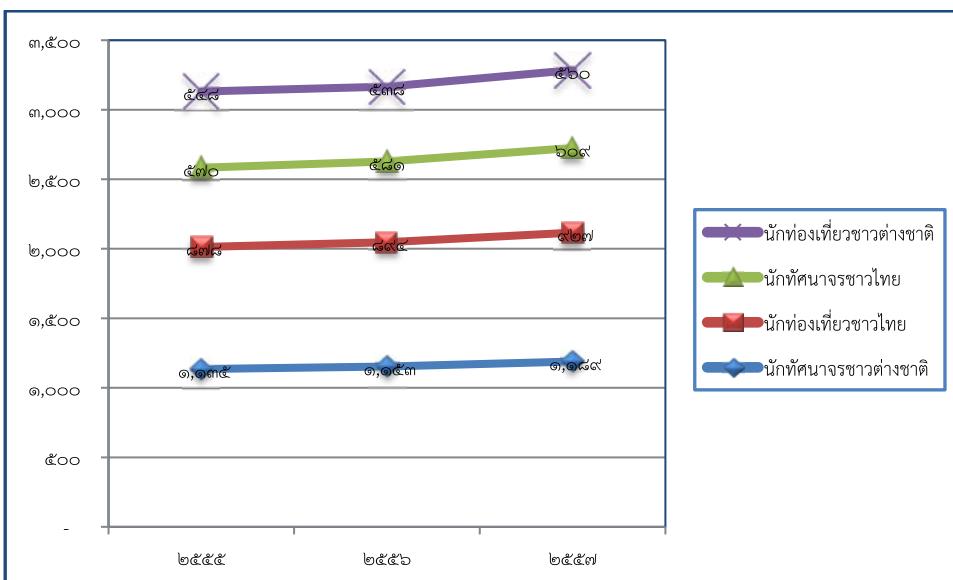
ภาพที่ ๑๒ แสดงรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๑๓ แสดงจำนวนผู้มาเยือนจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

ภาพที่ ๑๔ แสดงจำนวนห้องพักและอัตราการเข้าพักจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

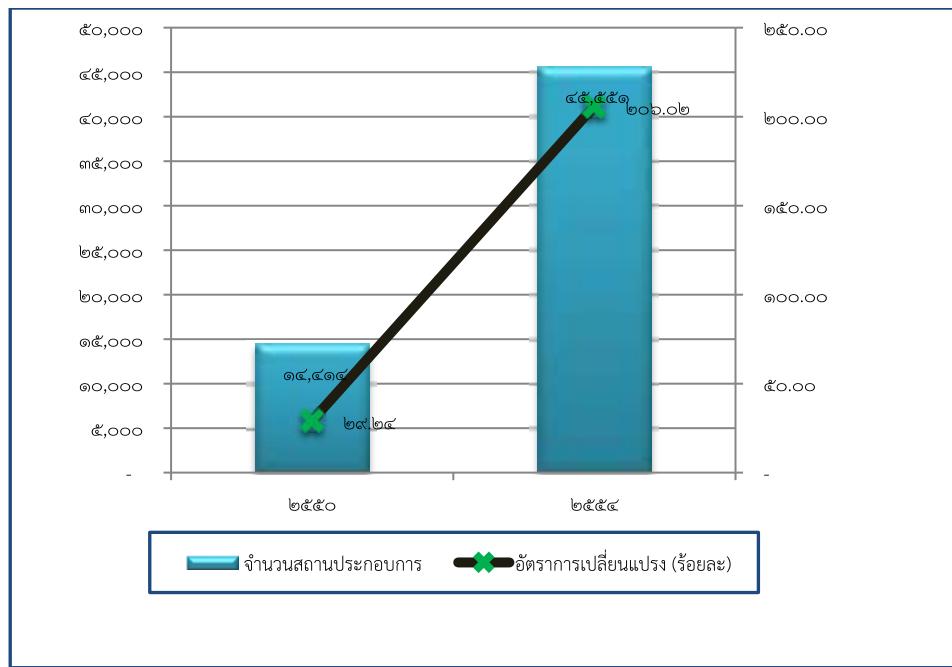
ภาพที่ ๑๕ แสดงค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยวจากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ (บาท/คน/วัน)

๔) ด้านการค้า

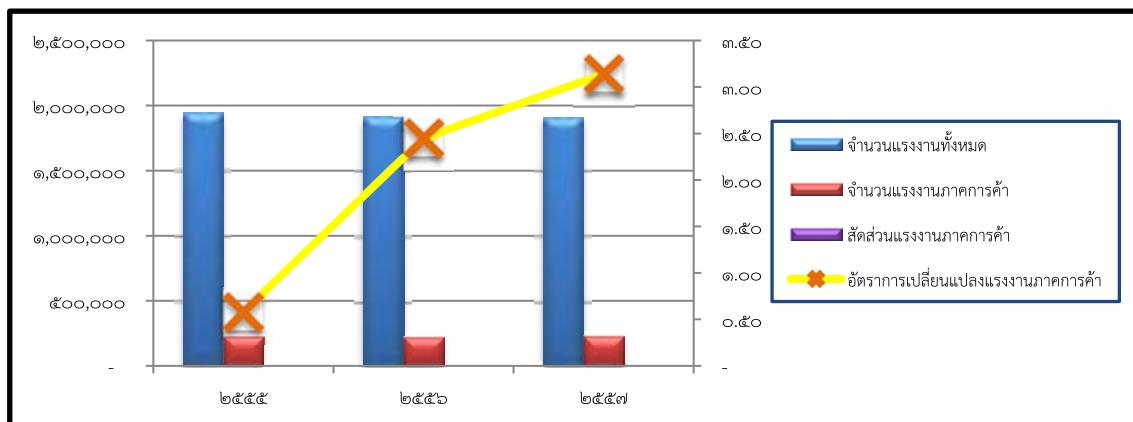
มูลค่าเศรษฐกิจสาขากิจการค้าส่ง - ค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ ๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด

สถานประกอบการด้านการค้าส่ง - ค้าปลีก มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างเนื่อง โดยในช่วง ๕ ปี (ปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔) มีสถานประกอบการเพิ่มขึ้นจาก ๑๔,๔๑ แห่ง เป็น ๔๕,๕๕๑ แห่ง

แรงงานภาคการค้ามีจำนวนไม่คงที่ มีสัดส่วนแรงงานภาคการค้าต่อแรงงานทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ ๑๒.๑%

ภาพที่ ๑๖ แสดงจำนวนสถานประกอบการในสาขาวิชาการขายส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗
จำนวนแรงงานทั้งหมด	๑,๙๕๐,๐๐๔	๑,๙๕๐,๖๗๗	๑,๙๕๐,๐๕๐
จำนวนแรงงานภาคการค้า	๔๕๐,๐๐๔	๔๗๑,๖๗๗	๔๗๑,๐๕๐
สัดส่วนแรงงานภาคการค้า	๒.๓๐	๒.๔๐	๒.๔๐
อัตราการเปลี่ยนแปลงแรงงานภาคการค้า	-๐.๔๔	๐.๕๗	๐.๐๔

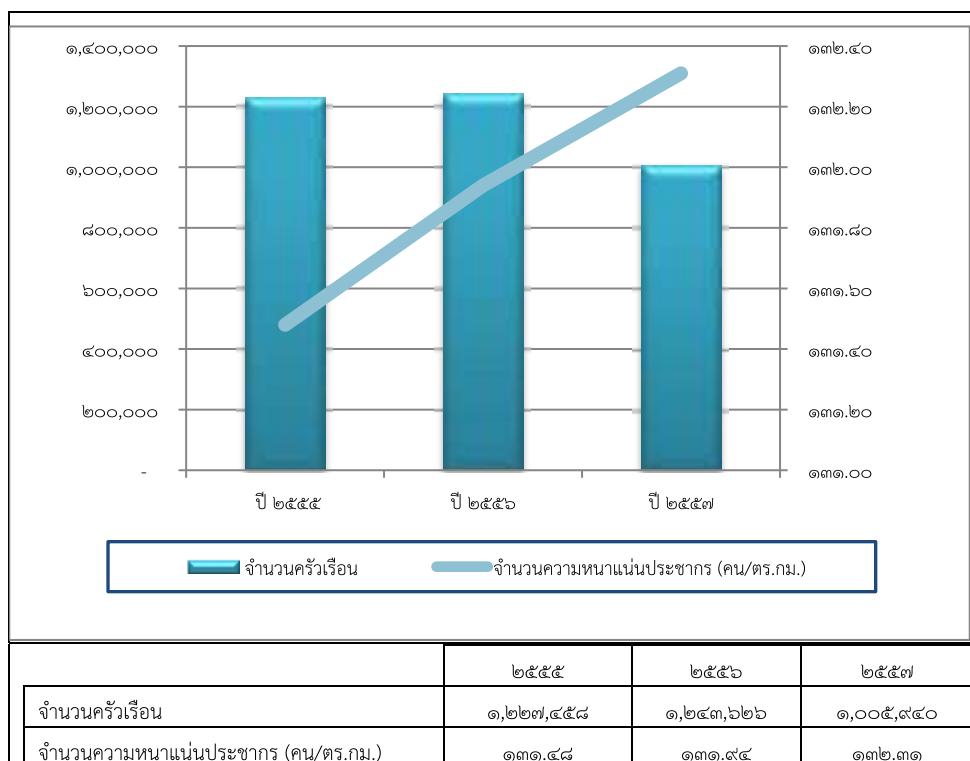
ภาพที่ ๑๗ แสดงจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปที่มีงานทำในสาขาวิชา การขายส่งและขายปลีก ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๖) ด้านสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐) “ไม่ได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านสังคม อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลสถิติตัวชี้วัดด้านสังคมที่สำคัญ แสดงผลการพัฒนาด้านสังคม ได้ดังนี้

(๑) โครงสร้างประชากร

- ในปี ๒๕๕๗ กลุ่มจังหวัด มีจำนวน ประชากรรวม ๑,๒๒๗,๔๗๓ คน โดยส่วนใหญ่เป็นประชากรวัยทำงาน
- จำนวนครัวเรือนปรับตัวลดลง แต่มีความหนาแน่นของประชากรเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๕๗ มีความหนาแน่นประชากรเท่ากับ ๓๓๒.๓๑ คน/ตร.กม.
- สัดส่วนคนจนเพิ่มสูงขึ้นจากปี ๒๕๕๔ โดยในปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ร้อยละ ๒๑.๘๙ ของประชากรทั้งกลุ่มจังหวัด

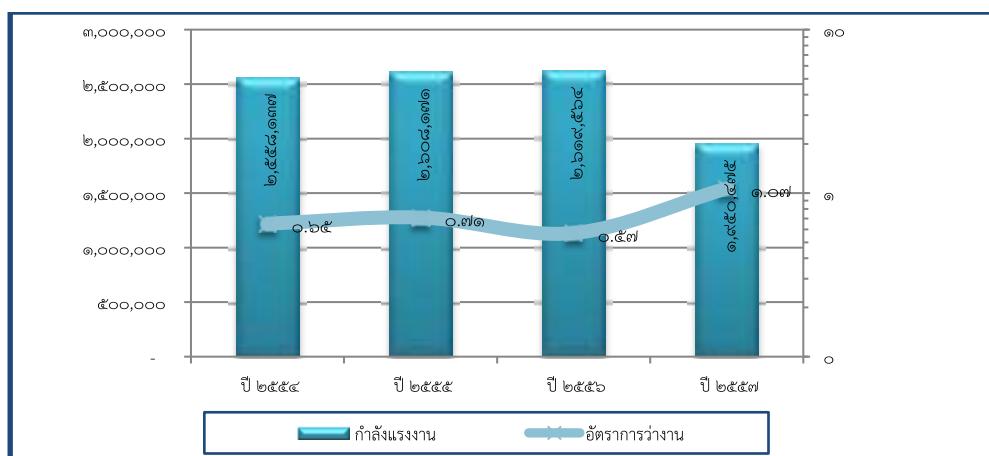
ภาพที่ ๑๘ แสดงจำนวนครัวเรือน และความหนาแน่นประชากรของกลุ่มจังหวัดฯ
ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

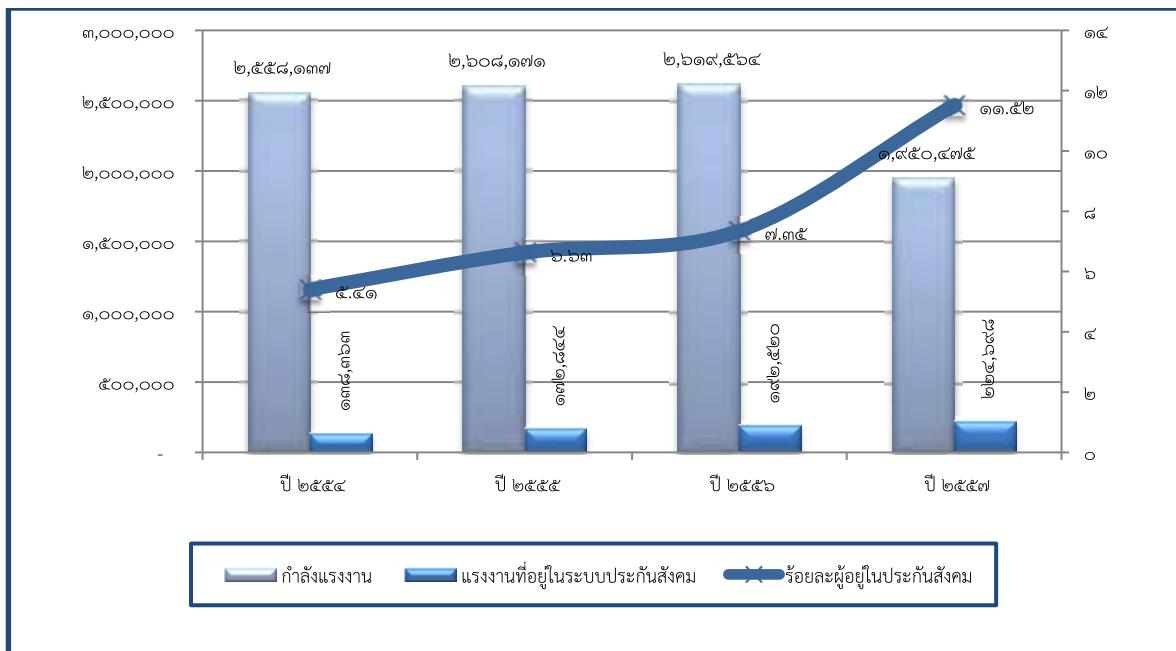
ภาพที่ ๑๙ แสดงจำนวน และสัดส่วนคนจน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

(๒) การทำงาน

- กำลังแรงงานของกลุ่มจังหวัดมีจำนวนลดลง ในปี ๒๕๕๗ ในขณะที่อัตราการว่างงานกลับเพิ่มสูงขึ้น อยู่ที่ร้อยละ ๑.๐๗
- แรงงานส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองในระบบประกันสังคม แต่มีการปรับตัวในพิธีทางที่ดีขึ้น โดยในปี ๒๕๕๗ มีสัดส่วนแรงงานในระบบฯ อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๔๒

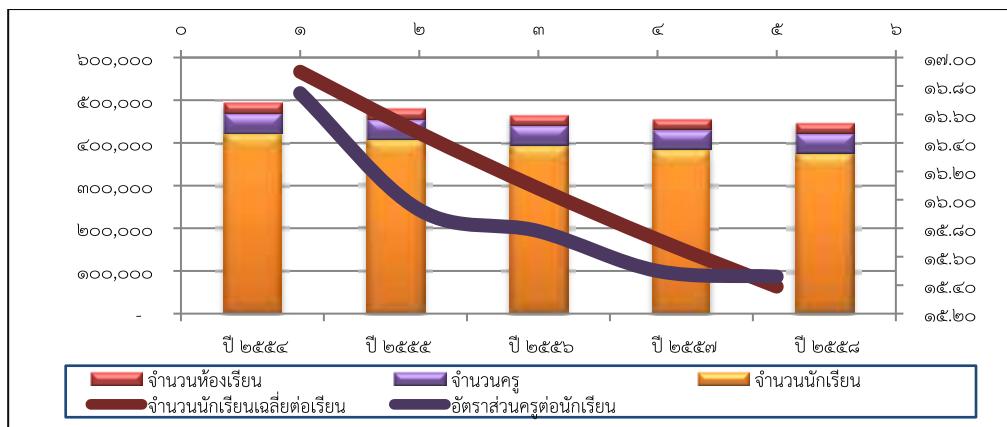
ภาพที่ ๒๐ แสดงจำนวนกำลังแรงงาน และอัตราการว่างงาน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

ภาพที่ ๒๑ แสดงจำนวนแรงงานในระบบประกันสังคม ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

๓) การศึกษา

- ด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัด ในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนนักเรียน ๓๗๖,๕๔๑ คน จำนวนห้องเรียน ๒๔,๔๑๑ ห้อง และมีครู ๒๔,๓๔๔ คน
- จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องเรียนลดลง ปี ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๑๕.๓๙ คน และ อัตราส่วน ครู ๑ คน ต่อนักเรียน ๑๕.๔๑ คน

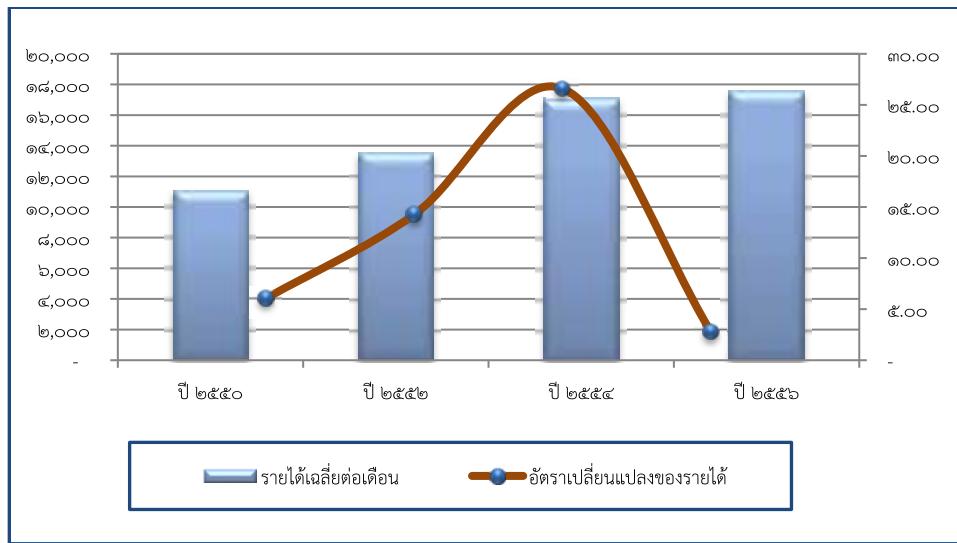

	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
จำนวนห้องเรียน	๒๔,๔๑๑	๒๔,๔๑๑	๒๔,๔๗๖	๒๔,๔๗๖	๒๔,๔๗๖
จำนวนครุ	๒๔๖,๔๗๓	๒๔๖,๔๗๓	๒๔๖,๔๗๐	๒๔๖,๔๗๖	๒๔๖,๔๗๖
จำนวนนักเรียน	๒,๖๐๘,๗๙๑	๒,๖๑๙,๕๖๔	๒,๔๔๐,๔๗๔	๒,๔๔๐,๔๗๔	๒,๔๔๐,๔๗๔
จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้องเรียน	๑๕.๔๑	๑๕.๔๐	๑๕.๓๙	๑๕.๓๙	๑๕.๓๙
อัตราส่วนครุต่อนักเรียน	๑๕.๔๑	๑๕.๔๓	๑๕.๗๔	๑๕.๗๐	๑๕.๗๖

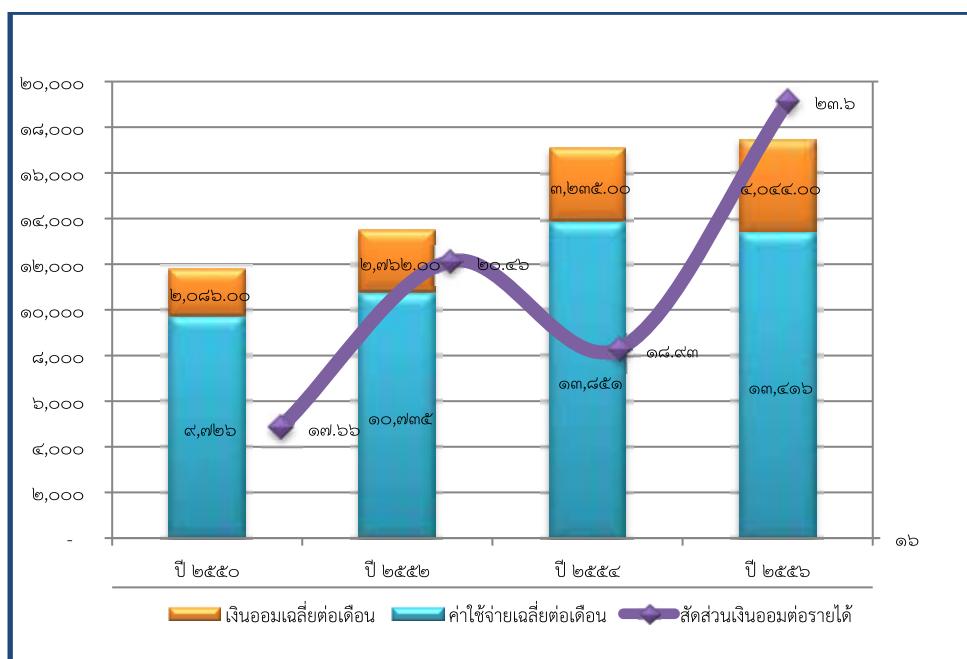
ภาพที่ ๒๒ แสดงจำนวนนักเรียน ครุ และห้องเรียน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

๔) รายรับรายจ่ายภาคครัวเรือน

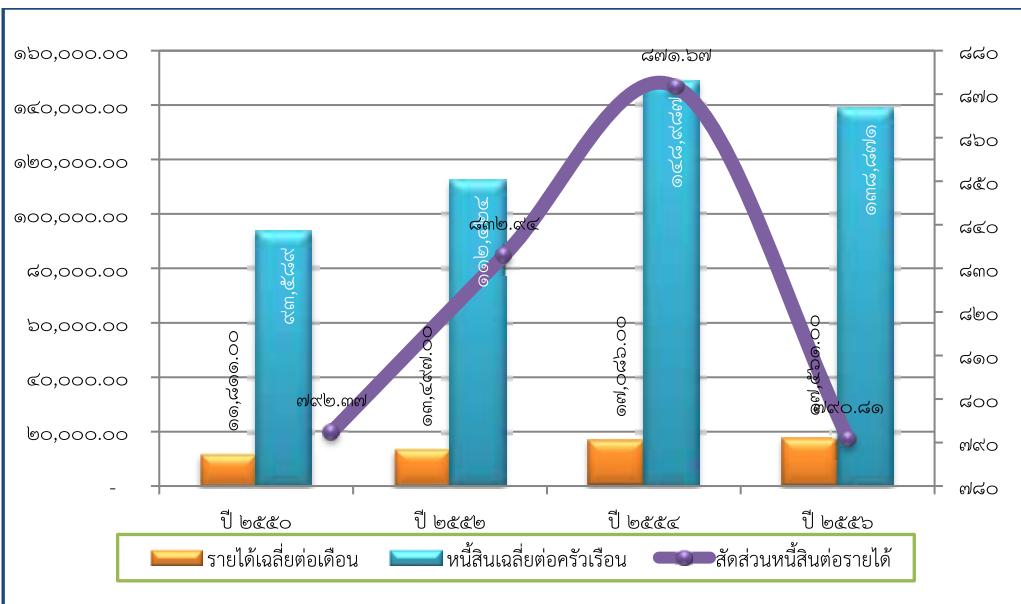
- รายได้เฉลี่ยครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี ๒๕๕๖ อยู่ที่ประมาณ ๑๗,๕๖๑ บาทต่อเดือน
- รายจ่ายของครัวเรือนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ แต่ลดลงในปี ๒๕๕๖ และเงินออมเฉลี่ยต่อเดือนเพิ่มขึ้น โดยปี ๒๕๕๖ สัดส่วนเงินออมคิดเป็นร้อยละ ๒๔ ของรายได้
- หนี้สินเฉลี่ยของครัวเรือนมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบสัดส่วนหนี้สินต่อรายได้แล้ว พบว่าครัวเรือนมีภาระหนี้สินในสัดส่วนที่สูงมาก โดยในปี ๒๕๕๖ มีสัดส่วนหนี้สินสูงกว่ารายได้ถึง ๗๙% เท่า

ภาพที่ ๒๓ แสดงจำนวนรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๖

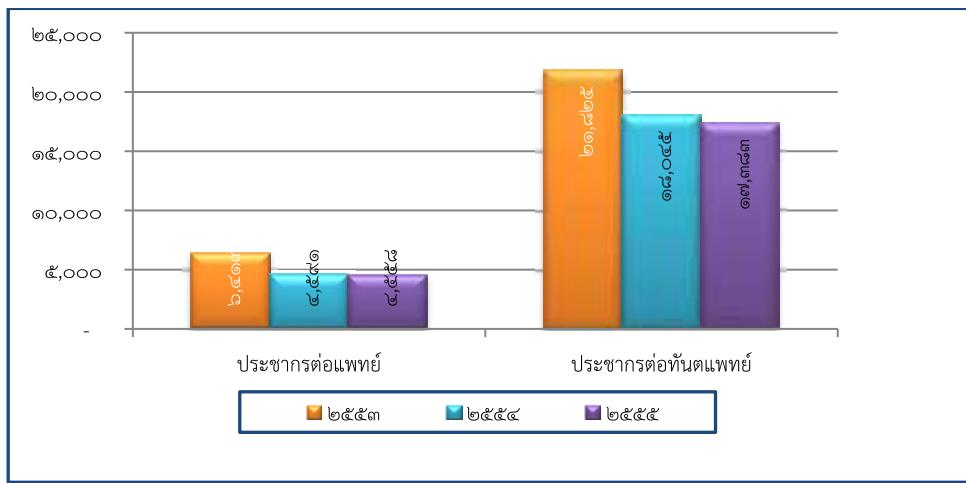
ภาพที่ ๒๔ แสดงจำนวนเงินออมเฉลี่ยของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๖

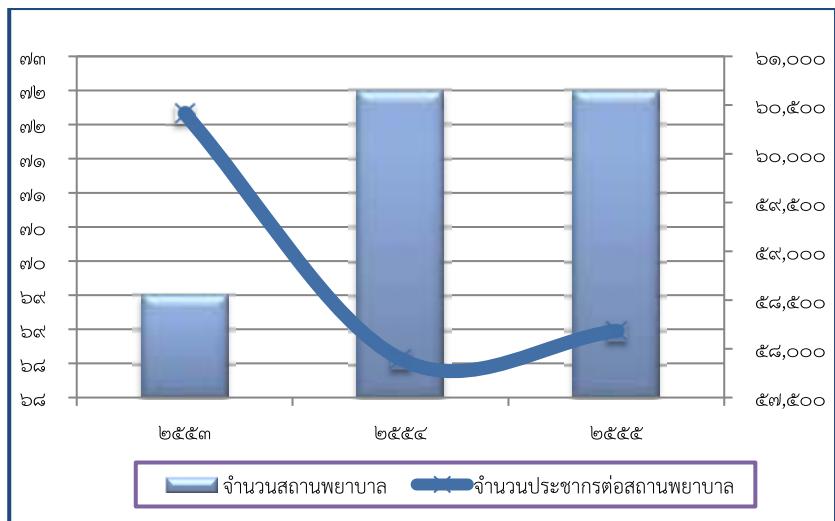
ภาพที่ ๒๕ แสดงจำนวนหนึ่งสิบของครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๖๐

(๕) การสาธารณสุข

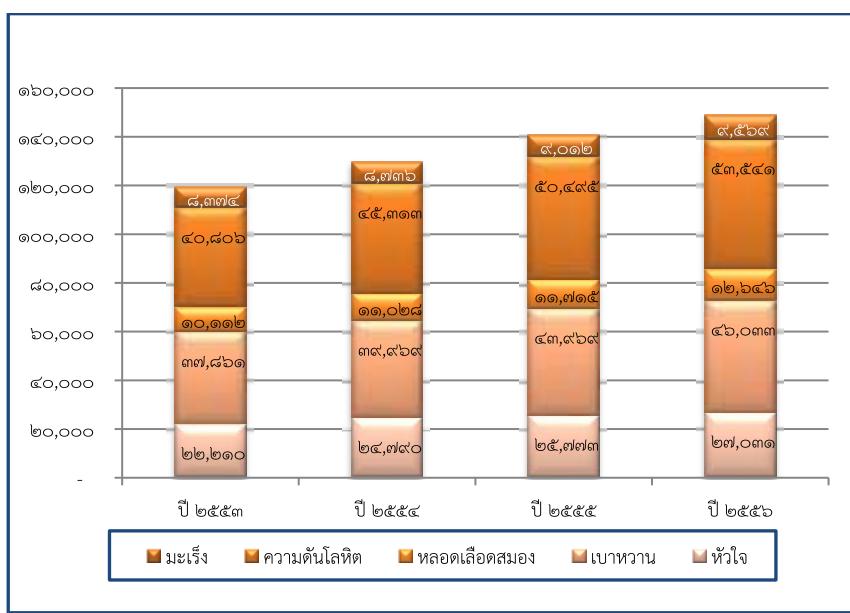
- จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ลดลงจากปี ๒๕๕๔ มาปี ๒๕๕๕ โดยปี ๒๕๕๕ มีจำนวนแพทย์เท่ากับ ๙๗๗ คน
- ในด้านการให้บริการในปี ๒๕๕๕ มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ๑๖,๕๕๘ คน โดยมีแนวโน้มสัดส่วนประชากรต่อแพทย์ลดลงในปี ๒๕๕๕ มีสถานีพยาบาล ๗๒ แห่ง คิดเป็นสัดส่วนสถานพยาบาลต่อประชากร ๕๘,๑๙๓ คน
- ในกลุ่ม ๕ โรค สำคัญของประเทศไทย พบร่วม ในการกลุ่มจังหวัดมีประชากรป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูงมากที่สุด รองลงมาคือโรคเบาหวานและโรคหัวใจ ทั้งนี้ทุกโรคมีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้นทุกปี
- พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น คือ มีอัตราการบริโภคฯ ที่ลดลงทุกปี

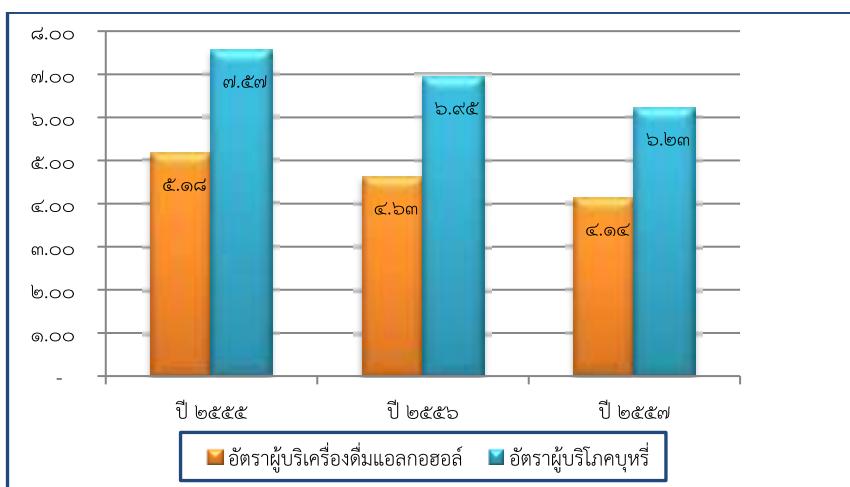
ภาพที่ ๒๖ แสดงจำนวนอัตราประชากรต่อบุคลากรทางการแพทย์
ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๘

ภาพที่ ๒๗ แสดงจำนวนสัดส่วนประชากรต่อสถานพยาบาล ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๕

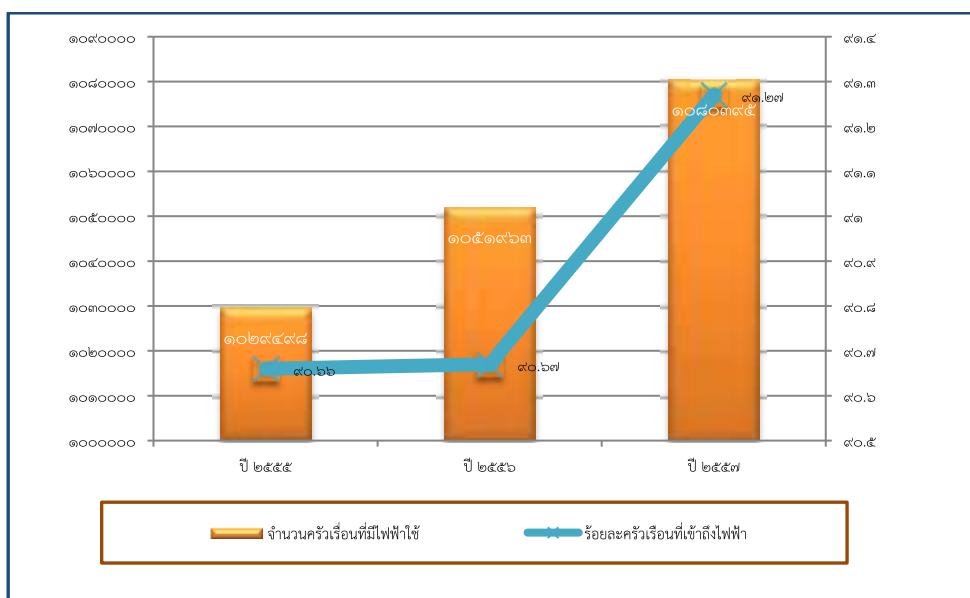
ภาพที่ ๒๘ แสดงจำนวนผู้ป่วย ๕ โรคสำคัญ ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖

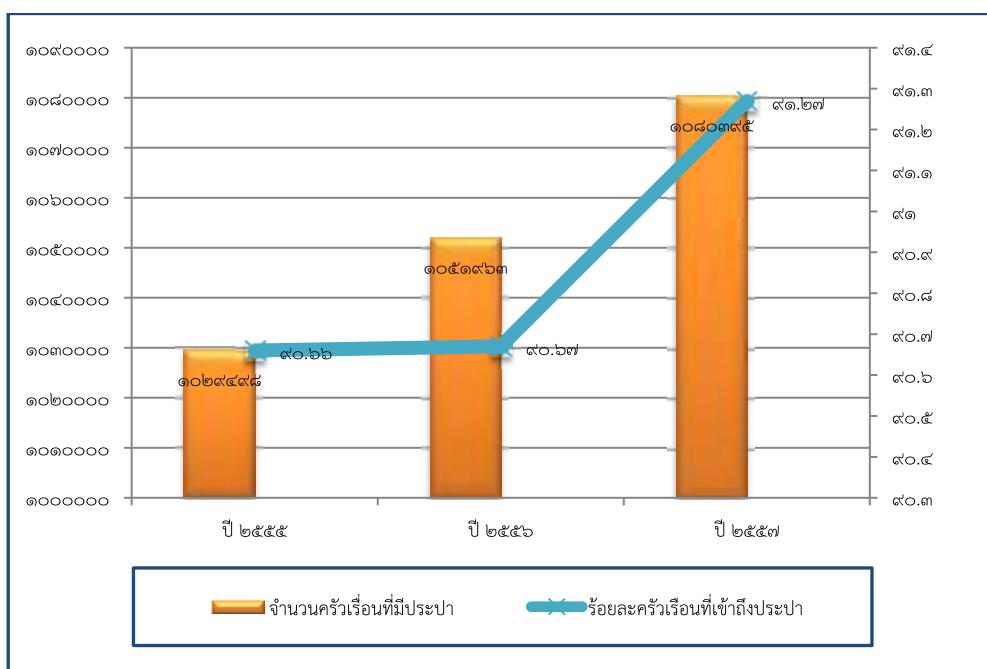
ภาพที่ ๒๙ แสดงจำนวนอัตราผู้ป่วยครึ่งเดียวออกนอก窠อฟฟ์ และบุหรี่ ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๕๖

๖) การเข้าถึงบริการสาธารณสุข และข่าวสารเทคโนโลยี

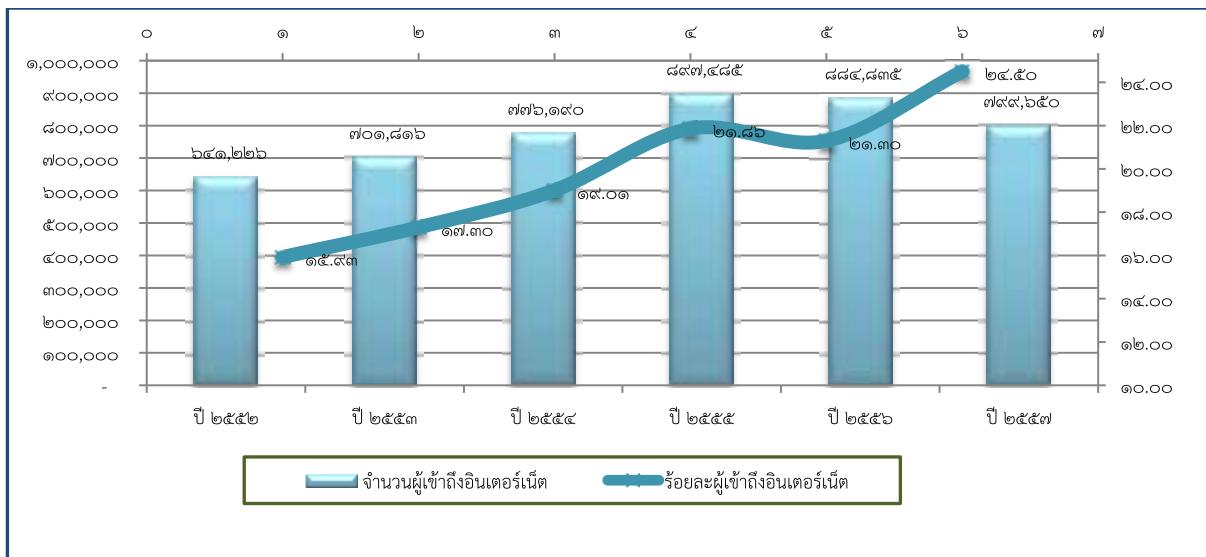
- ครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า และน้ำประปาจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ในขณะที่การเข้าถึงไฟฟ้าค่อนข้างครอบคลุมเกือบทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๒๗ แต่การเข้าถึงประปาym มีสัดส่วนค่อนข้างต่ำมากเมื่อเทียบกับจำนวนครัวเรือนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๓
- สัดส่วนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตยังมีค่อนข้างน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๗ มีการเข้าถึงคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕๐

ภาพที่ ๓๐ แสดงจำนวนการเข้าถึงไฟฟ้า ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

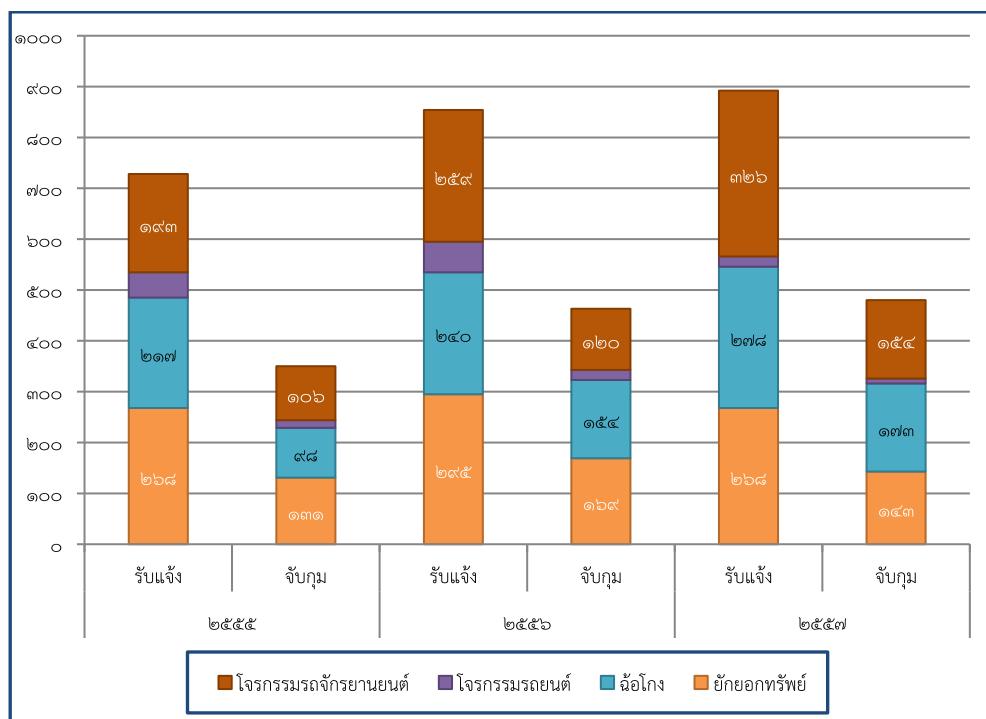
ภาพที่ ๓๑ แสดงจำนวนการเข้าถึงประปา ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

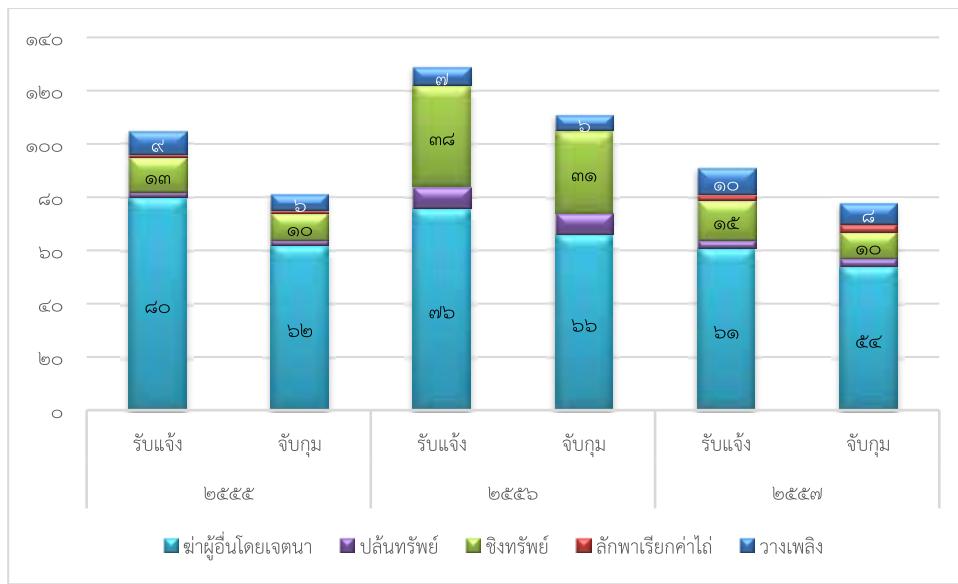
ภาพที่ ๓๒ แสดงจำนวนการเข้าถึงอินเตอร์เน็ต ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๓

(ก) ความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- กลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจของกลุ่มจังหวัดที่ต้องเฝ้าระวัง คือ การโจกรกรรม รถจักรยานยนต์ การฉ้อโกง และการยักยอกทรัพย์
- กลุ่มคดีอุบัติกรรมและสะเทือนขวัญ มีการรับแจ้งความลดลงในปี ๒๕๕๗ โดย คดีส่วนใหญ่เกี่ยวกับการฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา รองลงมาได้แก่ การซิงทรัพย์ และ การวางแผน

ภาพที่ ๓๓ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอาญาที่น่าสนใจ (คดี) ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๘ – ๒๕๖๐

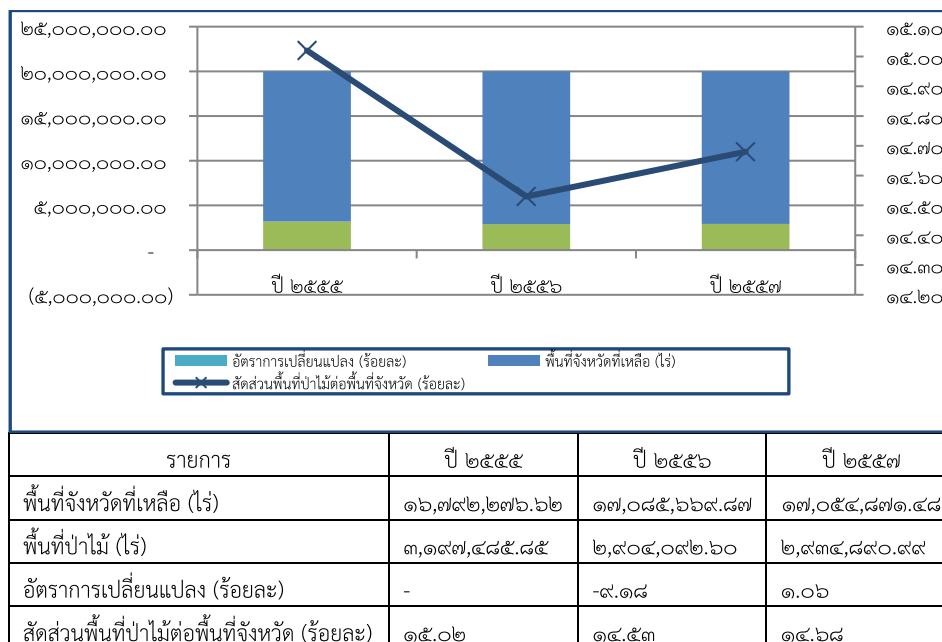

ภาพที่ ๓๔ แสดงสถิติการรับแจ้งและการจับกุมกลุ่มคดีอุบัติกรรมจและสะเทือนขวัญ (คดี) ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

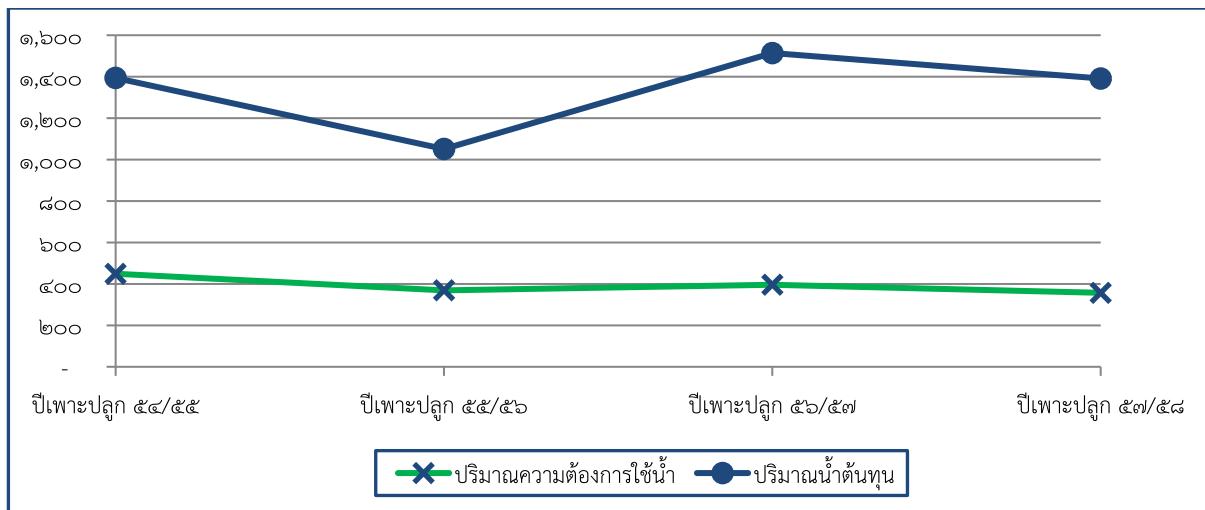
❖ ด้านทรัพยากรรรมชาติ

(๑) ทรัพยากรป่าไม้และน้ำ

- พื้นที่ป่าไม้มีสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๖๘ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๕๗ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย
- ปริมาณน้ำตันทุนของกลุ่มจังหวัดมีเพียงพอต่อความต้องการใช้ในแต่ละปี ทั้งนี้ ความต้องการใช้น้ำของกลุ่มจังหวัดส่วนใหญ่เป็นความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของความต้องการใช้น้ำทั้งหมด

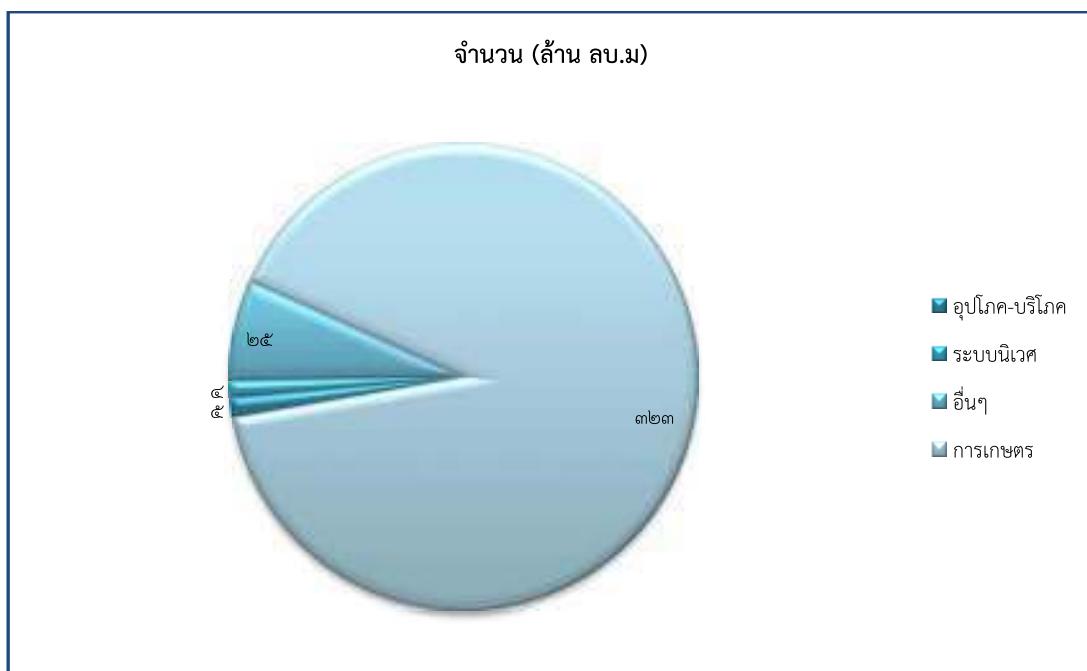

ภาพที่ ๓๕ แสดงทรัพยากรป่าไม้ ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

ภาพที่ ๓๖ แสดงปริมาณน้ำต้นทุน และความต้องการใช้น้ำ (ล้าน ลบ.ม.)

ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

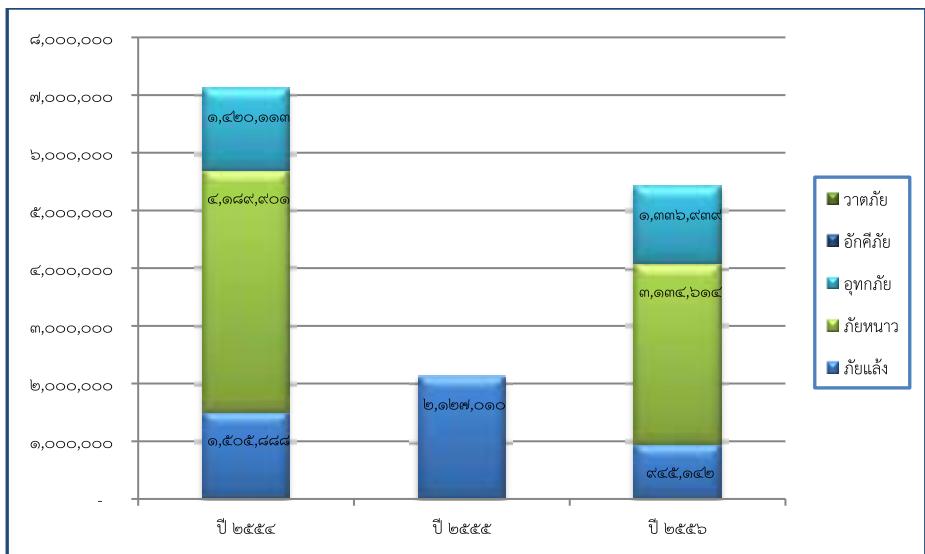

ภาพที่ ๓๗ แสดงสัดส่วนความต้องการใช้น้ำในฤดูแล้งปี พ.ศ. ๒๕๖๑/๒๕๖๒ (ล้าน ลบ.ม.)

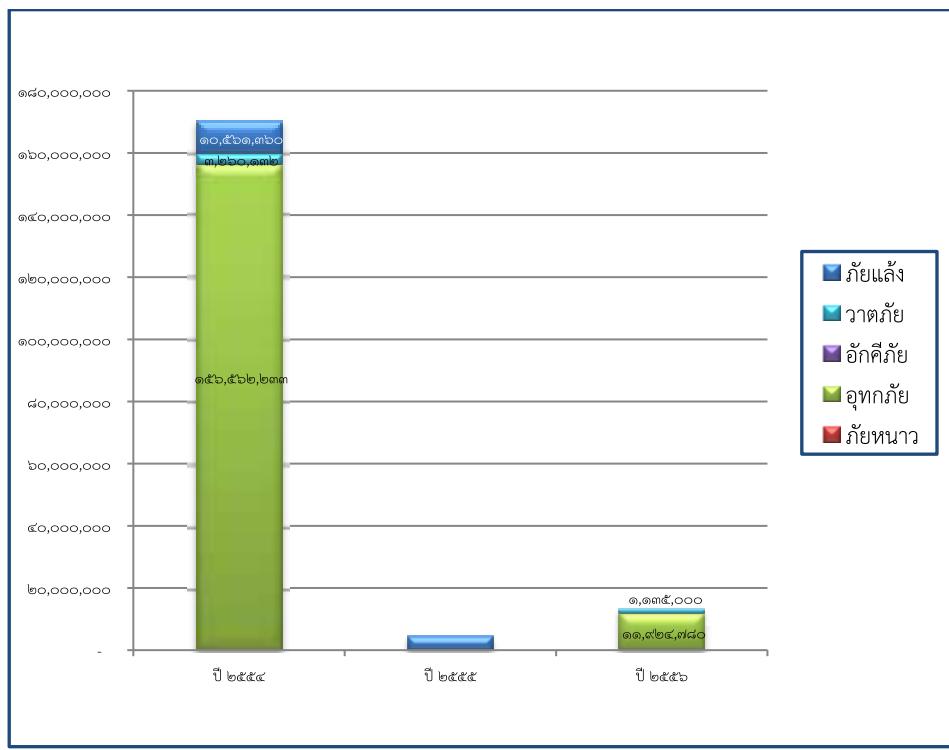
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

(๒) ภัยธรรมชาติ

- ภัยหนาว เป็นภัยธรรมชาติที่ประชาชนต้องประสบมากที่สุดในทุกปี รองลงมา คือภัยแล้ง และอุทกภัย โดยมูลค่าความเสียหายที่ pragkat ในปี ๒๕๕๙ พบว่า มีมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากอุทกภัยสูงถึง ๑๐.๙ ล้านบาท

ภาพที่ ๓๔ แสดงประชากรที่ประสบภัยธรรมชาติ (คน) ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙

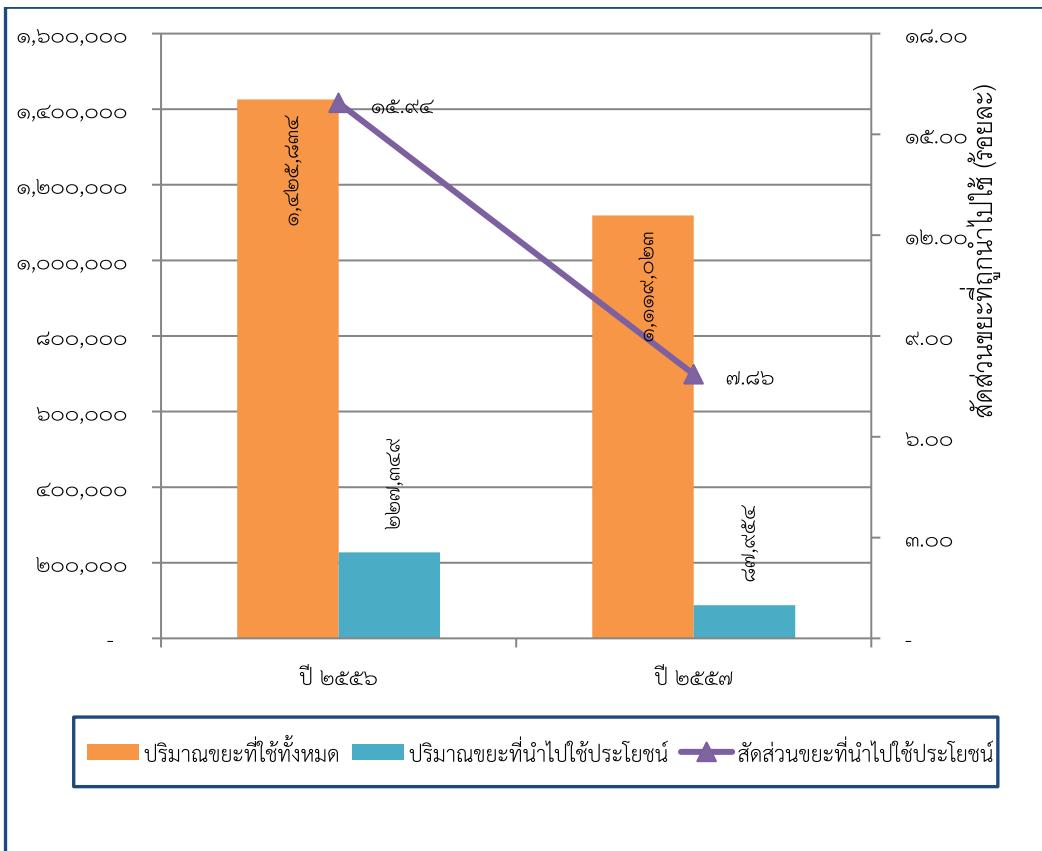

ภาพที่ ๓๕ แสดงมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดจากภัยธรรมชาติ (บาท)
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙

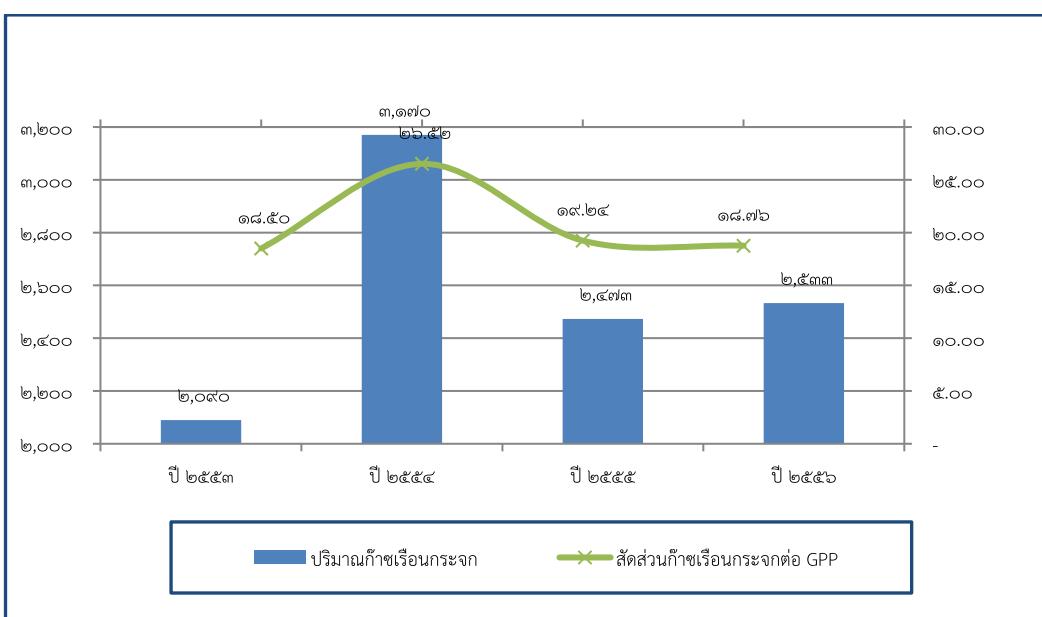
๓) สิ่งแวดล้อม

- มีปริมาณขยายในปี ๒๕๕๗ เท่ากับ ๑.๑ ล้านตัน ซึ่งมีปริมาณขยายมากับมาใช้ใหม่คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๙ จากปริมาณขยายทั้งหมด ลดลงร้อยละ ๘.๐๘ จากปี ๒๕๕๙
- คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ดี โดยค่าคะแนน WQI และระดับฐานของช่วงคะแนน ควรมีมาตรการเฝ้าระวังไม่ให้คุณภาพน้ำลดต่ำลงกว่าปัจจุบัน

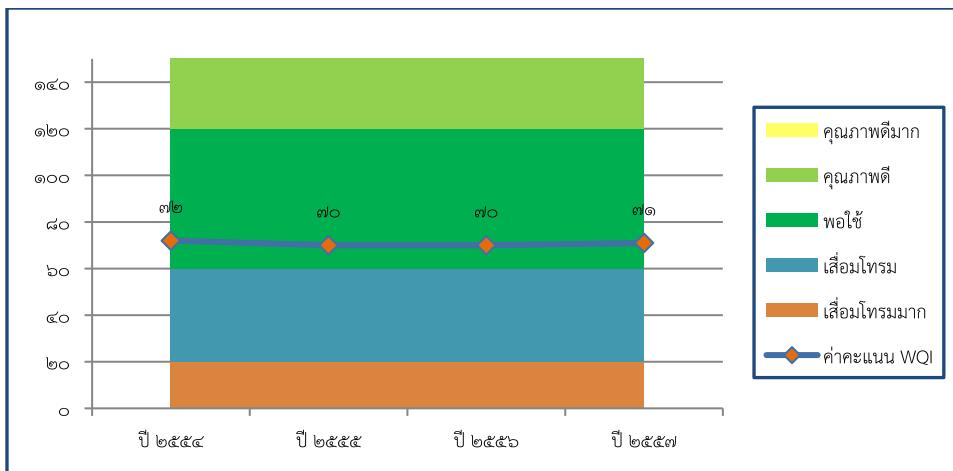
- มีการปล่อยกําชเรือนกระจุลคงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ มีการปล่อยกําชเรือนกระจุลประมาณ ๒.๕ ล้านตัน คิดเป็นอัตราการปล่อยกําชเรือนกระจุล ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัด เท่ากับ ๗๙.๗๖ ตัน/ล้านบาท

ภาพที่ ๔๐ แสดงปริมาณขยะมูลฝอย ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๒- ๒๕๕๖

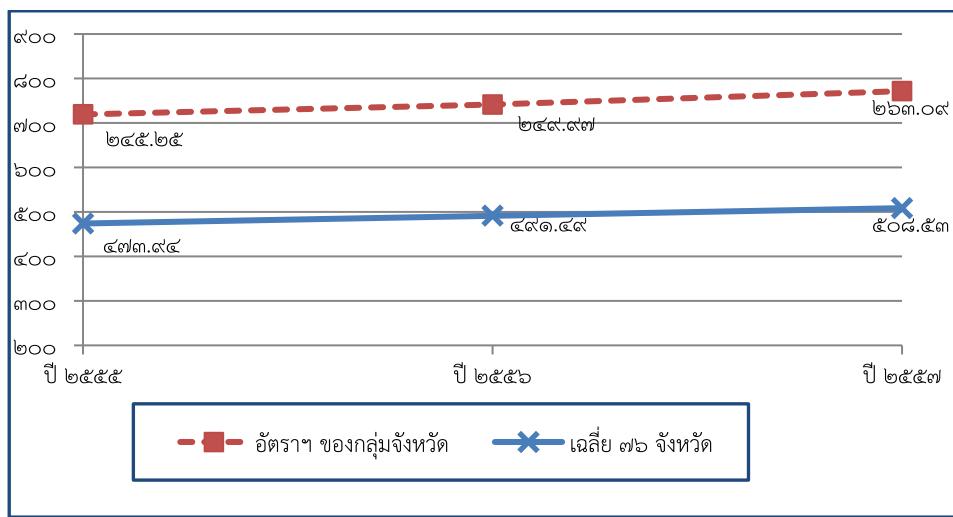
ภาพที่ ๔๑ แสดงปริมาณการปล่อยกําชเรือนกระจุล ของกลุ่มจังหวัด ๑ ระหว่างปี ๒๕๕๓- ๒๕๕๖

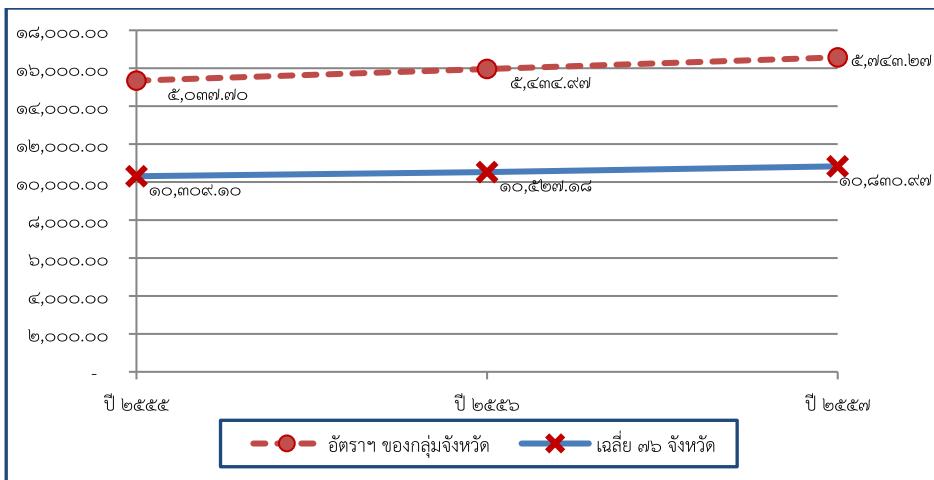
ภาพที่ ๔๙ แสดงคุณภาพน้ำผิวดิน ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๔-๒๕๕๗

(๔) การใช้พลังงานไฟฟ้าและเชื้อเพลิง

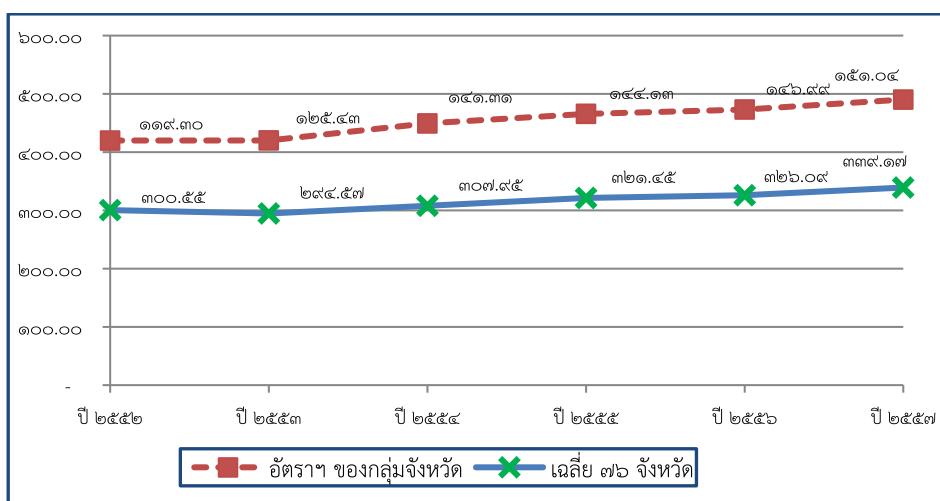
- อัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากรเพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๒๖๓.๐๙ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อคน ส่วนในภาคที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนมีอัตราการใช้ไฟฟ้าต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๕,๗๔๓.๒๗ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๕.๖๗
- อัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากรขับบินเพิ่มขึ้นเล็กน้อยอย่างต่อเนื่องในทุกปี โดยในปี ๒๕๕๗ อยู่ที่ ๑๕๑.๐๔ ลิตรต่อคน ในส่วนภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรมใช้น้ำมันเชื้อเพลิงลดลงต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ ถึงปี ๒๕๕๗ มีอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ที่ ๓๒๔.๙๖ ลิตรต่อล้านบาท

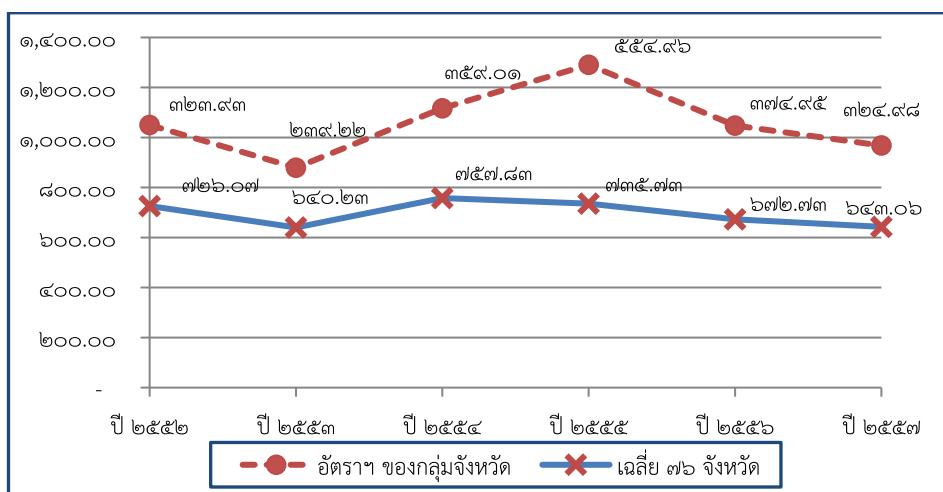
ภาพที่ ๕๐ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร (กิโลวัตต์ - ชั่วโมง/คน)
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๔ แสดงอัตราการใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช่ภาคครัวเรือนต่อ GPCP (กิโลวัตต์ – ชั่วโมง/ล้านบาท)
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕–๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๕ แสดงอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร (คน/ลิตร)
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕–๒๕๕๗

ภาพที่ ๔๖ แสดงอัตราการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPCP ภาคอุตสาหกรรม (ลิตร/ล้านบาท)
ของกลุ่มจังหวัดฯ ระหว่างปี ๒๕๕๕–๒๕๕๗